

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 375/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o ustanovitvi Evropske prostovoljske enote za humanitarno pomoč (pobuda „Prostovoljci EU za humanitarno pomoč“) 1
- ★ Uredba (EU) št. 376/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o poročanju, analizi in spremljanju dogodkov v civilnem letalstvu, spremembi Uredbe (EU) št. 996/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta in uredb Komisije (ES) št. 1321/2007 in (ES) št. 1330/2007 ⁽¹⁾ 18
- ★ Uredba (EU) št. 377/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o vzpostavitvi programa Copernicus in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 911/2010 ⁽¹⁾ 44
- ★ Uredba (EU) št. 378/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 1166/2008 v zvezi s finančnim okvirom za obdobje 2014–2018 ⁽¹⁾ 67

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 375/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 3. aprila 2014

o ustanovitvi Evropske prostovoljske enote za humanitarno pomoč (pobuda „Prostovoljci EU za humanitarno pomoč“)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 214(5) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Solidarnost je temeljna vrednota Unije, obstaja pa možnost za nadaljnji razvoj načinov izražanja solidarnosti državljanov Unije s prebivalci tretjih držav, ki so ranljivi za učinke kriz, ki jih je povzročil človek, ali učinke naravnih nesreč, ali pa so jih te prizadele. Poleg tega je Unija kot celota s skoraj 50-odstotnim deležem vse svetovne humanitarne pomoči največja donatorica humanitarne pomoči na svetu.
- (2) Prostovoljstvo je konkreten in očiten izraz solidarnosti, ki posameznikom omogoča, da svoje znanje, veščine in čas namenijo delu s soljudmi, ne da bi od tega pričakovali denarno korist.
- (3) Obstaja potreba po dodatnem razvijanju solidarnosti z žrtvami kriz in nesreč v tretjih državah, obenem pa tudi po povečanju ravni ozaveščenosti in prepoznavnosti humanitarne pomoči in prostovoljstva med državljani Unije na splošno.
- (4) Vizija Unije o humanitarni pomoči, vključno s skupnim ciljem, načeli in dobro prakso ter s skupnim okvirom za zagotavljanje humanitarne pomoči Unije, je opredeljena v Skupni izjavi Sveta ter predstavnikov vlad držav članic na zasedanju Sveta, Evropskega parlamenta in Evropske komisije z naslovom „Evropsko soglasje o humanitarni pomoči“ ⁽²⁾. Evropsko soglasje o humanitarni pomoči poudarja odločno zavezanost Unije k pristopu, ki temelji na potrebah in spoštovanju ter spodbujanju temeljnih humanitarnih načel, človekoljubnosti, nevtalnosti, nepristranskosti in neodvisnosti. Evropsko soglasje o humanitarni pomoči bi moralo biti vodilo za ukrepe Evropske prostovoljske enote za humanitarno pomoč (v nadaljnjem besedilu: pobuda Prostovoljci EU za humanitarno pomoč).
- (5) Humanitarna pomoč Unije se zagotavlja v razmerah, v katerih se lahko uporabljajo tudi drugi instrumenti, povezani z razvojnim sodelovanjem, kriznim upravljanjem in civilno zaščito. Delo v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč bi moralo biti skladno z relevantnimi politikami in instrumenti Unije ter se dopolnjevati z njimi, pri čemer se je treba izogibati podvajanju, zlasti s politiko humanitarne pomoči Unije, politiko razvojnega sodelovanja in mehanizmom Unije na področju civilne zaščite, ustanovljenim s Sklepom št. 1313/2013/EU

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 18. marca 2014.

⁽²⁾ UL C 25, 30.1.2008, str. 1.

Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, s Centrom za usklajevanje nujnega odziva, ustanovljenim z navedenim sklepom, ter z Evropsko službo za zunanje delovanje in delegacijami Unije, da bi bilo mogoče koordinirati odziv Unije na humanitarne krize v tretjih državah.

- (6) Pobuda Prostovoljci EU za humanitarno pomoč bi morala prispevati k prizadevanjem za krepitev zmogljivosti Unije za zagotavljanje humanitarne pomoči glede na potrebe in za krepitev zmogljivosti in odpornosti ranljivih skupnosti oziroma skupnosti, ki so jih prizadele nesreče, v tretjih državah. Poleg tega je pomembno spodbujanje sodelovanja z ustreznimi mednarodnimi organizacijami in drugimi humanitarnimi partnerji ter z lokalnimi in regionalnimi akterji. To sodelovanje bi moralo potekati v skladu z ukrepi, ki jih izvajajo Združeni narodi, da bi podprli osrednjo in glavno usklajevalno vlogo urada Organizacije združenih narodov za koordiniranje humanitarnih zadev.
- (7) Število, obseg in zapletenost humanitarnih kriz po svetu, tako zaradi naravnih nesreč kot tistih, ki jih je povzročil človek, so se z leti močno povečali, ta trend pa se bo najverjetneje nadaljeval in vodil do vse večje potrebe po humanitarnih akterjih, ki bi zagotovili takojšen, uspešen, učinkovit in skladen odziv ter bi podprli lokalne skupnosti tretjih držav, da bi te postale manj ranljive in bi se okrepila njihova odpornost proti nesrečam.
- (8) Prostovoljci lahko prispevajo h krepitvi zmogljivosti Unije za zagotavljanje humanitarne pomoči glede na potrebe in v skladu s humanitarnimi načeli ter prispevajo k povečanju uspešnosti humanitarnega sektorja, kadar so ustrezno izbrani, usposobljeni in pripravljeni za naloge, s čimer je zagotovljeno, da imajo potrebne veščine in so usposobljeni za pomoč ljudem v stiski na najbolj učinkovit način, pod pogojem, da so deležni zadostne podpore na terenu in imajo zadosten nadzor.
- (9) Programi prostovoljstva, ki obstajajo v Evropi in po svetu se osredotočajo na naloge v tretje države. Ti programi so pogosto nacionalni programi, ki so v glavnem ali v celoti osredotočeni na razvojne projekte. Pobuda Prostovoljci EU za humanitarno pomoč bi morala ustvariti dodano vrednost, tako da bi prostovoljcem zagotovila priložnosti za skupni prispevek k operacijam humanitarne pomoči, s čimer bi krepila aktivno evropsko državljanstvo. Pobuda lahko prinese dodatno vrednost tudi tako, da spodbuja transnacionalno sodelovanje organizacij, ki so udeležene pri izvajanju ukrepov v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč, s čimer bi izboljšali mednarodne odnose, ustvarili pozitivno podobo Unije v svetu in spodbudili zanimanje za vseevropske humanitarne projekte.
- (10) Pobuda Prostovoljci EU za humanitarno pomoč bi morala biti stroškovno učinkovita, dopolnjevati bi morala obstoječe nacionalne in mednarodne prostovoljne sheme ne da bi jih podvajala, osredotočena pa bi morala biti na obravnavanje konkretnih potreb in zapolnjevanje vrzeli na humanitarnem področju.
- (11) Kot je poudarjeno v Sporočilu Komisije z dne 23. novembra 2010 z naslovom „Prostovoljstvo kot izraz solidarnosti državljanov EU: prvi razmislek o Evropski prostovoljski enoti za humanitarno pomoč“, v trenutnih razmerah na področju humanitarnega prostovoljstva obstajajo vrzeli, ki jih pobuda Prostovoljci EU za humanitarno pomoč lahko zapolni s prostovoljci ustreznih profilov, ki so ob pravem času napoteni v pravi kraj. To bi bilo mogoče doseči zlasti z zagotavljanjem evropskih standardov in postopkov o identifikaciji ter izboru humanitarnih prostovoljcev, s skupaj dogovorjenimi merili za usposabljanje in priprave humanitarnih prostovoljcev za naloge, zbirko podatkov potencialnih prostovoljcev, ki so identificirani na podlagi potreb na terenu, in s priložnostmi za prostovoljce, da prispevajo k humanitarnim operacijam, ne samo z napotitvijo na izvajanje nalog, ampak tudi s podporo iz zaledja in spletnimi prostovoljskimi dejavnostmi.
- (12) Ustrezno usposabljanje ter varnost in zaščita prostovoljcev bi morali še naprej ostati najpomembnejši, o tem pa bi si morali redno izmenjavati informacije, tudi z državami članicami. Prostovoljcev EU za humanitarno pomoč ne bi smeli napotiti na prizorišča mednarodnih in nemednarodnih oboroženih konfliktov.
- (13) Unija izvaja svoje operacije humanitarne pomoči glede na potrebe in v partnerstvu s izvajalskimi organizacijami. Te organizacije bi morale imeti pomembno vlogo pri izvajanju pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč, da bi se zagotovila odgovornost akterjev na terenu zanj in čim bolj povečala potencialna udeležba pri ukrepih v okviru te pobude. Unija bi morala takim organizacijam zaupati naloge, zlasti v zvezi z identifikacijo, izborom, pripravi, napotitvijo ter spremljanjem prostovoljcev EU za humanitarno pomoč med misijo in po njej v skladu s standardi in postopki, ki jih je določila Komisija. Poleg tega bi morala imeti Komisija, kadar je to ustrezno, možnost izbire med prostovoljci, ki so bili uspešno usposobljeni in pripravljeni za naloge v njene urade na terenu za opravljanje podpornih nalog.

⁽¹⁾ Sklep št. 1313/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite (UL L 347, 20.12.2013, str. 924).

- (14) Sporočilo Komisije z dne 25. oktobra 2011 z naslovom „Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–2014“ navaja, da imajo zasebna podjetja lahko pomembno vlogo na področju humanitarnih operacij Unije in lahko prispevajo k tem operacijam, zlasti s prostovoljstvom med zaposlenimi.
- (15) Pobuda Prostovoljci EU za humanitarno pomoč bi morala pomagati Evropejcem vseh starostnih skupin, da se izkažejo kot dejavni evropski državljani. Pobuda bi morala tako prispevati k spodbujanju prostovoljstva po vsej Uniji in k osebnostnemu razvoju ter medkulturni ozaveščenosti udeleženi prostovoljcev, kar bi izboljšalo njihovo usposobljenost in zaposljivost v svetovnem gospodarstvu.
- (16) Načela Unije o enakih možnostih in nediskriminaciji nakazujejo, da bi bilo treba državljanom Unije in osebam, ki prebivajo v Uniji dalj časa, ne glede na njihov poklic ali starost omogočiti, da sodelujejo kot aktivni državljani. Upoštevajoč specifične izzive na področju humanitarnosti, bi morali biti prostovoljci EU za humanitarno pomoč stari najmanj 18 let in zastopati najrazličnejše profile in generacije, vključno s strokovnjaki in izkušenimi upokojenci.
- (17) Jasen pravni status je ključen predpogoj za udeležbo prostovoljcev pri napotitvi v države zunaj Unije. Pogoji za napotitev prostovoljcev bi se morali določiti s pogodbo, vključno s standardi za zaščito in varnost prostovoljcev, odgovornostmi organizacij pošiljateljic in organizacij gostiteljic, zavarovalnim kritjem ter kritjem dnevnic, nastanitve in drugih relevantnih stroškov. Za napotitev prostovoljcev v tretje države bi morali biti izpolnjeni ustrezni pogoji glede varstva in varnosti.
- (18) Pri ukrepih v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč bi bilo treba ustrezno upoštevati priporočila iz Agende za prostovoljsko politiko v Evropi ter delo evropskih in mednarodnih organizacij za mednarodno prostovoljsko delo ter delo programa Združenih narodov za prostovoljce.
- (19) V okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč bi morali podpirati ukrepe glede na potrebe, namenjene krepitvi zmogljivosti organizacij gostiteljic za humanitarno pomoč v tretjih državah, da bi povečali lokalno pripravljenost in odzivnost na humanitarne krize ter zagotovili dejanski in trajni vpliv dela prostovoljcev EU za humanitarno pomoč na terenu z obvladovanjem tveganja nesreč, pripravljenostjo in odzivanjem na nesreče, inštruktažo in usposabljanjem na področju upravljanja prostovoljnega dela ter drugimi relevantnimi področji.
- (20) S pobudo Prostovoljci EU za humanitarno pomoč bi si morali prizadevati za krepitev spoštovanja vidika spolov v politiki Unije za humanitarno pomoč in spodbujati ustrezen humanitarne odzive na specifične potrebe žensk in moških vseh starosti, kadar je to ustrezno. Posebno pozornost bi morali nameniti sodelovanju z ženskimi skupinami in mrežami, da bi spodbudili sodelovanje in vodilno vlogo žensk pri zagotavljanju humanitarne pomoči in se oprli na njihove zmogljivosti in znanje za prispevanje k obnovi, izgradnji miru, zmanjšanju tveganja nesreč in vzpostavitvi odpornosti v prizadetih skupnostih.
- (21) Ta uredba določa finančna sredstva za celotno finančno obdobje, ki pomenijo v okviru letnega proračunskega postopka za Evropski parlament in Svet prednostni referenčni okvir v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, o sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽¹⁾.
- (22) Dodatek finančne pomoči bi se morala izvesti v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Zaradi specifične narave ukrepov v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč je primerno določiti, da se finančna pomoč lahko dodeli fizičnim osebam ter pravnim osebam javnega in zasebnega prava. Pomembno je tudi, da se zagotovi spoštovanje pravil iz navedene uredbe, zlasti glede načel gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti.

⁽¹⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (23) Izboljšanje izvajanja in kakovosti porabe bi morali biti vodilni načeli za doseganje ciljev pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč ob zagotavljanju optimalne porabe finančnih virov.
- (24) Finančne interese Unije bi bilo treba v celotnem ciklusu odhodkov zaščititi s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, nepravilno plačanih ali nepravilno porabljenih sredstev, ter po potrebi kazni. Sprejeti bi bilo treba ustrezne ukrepe za preprečevanje nepravilnosti in goljufij ter potrebne ukrepe za izterjavo izgubljenih, nepravilno plačanih ali nepravilno porabljenih sredstev v skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 ⁽¹⁾ in Uredbo Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽²⁾, ter Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (25) Udeležba tretjih držav, zlasti držav pristopnic, držav kandidatk, potencialnih kandidatk, partnerskih držav v okviru evropske sosedске politike in držav Evropskega združenja za prosto trgovino, bi morala biti možna na podlagi sporazumov o sodelovanju.
- (26) Udeleženi prostovoljci in organizacije iz sodelujočih držav, ki izvajajo ukrepe v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč, bi morali spoštovati načela, opredeljena v Evropskem soglasju o humanitarni pomoči, in se zavzemati za njihovo spoštovanje, s poudarkom na zaščiti „humanitarnega prostora“.
- (27) Da bi se zagotovili stalni dotok povratnih informacij in izboljšave ter povečala prožnost in učinkovitost sprejemanja aktov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe sprejeme akte v zvezi z določbami, ki se nanašajo na standarde za izbor, upravljanje in napotitev prostovoljcev EU za humanitarno pomoč, spremembami kazalnikov uspešnosti ter tematskimi prednostnimi nalogami in prilagoditvijo odstotka za dodelitev finančnih sredstev za izvedbo te uredbe. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (28) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi se morala izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Za sprejetje postopkov za izbor, upravljanje in napotitev prostovoljcev EU za humanitarno pomoč, mehanizma certificiranja, programa usposabljanja in letnega delovnega programa pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč bi se moral uporabiti postopek pregleda.
- (29) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (30) Obdelava osebnih podatkov, ki se izvaja v okviru te uredbe, se izvaja samo v obsegu, ki je potreben in sorazmeren za zagotavljanje nemotenega delovanja pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč. Za vsako obdelavo osebnih podatkov s strani Komisije velja Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾. Za vsako obdelavo osebnih podatkov s strani organizacij za izvajanje ukrepov v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč s sedežem v Uniji velja Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

⁽³⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri uporabi osebnih podatkov in prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

- (31) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje izdal 23. novembra 2012 ⁽¹⁾.
- (32) Primerno je uskladiti obdobje uporabe te uredbe z Uredbo Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽²⁾. Zato bi se morala ta uredba uporabljati od 1. januarja 2014 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

S to uredbo se ustanavlja Evropska prostovoljska enota za humanitarne pomoči (v nadaljnjem besedilu: pobuda Prostovoljci EU za humanitarne pomoči) kot okvir za skupne prispevke evropskih prostovoljcev za podporo in dopolnjevanje humanitarne pomoči v tretjih državah.

S to uredbo so določena pravila in postopki za delovanje pobude Prostovoljci EU za humanitarne pomoči ter pravila za zagotavljanje finančne pomoči.

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za:

1. izbor, usposabljanje in napotitev prostovoljcev EU za humanitarne pomoči na izvajanje nalog v podporo in dopolnitev humanitarne pomoči v tretjih državah;
2. ukrepe, ki podpirajo in spodbujajo napotitev prostovoljcev EU za humanitarne pomoči ter priprave nanjo, na izvajanje nalog v podporo in dopolnitev humanitarne pomoči v tretjih državah;
3. ukrepe v Uniji in zunaj nje, namenjene gradnji zmogljivosti organizacij gostiteljic za humanitarne pomoči v tretjih državah.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „prostovoljec“ pomeni osebo, ki v skladu s svobodno voljo, ne da bi pričakovala denarno korist, sodeluje pri dejavnostih, ki koristijo skupnosti in družbi na splošno;
- (b) „kandidat za prostovoljca“ pomeni osebo, ki v skladu s členom 11(3) izpolnjuje pogoje za prijavo na udeležbo pri ukrepih v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarne pomoči;
- (c) „prostovoljec EU za humanitarne pomoči“ pomeni kandidata za prostovoljca, ki je bil izbran, usposobljen v skladu s posebnimi standardi, postopki in dogovorjenimi merili, ocenjen kot primeren in vpisan v register kot prost za napotitev na izvajanje nalog v podporo in dopolnitev humanitarne pomoči v tretjih državah;

⁽¹⁾ UL C 100, 6.4.2013, str. 14.

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

- (d) „humanitarna pomoč“ pomeni dejavnosti in operacije v tretjih državah za zagotavljanje izredne pomoči glede na potrebe, ki je namenjena ohranjanju življenj, preprečevanju in lažšanju človeškega trpljenja ter ohranjanju človeškega dostojanstva, v primeru kriz, ki jih povzročijo človek, ali naravnih nesreč. Humanitarna pomoč obsega operacije za podporo, pomoč in zaščito v humanitarnih krizah ali takoj po njih, podpirne ukrepe za zagotavljanje dostopa do ljudi v stiski ali omogočanje prostega pretoka pomoči, pa tudi ukrepe, ki so namenjeni krepitvi pripravljenosti na nesreče in zmanjševanju tveganja zaradi nesreč ter prispevajo h krepitvi odpornosti in zmogljivosti za spopadanje s krizami ter okrevanje po njih;
- (e) „tretja država“ pomeni državo zunaj Unije, kjer se izvajajo dejavnosti in operacije humanitarne pomoči iz točke (d).

Člen 4

Cilj

Cilj pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč je prispevati h krepitvi zmogljivosti Unije za zagotavljanje humanitarne pomoči glede na potrebe zaradi ohranjanja življenj, preprečevanja in lažšanja človeškega trpljenja in ohranjanja človeškega dostojanstva ter za krepitev zmogljivosti in odpornosti skupnosti v tretjih državah, ki so ranljive za učinke nesreč ali so jih prizadele nesreče, zlasti s pripravljenostjo na nesreče, zmanjševanjem tveganja zaradi nesreč ter s krepitvijo povezave med ukrepi pomoči, obnove in razvoja. Ta cilj se uresničuje z dodano vrednostjo skupnega prispevka prostovoljcev EU za humanitarno pomoč, ki izraža vrednote Unije in solidarnost z ljudmi, ki potrebujejo pomoč, ter vidno spodbuja občutek evropskega državljanstva.

Člen 5

Splošna načela

1. Ukrepi v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč se izvajajo v skladu z načeli humanitarne pomoči – človekoljubnosti, nevtralnosti, nepristranskosti in neodvisnosti – ter Evropskega soglasja o humanitarni pomoči.
2. Ukrepi v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč so odziv na humanitarne potrebe lokalnih skupnosti in zahtev organizacij gostiteljic ter si prizadevajo prispevati k povečanju uspešnosti humanitarnega sektorja.
3. Varnost in zaščita kandidatov za prostovoljce in prostovoljcev EU za humanitarno pomoč imata prednost.
4. V okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč se spodbujajo skupni projekti glede na potrebe in transnacionalna partnerstva med udeleženi prostovoljci iz različnih držav ter organizacijami, ki izvajajo ukrepe v okviru te pobude, iz člena 10.

Člen 6

Skladnost in dopolnjevanje ukrepov Unije

1. Pri izvajanju te uredbe se zagotovi skladnost in dopolnjevanje z drugimi instrumenti in področji zunanjega delovanja Unije in drugimi zadevnimi politikami Unije, zlasti s politiko humanitarne pomoči, politiko razvojnega sodelovanja in z mehanizmom Unije na področju civilne zaščite, pri čemer se izogiba podvajanju in prekrivanju ter se upošteva, da humanitarno pomoč urejajo načela humanitarne pomoči iz člena 5(1) te uredbe. Posebna pozornost se namenja zagotavljanju nemotenega prehoda od pomoči do obnove in razvoja.
2. Komisija in države članice sodelujejo v prizadevanjih za učinkovitost in uspešnost z zagotavljanjem doslednosti in skladnosti med ustreznimi nacionalnimi programi prostovoljstva in ukrepi v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč. Ti ukrepi se opirajo na dobre prakse in obstoječe programe ter, kadar je ustrezno, uporabljajo že vzpostavljene evropske mreže.
3. Unija krepí sodelovanje z relevantnimi mednarodnimi organizacijami in drugimi humanitarnimi partnerji ter z lokalnimi in regionalnimi akterji pri izvajanju ukrepov v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč.

Ukrepi v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč so pri spodbujanju usklajenega mednarodnega odziva na humanitarne krize skladni z ukrepi Združenih narodov, da bi podprli osrednjo in splošno usklajevalno vlogo urada Organizacije združenih narodov za koordiniranje humanitarnih zadev.

Člen 7

Operativni cilji

1. Pobuda Prostovoljci EU za humanitarno pomoč si prizadeva za uresničitev naslednjih operativnih ciljev:

(a) prispevek k povečanju in izboljšanju zmogljivosti Unije za zagotavljanje humanitarne pomoči.

Napredek pri uresničevanju tega operativnega cilja se ocenjuje na podlagi kazalnikov, kot so:

- število prostovoljcev EU za humanitarno pomoč, ki so napoteni na opravljanje nalog ali pripravljene za napotitev, s potrebnimi kvalifikacijami, in število prostovoljcev EU za humanitarno pomoč, ki so izpolnili pogodbe o napotitvi,
- število oseb, ki jih je dosegla humanitarna pomoč v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč, in povprečni stroški na osebo, ki jo je dosegla ta pomoč,
- stopnja zadovoljstva napotenih prostovoljcev EU za humanitarno pomoč ter organizacij pošiljateljic in gostiteljic, v zvezi z dejanskim humanitarnim prispevkom prostovoljcev EU za humanitarno pomoč na terenu;

(b) izboljšanje veščin, znanja in usposobljenosti prostovoljcev na področju humanitarne pomoči in pogojev njihovega delovanja.

Napredek pri uresničevanju tega operativnega cilja se ocenjuje na podlagi kazalnikov, kot so:

- število usposabljanih kandidatov za prostovoljce in prostovoljcev, ki so uspešno opravili ocenjevanje po usposabljanju,
- število certificiranih organizacij pošiljateljic, ki uporabljajo standarde in postopke za upravljanje kandidatov za prostovoljce in prostovoljcev EU za humanitarno pomoč,
- stopnja zadovoljstva usposobljenih in napotenih prostovoljcev, organizacij pošiljateljic in gostiteljic s kakovostjo usposabljanja, ravni znanja in usposobljenosti prostovoljcev, izpolnjevanjem in primernostjo standardov in postopkov za upravljanje kandidatov za prostovoljce in prostovoljcev EU za humanitarno pomoč;

(c) gradnja zmogljivosti organizacij gostiteljic in spodbujanje prostovoljstva v tretjih državah.

Napredek pri uresničevanju tega operativnega cilja se ocenjuje na podlagi kazalnikov, kot so:

- število in vrsta ukrepov za gradnjo zmogljivosti v tretjih državah,
- število osebja in prostovoljcev iz tretjih držav, ki so udeleženi pri ukrepih za gradnjo zmogljivosti,
- raven zadovoljstva osebja organizacij gostiteljic in prostovoljcev iz tretjih držav, ki so udeleženi pri ukrepih za gradnjo zmogljivosti, s kakovostjo in uspešnostjo izvedenih ukrepov;

(d) komuniciranje načel humanitarne pomoči Unije, kot so bila sprejeta v Evropskem soglasju o humanitarni pomoči.

Napredek pri uresničevanju tega operativnega cilja se ocenjuje na podlagi kazalnikov, kot so:

- število, vrsta in stroški ukrepov, namenjenih obveščanju, komuniciranju in ozaveščanju;

(e) krepitev skladnosti in doslednosti prostovoljstva po državah članicah z namenom izboljšanja možnosti državljanov Unije, da se udeležijo dejavnosti in operacij humanitarne pomoči.

Napredek pri uresničevanju tega operativnega cilja se ocenjuje na podlagi kazalnikov, kot so:

- število certificiranih organizacij pošiljateljic,
- število in vrsta ukrepov tehnične pomoči za organizacije pošiljateljice,
- širjenje ter ponovna uporaba standardov in postopkov za upravljanje kandidatov za prostovoljce in prostovoljcev EU za humanitarno pomoč v drugih programih prostovoljstva.

2. Kazalniki iz točk (a) do (e) odstavka 1 se po potrebi uporabljajo za spremljanje, ocenjevanje in preverjanje uspešnosti. Kazalniki so okvirni in se lahko spremenijo z delegiranimi akti v skladu s členom 24, in sicer na podlagi izkušenj, pridobljenih z merjenjem napredka.

POGLAVJE II

UKREPI V OKVIRU POBUDE PROSTOVOLJCI EU ZA HUMANITARNO POMOČ

Člen 8

Ukrepi v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč

Pobuda Prostovoljci EU za humanitarno pomoč si prizadeva uresničiti cilje iz členov 4 in 7 z naslednjimi vrstami ukrepov:

- razvojem in vzdrževanjem standardov in postopkov za kandidate za prostovoljce in prostovoljce EU za humanitarno pomoč,
- razvojem in vzdrževanjem mehanizma certificiranja za organizacije pošiljateljice in organizacije gostiteljice,
- identifikacijo in izborom kandidatov za prostovoljce,
- vzpostavitvijo programa usposabljanja in podpore za usposabljanje in pripravništvo,
- vzpostavitvijo, vzdrževanjem in posodabljanjem zbirke podatkov prostovoljcev EU za humanitarno pomoč,
- napotitvijo prostovoljcev EU za humanitarno pomoč na izvajanje nalog v podporo in dopolnitev humanitarne pomoči v tretjih državah,
- gradnjo zmogljivosti organizacij gostiteljic,
- vzpostavitvijo in upravljanjem mreže za pobudo Prostovoljci EU za humanitarno pomoč,
- komuniciranjem in ozaveščanjem,
- pomožno dejavnostjo, ki spodbuja odgovornost, preglednost in uspešnost pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč.

Člen 9

Standardi in postopki glede kandidatov za prostovoljce in prostovoljcev EU za humanitarno pomoč

1. Komisija na podlagi obstoječih praks določi standarde in postopke, ki se nanašajo na potrebne pogoje, ureditve in zahteve, ki jih morajo uporabljati organizacije pošiljateljice in gostiteljice pri identifikaciji, izboru, pripravi, upravljanju in napotitvi kandidatov za prostovoljce in prostovoljcev EU za humanitarno pomoč na izvajanje nalog v podporo operacijam humanitarne pomoči v tretjih državah.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 24 v zvezi z določitvijo standardov glede:

- okvira usposobljenosti za identifikacijo, izbor in pripravo prostovoljcev kot poklicnih humanitarnih delavcev, bodisi začetnikov ali izkušenih,
- določb za zagotavljanje enakih možnosti in nediskriminacije v postopku identifikacije in izbora,
- določb za zagotavljanje, da bodo organizacije pošiljateljice in gostiteljice spoštovale ustrezno nacionalno pravo, pravo Unije in pravo države gostiteljice,

- standardov, ki urejajo partnerstva med organizacijami pošiljateljicami in gostiteljicami,
 - določb za priznavanje spretnosti in usposobljenosti, ki so jih prostovoljci EU za humanitarno pomoč pridobili v skladu z ustreznimi obstoječimi pobudami Unije.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih aktov za določitev naslednjega:
- postopkov, ki jih je treba upoštevati za identifikacijo, izbor in potrebne priprave pred napotitvijo kandidatov za prostovoljce, vključno z morebitnim pripravništvom,
 - določb za napotitev in upravljanje prostovoljcev EU za humanitarno pomoč v tretjih državah, med drugim tudi nadzor na terenu, stalna podpora v obliki inštruktaže, mentorstva, dodatnega usposabljanja, potrebnih delovnih pogojev in podpore po zaključku napotitve,
 - zagotavljanja zavarovalnega kritja in življenjskih pogojev prostovoljcev, vključno s stroški za dnevnice, nastanitev, potnimi in drugimi stroški,
 - postopkov, ki jih je treba izvajati pred in med napotitvijo na izvajanje nalog ter po njej, za zagotavljanje dolžnosti skrbnega ravnanja in ustreznih varnostnih ukrepov, vključno s protokoli za medicinsko evakuacijo in varnostnimi načrti, ki zajemajo nujno evakuacijo iz tretjih držav in postopki, potrebnimi za stik in sodelovanje z nacionalnimi organi,
 - postopkov za spremljanje in ocenjevanje dela posameznih prostovoljcev EU za humanitarno pomoč.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

Člen 10

Mehanizem certificiranja za organizacije pošiljateljice in gostiteljice

1. Komisija z izvedbenimi akti razvije mehanizem certificiranja, po potrebi ob sodelovanju humanitarnih partnerjev, ki zagotavlja, da organizacije pošiljateljice spoštujejo standarde in postopke iz člena 9, in ločen mehanizem certificiranja za organizacije gostiteljice.

Komisija z izvedbenimi akti vzpostavi postopek v zvezi z delovanjem mehanizmov certificiranja, pri čemer upošteva obstoječe ustrezne mehanizme in postopke certificiranja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

2. Komisija si pri vzpostavitvi mehanizma certificiranja prizadeva za sinergije z instrumenti partnerstva Komisije na področju humanitarne pomoči in obstoječimi humanitarnimi standardi, da bi dosegla upravno poenostavitev. Mehanizem certificiranja je vključujoč in nediskriminatoren za vse vrste upravičenih organizacij.

3. Organizacije pošiljateljice so upravičene do certificiranja, če:

- (a) upoštevajo standarde in postopke iz člena 9;
- (b) so dejavne na področju humanitarne pomoči, kakor je opredeljena v točki (d) člena 3, in
- (c) se uvrščajo v eno izmed naslednjih kategorij:
 - (i) nevladne neprofitne organizacije, ustanovljene v skladu s pravom države članice, ki imajo sedež v Uniji;
 - (ii) osebe javnega prava civilnega značaja, za katere velja pravo države članice;
 - (iii) nevladne neprofitne organizacije, ustanovljene v državah iz člena 23, pod pogoji iz navedenega člena in v skladu s sporazumi, na katere se ta člen sklicuje;
 - (iv) osebe javnega prava, ustanovljene v državah iz člena 23, pod pogoji iz navedenega člena in v skladu s sporazumi, na katere se ta člen sklicuje;
 - (v) Mednarodna federacija nacionalnih društev Rdečega križa in Rdečega polmeseca.

4. Organizacije v tretjih državah štejejo za upravičene kot organizacije gostiteljice, če:
 - (a) upoštevajo standarde in postopke iz člena 9;
 - (b) so dejavne na področju humanitarne pomoči, kakor je opredeljena v točki (d) člena 3, in
 - (c) se uvrščajo v eno izmed naslednjih kategorij:
 - (i) nevladne neprofitne organizacije, ki delujejo ali so bile ustanovljene v tretji državi v skladu s pravom, ki velja v tej državi;
 - (ii) osebe javnega prava civilnega značaja, za katere velja pravo tretje države;
 - (iii) mednarodne agencije in organizacije.
5. Brez poseganja v zahteve iz odstavkov 3 in 4 lahko organizacije pošiljateljice in organizacije gostiteljice izvajajo ukrepe v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč v povezavi s pridobitnimi zasebnimi organizacijami.
6. Organizacije pošiljateljice, ki želijo biti certificirane, lahko na podlagi predhodne ocene potreb prejmejo tehnično pomoč, namenjeno kreptvi njihovih zmogljivosti za udeležbo v pobudi Prostovoljci EU za humanitarno pomoč in za zagotovitev upoštevanja standardov in postopkov iz člena 9.

Organizacije gostiteljice, ki želijo biti certificirane, lahko v okviru ukrepov iz člena 15 prav tako prejmejo pomoč iz prvega pododstavka.

7. Komisija v primernem roku po certificiranju objavi seznam certificiranih organizacij pošiljateljic in gostiteljic.

Člen 11

Identifikacija in izbor kandidatov za prostovoljce

1. Na podlagi predhodne ocene potreb v tretjih državah, ki jo opravijo organizacije pošiljateljice ali organizacije gostiteljice ali drugi relevantni akterji, certificirane organizacije pošiljateljice identificirajo in izberejo kandidate za prostovoljce za usposabljanje.
2. Identifikacija in izbor kandidatov za prostovoljce potekata skladno s standardi in postopki iz člena 9 ter spoštujeta načeli nediskriminacije in enakih možnosti.
3. Naslednje osebe, ki so stare vsaj 18 let, so lahko prijavi kot kandidati za prostovoljce:
 - (a) državljani Unije;
 - (b) državljani tretjih držav, ki dalj časa prebivajo v državi članici, ter
 - (c) državljani držav iz člena 23(1) pod pogoji iz navedenega člena.

Člen 12

Program usposabljanja, podpora za usposabljanje in pripravništvo

1. Na podlagi obstoječih programov in postopkov ter s sodelovanjem specializiranih institucij, če je to primerno, Komisija vzpostavi program usposabljanja za pripravo kandidatov za prostovoljce na napotitev v podporo in dopolnitev humanitarne pomoči.
2. Kandidati za prostovoljce, ki so bili identificirani in izbrani v skladu s členom 11, so upravičeni do udeležbe v programu usposabljanja, ki ga izvajajo kvalificirane organizacije. Obseg in vsebino posameznega usposabljanja, ki ga mora opraviti vsak kandidat za prostovoljca, določi ustrezna certificirana organizacija pošiljateljica, v posvetovanju s certificirano organizacijo gostiteljico, na podlagi potreb, pri čemer se upoštevajo predhodne izkušnje kandidata za prostovoljca in predvidena napotitev.
3. Od kandidatov za prostovoljce se lahko v sklopu njihovega usposabljanja in zlasti njihovih priprav na napotitev zahteva, da opravijo pripravništvo v certificiranih organizacijah pošiljateljicah, če je mogoče, v državi, ki ni njihova država izvora.

4. Brez poseganja v odstavek 3 se lahko za kandidate za prostovoljce, ki še niso opravljali pripravništva, po potrebi organizirajo dodatne priprave na napotitev, posebej prilagojene potrebam in posebnim okoliščinam napotitve. Te priprave in pripravništvo so skladni s standardi in postopki za priprave iz člena 9.
5. Program usposabljanja vključuje ocenjevanje pripravljenosti kandidatov za prostovoljce za napotitev na izvajanje nalog v podporo in dopolnitev humanitarne pomoči v tretjih državah ter na odzivanje na lokalne potrebe. To ocenjevanje se izvede v sodelovanju z organizacijo pošiljateljico.
6. Komisija sprejme ureditve za programe usposabljanja in postopek ocenjevanja pripravljenosti kandidatov za prostovoljce za napotitev z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

Člen 13

Zbirka podatkov prostovoljcev EU za humanitarno pomoč

1. Kandidati za prostovoljce, ki so uspešno opravili ocenjevanje iz člena 12(5), se štejejo za prostovoljce EU za humanitarno pomoč in so primerni za napotitev. Kot taki se vpišejo v zbirko podatkov prostovoljcev EU za humanitarno pomoč.
2. Komisija vzpostavi, vzdržuje in posodablja zbirko podatkov prostovoljcev EU za humanitarno pomoč, vključno v zvezi z razpoložljivostjo in primernostjo prostovoljcev EU za humanitarno pomoč za napotitev, ter ureja dostop do nje in njeno uporabo. Obdelava osebnih podatkov, zbranih v tej zbirki podatkov ali za njene namene, se izvede v skladu z Direktivo 95/46/ES in Uredbo (ES) št. 45/2001, kadar je to ustrezno.

Člen 14

Napotitev prostovoljcev EU za humanitarno pomoč v tretje države

1. Prostovoljci EU za humanitarno pomoč, ki so vpisani v zbirko podatkov, se lahko napotijo na izvajanje nalog v podporo in dopolnitev humanitarne pomoči, kakor je opredeljeno v točki (d) člena 3:
 - (a) s strani certificiranih organizacij pošiljateljic v organizacije gostiteljice v tretjih državah, ali
 - (b) s strani Komisije, kadar je to ustrezno, v njene urade na terenu za humanitarno pomoč za opravljanje podpornih nalog.
2. Napotitev je odziv na resnične potrebe, ki jih na lokalni ravni izrazijo organizacije gostiteljice.
3. V zvezi z napotitvijo iz točke (a) odstavka 1 certificirane organizacije pošiljateljice zagotovijo skladnost s standardi in postopki iz člena 9. Prostovoljcev EU za humanitarno pomoč se ne napoti na območja mednarodnih in nemednarodnih oboroženih spopadov.
4. Certificirane organizacije pošiljateljice obvestijo ustrezne nacionalne organe držav članic in drugih sodelujočih držav v skladu s členom 23 pred napotitvijo njihovega državljana kot prostovoljca EU za humanitarno pomoč v skladu s standardi in postopki iz člena 9.
5. V pogodbi med organizacijami pošiljateljicami in prostovoljci EU za humanitarno pomoč se ob tesnem posvetovanju z organizacijami gostiteljicami opredelijo posebni pogoji za napotitev in vloga EU za humanitarno pomoč, vključno z njihovimi pravicami in dolžnostmi, trajanjem in lokacijo napotitve ter nalogami prostovoljca EU za humanitarno pomoč.
6. V zvezi z napotitvijo iz točke (b) odstavka 1 Komisija s prostovoljci EU za humanitarno pomoč podpiše „pogodbo o napotitvi prostovoljca“, v kateri so opredeljeni posebni pogoji v zvezi z napotitvijo. Pogodbe o napotitvi prostovoljca na prostovoljca ne prenesajo pravic in obveznosti, ki izhajajo iz kadrovskega predpisov za uradnike Unije in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Unije, določenih v Uredbi Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskega predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti in za uvedbo posebnih ukrepov institucij, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije (UL L 56, 4.3.1968, str. 1).

7. Vsakemu prostovoljcu EU za humanitarno pomoč se dodeli mentor iz organizacije gostiteljice, ki prostovoljca med napotitvijo nadzira in podpira.

Člen 15

Gradnja zmogljivosti organizacij gostiteljic za humanitarno pomoč

Komisija na podlagi predhodne ocene potreb v tretjih državah, ki jo opravijo organizacije pošiljateljice in gostiteljice ali drugi ustrezni akterji, podpira ukrepe, namenjene gradnji zmogljivosti organizacij gostiteljic za humanitarno pomoč, da bi povečala lokalno pripravljenost in odziv na humanitarne krize ter zagotovila učinkovit in trajnosten vpliv dela prostovoljcev EU za humanitarno pomoč na terenu, kar vključuje:

- (a) obvladovanje tveganja zaradi nesreč, pripravljenost in odzivanje na nesreče, inštruktaža, usposabljanje na področju upravljanja prostovoljnega dela ter druga relevantna področja za osebe in prostovoljce iz organizacij gostiteljic;
- (b) izmenjavo najboljših praks, tehnično pomoč, programe za tesno sodelovanje ter izmenjavo osebja in prostovoljcev, ustvarjanje mrež in druge relevantne ukrepe.

Člen 16

Mreža za pobudo Prostovoljci EU za humanitarno pomoč

1. Komisija vzpostavi in upravlja mrežo za pobudo Prostovoljci EU za humanitarno pomoč, ki jo sestavljajo:
 - (a) kandidati za prostovoljce in prostovoljci EU za humanitarno pomoč, ki so udeleženi ali so bili udeleženi v pobudi;
 - (b) organizacije pošiljateljice in gostiteljice;
 - (c) predstavniki držav članic in Evropskega parlamenta.
2. Mreža za pobudo Prostovoljci EU za humanitarno pomoč zlasti:
 - (a) poenostavlja interakcijo in se uporablja kot platforma za izmenjavo znanja, posvetovanje in razširjanje informacij, za izmenjavo dobre prakse ter za namene ocene potreb iz člena 21(3);
 - (b) poenostavlja oblikovanje partnerstev in razvoj skupnih projektov za napotitev in dejavnosti gradnje zmogljivosti, ki vključujejo organizacije pošiljateljice po vsej Uniji ter organizacije gostiteljice v tretjih državah;
 - (c) zagotavlja osnovo za razvoj ukrepov v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč, da bi zagotovili stalno izboljševanje in učinkovito spremljanje in ocenjevanje;
 - (d) zagotavlja priložnosti za spletno prostovoljstvo pri projektih, povezanih s pobudo Prostovoljci EU za humanitarno pomoč.

Člen 17

Komuniciranje in ozaveščanje

1. Komisija zagotavlja podporo ukrepom javnega obveščanja, komuniciranja in ozaveščanja za krepitev prepoznavnosti pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč in za spodbujanje prostovoljstva na področju humanitarne pomoči znotraj Unije in v njenih državah članicah, pa tudi v tretjih državah, ki imajo koristi od ukrepov v okviru te pobude.
2. Komisija razvije načrt za komuniciranje o ciljih, ukrepih in vidnih rezultatih prostovoljcev EU za humanitarno pomoč, v katerem so opredeljene dejavnosti komuniciranja in širjenja informacij, namenjene javnosti, zlasti morebitnim prihodnjim kandidatom za prostovoljce ter upravičencem do ukrepov v okviru te pobude. Načrt za komuniciranje izvajajo Komisija in upravičenci, zlasti organizacije pošiljateljice in gostiteljice, pa tudi prostovoljci EU za humanitarno pomoč.

POGLAVJE III

PROGRAMIRANJE IN DODELITEV SREDSTEV*Člen 18***Upravičeni ukrepi**

1. Ukrepi iz člena 8 so upravičeni do finančne pomoči, vključno z ukrepi, ki so potrebni za njihovo izvedbo, in potrebnimi ukrepi, ki so namenjeni krepitvi usklajevanja med pobudo Prostovoljci EU za humanitarno pomoč in drugimi ustreznimi programi na nacionalni in mednarodni ravni na podlagi obstoječih dobrih praks.
2. Finančna pomoč iz odstavka 1 se lahko uporabi tudi za kritje stroškov v zvezi z dejavnostmi v sklopu priprav, spremljanja, nadziranja, revizije in ocenjevanja, ki so nujne za upravljanje pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč in za uresničevanje njenih ciljev.
3. Stroški iz odstavka 2 lahko zlasti zajemajo študije, srečanja strokovnjakov, ukrepe za obveščanje in komuniciranje, določene v členu 17, vključno z institucionalnim komuniciranjem o prednostnih nalogah politike Unije, v kolikor so povezane s cilji pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč, stroške, povezane z informacijskimi omrežji, katerih glavna dejavnost je obdelava in izmenjava informacij (vključno z njihovimi povezavami z obstoječimi ali prihodnjimi sistemi za spodbujanje medsektorskih izmenjav podatkov in povezane opreme), ter vse druge stroške za tehnično in upravno pomoč, ki jih ima Komisija.

*Člen 19***Finančni upravičenci**

Finančna pomoč v okviru te uredbe se lahko dodeli fizičnim osebam in pravnim osebam zasebnega ali javnega prava, ki se na podlagi tega štejejo za finančne upravičence v smislu Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

*Člen 20***Finančna sredstva**

1. Finančna sredstva za izvajanje te uredbe v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 znašajo 147 936 000 EUR v tekočih cenah. Letne odobritve odobrita Evropski parlament in Svet v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira. Po potrebi se lahko odobrena sredstva za plačila vključijo v proračun po letu 2020 za kritje podobnih stroškov, da se omogoči upravljanje plačil za ukrepe, katerih izvajanje do 31. decembra 2020 še ne bo dokončano.
2. Finančna sredstva iz odstavka 1 se v obdobju 2014–2020 dodelijo v skladu z operativnimi cilji, tematskimi prednostnimi nalogami in odstotki iz Priloge.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 24 v zvezi s spremembo prednostnih nalog in prilagoditvijo vsakega zneska v Prilogi za več kot 10 in največ 20 odstotnih točk. Takšna prilagoditev se izvede zgolj v skladu z rezultati pregleda tematskih prednostnih nalog in odstotkov iz Priloge, ki ga izvede Komisija, in glede na izid vmesne ocene iz točke (b) člena 27(4), delegirani akti pa se v tem primeru sprejmejo do 30. junija 2018.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov, v izjemno nujnih primerih, ko je treba oceniti, koliko proračunskih sredstev je na voljo za podporo odzivu na izredne razmere, s katerimi vsako od vrednosti iz Priloge spremeni za več kot 10, a ne več kot 20 odstotnih točk v okviru razpoložljivih proračunskih sredstev in v skladu s postopkom iz člena 25.

*Člen 21***Vrste finančnih intervencij in izvedbeni postopki**

1. Komisija izvaja finančno pomoč Unije v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012.
2. Finančna pomoč v skladu s to uredbo ima lahko katero koli obliko, določeno v Uredbi (EU, Euratom) št. 966/2012.

3. Za izvajanje te uredbe Komisija z izvedbenimi akti sprejme letni delovni program za pobudo Prostovoljci EU za humanitarno pomoč. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2). Letni delovni program določa zastavljene cilje, pričakovane rezultate, metodo izvajanja in skupni znesek povezanih odhodkov. Letni delovni program vsebuje tudi opis ukrepov, ki jim bo namenjeno financiranje, navedbo zneskov, dodeljenih posameznemu ukrepu, pri čemer se po potrebi upoštevajo ocenjene potrebe, in okvirni časovni raspored izvedbe. Kar zadeva nepovratna sredstva, letni delovni program vključuje prednostne naloge, ključna merila za ocenjevanje in najvišjo dovoljeno stopnjo sofinanciranja. V letnem delovnem programu se določi tudi udeležba tretjih držav pod pogoji iz člena 23.

Člen 22

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugemu protipravnemu ravnanju ter z učinkovitim preverjanjem, ob odkritju nepravilnosti pa z izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi.
2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščen za opravljanje revizij na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč.
3. Evropski urad za boj proti goljufijam lahko opravi preglede in inšpekcije na kraju samem pri gospodarskih subjektih, ki jih neposredno ali posredno zadeva takšno financiranje, v skladu s postopki iz Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96 in Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013, z namenom ugotavljanja, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih ali pogodbo o financiranju v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega protipravnega ravnanja, ki škodi finančnim interesom Unije.
4. Brez poseganja v odstavka 1 in 2 se v sporazumih o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, sporazumih o nepovratnih sredstvih, sklepih o nepovratnih sredstvih in pogodbah, ki izhajajo iz izvajanja te uredbe, Komisija, Računsko sodišče in Evropski urad za boj proti goljufijam izrecno pooblastijo za opravljanje takšnih revizij, pregledov in inšpekcij na kraju samem, ob upoštevanju vseh ustreznih postopkovnih jamstev.

POGLAVJE IV

SODELOVANJE Z DRUGIMI DRŽAVAMI

Člen 23

Sodelovanje z drugimi državami

1. Pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč se lahko udeležijo:
 - (a) državljani in organizacije pošiljateljice iz držav pristopnic, držav kandidatk in potencialnih kandidat ter partnerskih držav v okviru evropske sosedске politike v skladu s splošnimi načeli in pogoji v zvezi z udeležbo teh držav v programih Unije, določenih v ustreznih okvirnih sporazumih oziroma sklepih pridružitvenega sveta ali podobnih dogovorih;
 - (b) državljani in organizacije pošiljateljice iz držav Evropskega združenja za prosto trgovino, ki so članice Evropskega gospodarskega prostora (EGP), v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP;
 - (c) državljani in organizacije pošiljateljice iz drugih evropskih držav, s pridržkom sklenitve dvostranskih sporazumov s temi državami.
2. Udeleženi prostovoljci in organizacije, ki izvajajo ukrepe v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč, iz sodelujočih držav prav tako upoštevajo splošna načela iz člena 4.
3. Za sodelovanje z udeleženi državami iz odstavka 1 se po potrebi zagotovi podpora z odobritvijo dodatnih sredstev iz udeleženi držav, ki se da na voljo v skladu s postopki, dogovorjenimi s temi državami.

POGLAVJE V

PRENOS POOBLASTIL IN IZVEDBENA POOBLASTILA

Člen 24

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(2), člena 9(2) in člena 20(3) se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od 25. aprila 2014.
3. Pooblastilo iz člena 7(2), člena 9(2) in člena 20(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, določen v tej objavi. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 7(2), členom 9(2) in členom 20(3) začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 25

Postopek v nujnih primerih

1. V izjemnih in ustrezno utemeljenih okoliščinah delegirani akti, sprejeti v skladu s tem členom, začnejo veljati nemudoma in se uporabljajo, dokler se jim ne nasprotuje v skladu z odstavkom 2. Uradno obvestilo Evropskemu parlamentu in Svetu o delegiranem aktu navaja razloge za uporabo postopka v nujnih primerih.
2. Evropski parlament ali Svet lahko nasprotuje delegiranemu aktu v skladu s postopkom iz člena 24(5). V tem primeru Komisija nemudoma po prejemu uradnega obvestila o odločitvi Evropskega parlamenta ali Sveta o nasprotovanju aktu ta akt razveljavi.

Člen 26

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen v skladu s členom 17(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1257/96 ⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE VI

SPREMLJANJE IN OCENJEVANJE

Člen 27

Spremljanje in ocenjevanje

1. Ukrepi v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč, ki prejmejo finančno pomoč, se redno spremljajo, da je mogoče slediti njihovem izvajanju, in se redno ocenjujejo v okviru neodvisnega zunanega ocenjevanja, da se ocenijo njihova uspešnost in učinkovitost ter njihovi učinki ob upoštevanju ciljev pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč. Spremljanje in ocenjevanje vključuje poročila iz odstavka 4 in druge dejavnosti v zvezi s specifičnimi vidiki te uredbe, ki se lahko začnejo izvajati kadar koli v času njenega izvajanja.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni pomoči (UL L 163, 2.7.1996, str. 1).

2. Organizacije pošiljateljice, ki napotijo prostovoljce v okviru pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč zunaj Unije, so odgovorne za spremljanje njihovih dejavnosti in Komisiji redno predlagajo poročila o spremljanju, ob čemer se varujejo vse pravice posameznih prostovoljcev glede varstva osebnih podatkov.
3. Pri ocenjevanju se uporabljajo obstoječi standardi ocenjevanja, tudi tisti, ki jih je razvil Odbor za razvojno pomoč Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj, z namenom merjenja dolgoročnega učinka pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč na humanitarno pomoč. V fazi ocenjevanja Komisija zagotavlja redno posvetovanje z vsemi relevantnimi zainteresiranimi stranmi, vključno s prostovoljci, organizacijami pošiljateljicami in organizacijami gostiteljicami, lokalnim prebivalstvom in skupnostmi, ki prejemajo pomoč, humanitarnimi organizacijami in delavci na terenu. Rezultati ocenjevanja se upoštevajo pri zasnovi programov in dodeljevanju sredstev.
4. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži:
- (a) letna poročila, v katerih preuči napredek pri izvajanju te uredbe, vključno z rezultati in, v največji možni meri, glavnimi rezultati;
 - (b) vmesno poročilo o ocenjevanju doseženih rezultatov ter kakovostnih in količinskih vidikov izvajanja te uredbe, tudi o učinku pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč na področju humanitarne pomoči in o stroškovni učinkovitosti programa, v prvih treh letih njenega izvajanja, vendar najpozneje do 31. decembra 2017;
 - (c) sporočilo o nadaljevanju izvajanja te uredbe na podlagi vmesnega poročila o ocenjevanju iz točke (b) tega odstavka najpozneje do 31. decembra 2018;
 - (d) poročilo o naknadni oceni za sedemletno finančno obdobje izvajanja najpozneje do 31. decembra 2021.
5. Komisija do 1. septembra 2019 pregleda ukrepe, določene v tej uredbi, in po potrebi po zaključku vmesnega poročila o ocenjevanju iz točke (b) odstavka 4 tega člena temu pregledu priloži zakonodajni predlog za spremembo te uredbe.
6. Komisija redno obvešča tudi Evropsko službo za zunanje delovanje o dejavnostih pobude Prostovoljci EU za humanitarno pomoč v skladu z relevantnimi delovnimi ureditvami.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 28

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 3. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA

OPERATIVNI CILJI, TEMATSKE PREDNOSTNE NALOGE IN Odstotki za dodelitev finančnih sredstev za izvedbo te uredbe*Tematska prednostna naloga 1***Napotitev prostovoljcev EU za humanitarno pomoč na izvajanje nalog v podporo in dopolnitev humanitarne pomoči.**

Ta tematska prednostna naloga zadeva operativni cilj v okviru točke (a) člena 7(1) (prispevek k povečanju in izboljšanju zmogljivosti Unije za zagotavljanje humanitarne pomoči):

- krepitev odpornosti in obvladovanje tveganja zaradi nesreč v ranljivih ali nestabilnih državah ali državah, ki so jih prizadele nesreče, in v pozabljenih krizah, vključno z gradnjo zmogljivosti s pomočjo prostovoljcev EU za humanitarno pomoč, in ukrepi v sledečih fazah cikla obvladovanja nesreč: preprečevanje nesreč, pripravljenost, zmanjševanje tveganja zaradi nesreč in obnova po naravnih nesrečah in nesrečah, ki jih povzroči človek, 31 % +/- 10 odstotnih točk,
- podpora za operacije nujnega odziva, vključno z gradnjo zmogljivosti s pomočjo prostovoljcev EU za humanitarno pomoč ter logističnimi in prevoznimi dejavnostmi, usklajevanjem, projektnim vodenjem, financami in upravo, komuniciranjem in zagovorništvom 10 % +/- 8 odstotnih točk.

*Tematska prednostna naloga 2***Gradnja zmogljivosti prostovoljcev EU za humanitarno pomoč in izvajalskih organizacij: 55 % +/- 10 odstotnih točk.**

Ta tematska prednostna naloga zadeva operativni cilj v okviru točke (b) člena 7(1) (izboljšanje veščin, znanja in usposobljenosti prostovoljcev na področju humanitarne pomoči in pogojev njihovega delovanja); točke (c) člena 7(1) (gradnja zmogljivosti organizacij gostiteljic in spodbujanje prostovoljstva v tretjih državah); in točke (e) člena 7(1) (krepitev skladnosti in doslednosti prostovoljstva po državah članicah z namenom izboljšanja možnosti državljanov Unije, da se udeležijo dejavnosti in operacij humanitarne pomoči):

- usposabljanje in pripravnništvo kandidatov za prostovoljce,
- gradnjo zmogljivosti organizacij gostiteljic za humanitarno pomoč, vključno s podporo za izvedbo certificiranja,
- certificiranje/tehnična pomoč za organizacije pošiljateljice.

*Tematska prednostna naloga 3***Podporni ukrepi: 4 % +/- 2 odstotni točki.**

Ta tematska prednostna naloga zadeva operativni cilj v okviru točke (d) člena 7(1) (komuniciranje načel humanitarne pomoči Unije, kot so bila sprejeta v Evropskem soglasju o humanitarni pomoči).

UREDBA (EU) št. 376/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 3. aprila 2014****o poročanju, analizi in spremljanju dogodkov v civilnem letalstvu, spremembi Uredbe (EU) št. 996/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta in uredb Komisije (ES) št. 1321/2007 in (ES) št. 1330/2007****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zagotoviti bi bilo treba visoko splošno raven varnosti v civilnem letalstvu v Uniji ter storiti vse, da se zmanjša število nesreč in incidentov z namenom okrepiti zaupanje javnosti v letalski promet.
- (2) Delež smrtnih nesreč v civilnem letalstvu se v zadnjem desetletju ni bistveno spremenil. Kljub temu bi se zaradi napovedanega povečanja prometa in vse večje tehnične zahtevnosti zrakoplovov v naslednjih desetletjih število nesreč utegnilo povečati.
- (3) Cilj Uredbe (EU) št. 996/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ je preprečevanje nesreč s pospeševanjem hitrega izvajanja učinkovitih in kakovostnih preiskav v zvezi z varnostjo. Ta uredba ne bi smela ovirati postopka preiskav nesreče in incidenta, ki jih vodijo nacionalni organi za preiskave v zvezi z varnostjo, kakor je določeno v Uredbi (EU) št. 996/2010. Ob nesreči ali resnem incidentu velja za uradna obvestila o dogodkih tudi Uredba (EU) št. 996/2010.
- (4) Obstoječi zakonodajni akti Unije, zlasti Uredba (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ in njeni izvedbeni predpisi, nalagajo obveznosti določenim organizacijam, da vzpostavijo sisteme poročanja o dogodkih v okviru njihovega sistema upravljanja varnosti. Skladnost z Uredbo (ES) št. 216/2008 in njenimi izvedbenimi predpisi ne bi smela pomeniti, da so organizacije oproščene upoštevanja te Uredbe. Skladnost s to uredbo prav tako ne bi smela pomeniti, da so organizacije oproščene upoštevanja Uredbe (ES) št. 216/2008 in njenih izvedbenih predpisov. Vendar pa to ne bi smelo povzročiti vzpostavitve dveh vzporednih sistemov poročanja, Uredbo (ES) št. 216/2008, njene izvedbene akte in to uredbo pa bi bilo treba razumeti, kot da se medsebojno dopolnjujejo.
- (5) Izkušnje kažejo, da pred nesrečami pogosto pride do številnih incidentov v zvezi z varnostjo in drugih pomanjkljivosti, ki opozarjajo na obstoj tveganj za varnost. Informacije v zvezi z varnostjo so torej pomemben vir ugotavljanja možnih tveganj za varnost. Poleg tega je sposobnost pridobivanja spoznanj iz nesreče sicer ključnega pomena, vendar je bilo ugotovljeno, da so povsem reaktivni sistemi omejujoči pri omogočanju nadaljnega uvajanja izboljšav. Zato bi bilo treba reaktivne sisteme dopolniti s proaktivnimi sistemi, ki bi uporabljali druge vrste informacij v zvezi z varnostjo, da bi spodbudili učinkovite izboljšave varnosti v letalstvu. Unija, njene države

⁽¹⁾ UL C 198, 10.7.2013, str. 73.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. marca 2014.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 996/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o preiskavah in preprečevanju nesreč in incidentov v civilnem letalstvu ter razveljavitvi Direktive 94/56/ES (UL L 295, 12.11.2010, str. 35).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. februarja 2008 o skupnih predpisih na področju civilnega letalstva in ustanovitvi Evropske agencije za varnost v letalstvu in razveljavitvi Direktive Sveta 91/670/EGS, Uredbe (ES) št. 1592/2002 in Direktive 2004/36/ES (UL L 79, 19.3.2008, str. 1).

članice, Evropska agencija za varnost v letalstvu (v nadaljnjem besedilu: Agencija) in organizacije bi morale prispevati k izboljšanju varnosti v letalstvu z vzpostavitvijo bolj proaktivnih in na dokazih temelječih varnostnih procesov, ki so usmerjeni v preprečevanje nastanka nesreč na podlagi analize vseh zadevnih informacij v zvezi z varnostjo, vključno z informacijami o dogodkih v civilnem letalstvu.

- (6) Za izboljšanje varnosti v letalstvu bi bilo treba poročati, zbirati, shranjevati, varovati, izmenjavati, razširjati in analizirati ustrezne informacije v zvezi z varnostjo v civilnem letalstvu ter izvajati ustrezne varnostne ukrepe na podlagi zbranih informacij. Ta proaktivni in na dokazih temelječ pristop bi morali uporabiti ustrezni organi držav članic za varnost v letalstvu, organizacije v okviru svojega sistema upravljanja varnosti in Agencija.
- (7) Zahteve, uvedene za organizacije v zvezi s poročanjem o dogodkih, bi morale biti sorazmerne z velikostjo zadevne organizacije in obsegom njenih dejavnosti. Zato bi lahko zlasti manjše organizacije imele možnost, da združijo ali povežejo funkcije v zvezi z obravnavanjem dogodkov v organizaciji, da naloge v zvezi s poročanjem o dogodkih opravljajo skupaj z drugimi organizacijami iste vrste ali da zbiranje, vrednotenje, obdelavo, analizo in shranjevanje podrobnosti o dogodkih oddajo specializiranim zunanjim izvajalcem, ki jih odobrijo pristojni organi držav članic. Takšni izvajalci bi morali upoštevati načela o varstvu in zaupnosti iz te uredbe. Zunanja organizacija bi morala ohraniti ustrezen nadzor nad nalogami, oddanimi zunanjim izvajalcem, ter imeti končno odgovornost za izvajanje zahtev, določenih s to uredbo.
- (8) Zagotoviti je treba, da letalski uslužbenci, ki delajo na terenu, redno poročajo o dogodkih, ki resno ogrožajo varnost v letalstvu. Sisteme obveznega poročanja bi morali dopolnjevati sistemi prostovoljnega poročanja, oboji pa bi morali posameznikom omogočiti poročanje o podrobnostih dogodkov, povezanih z varnostjo v letalstvu. V organizacijah, Agenciji in pristojnih organih držav članic bi bilo treba vzpostaviti sisteme obveznega in prostovoljnega poročanja. Zbrane informacije bi bilo treba poslati organu, ki je pristojen za ustrezni nadzor, da bi zagotovili večjo varnost v letalstvu. Organizacije bi morale analizirati te dogodke, ki bi lahko vplivali na varnost, da bi opredelile tveganja za varnost in sprejele ustrezne korektivne ali preventivne ukrepe. Organizacije bi morale prve rezultate svojih analiz poslati pristojnim organom svojih držav članic ali Agenciji, poslati pa bi jim morale tudi končne rezultate analize, če ti rezultati ugotovijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu. Pristojni organi držav članic in Agencija bi morali vzpostaviti podoben postopek za tiste dogodke, o katerih so neposredno obveščeni, ter ustrezno spremljati ocenjevanje organizacije in vse izvedene korektivne ali preventivne ukrepe.
- (9) Osebe, ki dela na različnih področjih civilnega letalstva ali je drugače povezano z letalstvom, je priča dogodkom, ki so pomembni za preprečevanje nesreč. Zato bi morali imeti dostop do sredstev, ki bi jim omogočila poročanje o takih dogodkih, zagotovljena pa bi morala biti njihova zaščita. Da bi osebe spodbujali k poročanju o dogodkih ter jim omogočili, da bi bolj cenili pozitiven učinek poročanja na varnost v letalstvu, bi jih bilo treba redno obveščati o ukrepih, sprejetih v okviru sistema poročanja o dogodkih.
- (10) Nevarnosti in tveganja, povezana z zahtevnimi zrakoplovi na motorni pogon, se zelo razlikujejo od tistih, povezanih z drugimi vrstami zrakoplovov. Čeprav bi moralo biti torej v tej uredbi urejeno celotno področje letalstva, bi morale biti obveznosti v tej uredbi sorazmerne s področjem dejavnosti in kompleksnostjo različnih vrst zrakoplovov. V skladu s to uredbo bi morala za podatke o dogodkih, povezanih z zrakoplovi, ki ne spadajo med zahtevne zrakoplove na motorni pogon, veljati obveznosti poenostavljenega poročanja, ki bolj ustrezajo tej vrsti letalstva.
- (11) Treba bi bilo spodbujati razvoj drugih sredstev za zbiranje informacij v zvezi z varnostjo, in sicer poleg sistemov, ki jih predpisuje ta uredba, da bi zbrali dodatne informacije, ki bi lahko prispevale k večji varnosti v letalstvu. Kadar imajo v organizacijah obstoječe in dobro delujoče sisteme zbiranja informacij v zvezi z varnostjo, bi jim bilo treba omogočiti nadaljnjo uporabo teh sistemov poleg sistemov, ki bi morali biti vzpostavljeni za namene te uredbe.
- (12) Organi za preiskave v zvezi z varnostjo in vsi organi, ki so zadolženi za varnost v civilnem letalstvu v Uniji, bi morali imeti neomejen dostop do zbranih podrobnosti o dogodkih in poročil o dogodkih, ki jih hranijo njihove države članice, da bi se lahko v okviru izpolnjevanja svojih nadzornih obveznosti odločili, katere dogodke bi bilo treba preiskati z varnostnega vidika, ter ugotovili, katere izkušnje so pomembne za varnost v letalstvu in lahko prispevajo k izpolnjevanju obveznosti nadzora.
- (13) Bistveno je zagotoviti visoko kakovostne in popolne podatke, saj lahko analize in trendi na podlagi netočnih podatkov dajo zavajajoče rezultate in usmerijo prizadevanja tja, kjer ukrepanje ni primerno. Pri netočnih podatkih poleg tega obstaja nevarnost izgube zaupanja v informacije, ki prihajajo iz sistemov poročanja o dogodkih. Da bi zagotovili kakovost poročil o dogodkih in olajšali njihovo celovitost, bi morala ta poročila vsebovati določene minimalne informacije, ki pa se lahko razlikujejo glede na kategorijo dogodka. Poleg tega bi bilo treba izvajati

postopke za preverjanje kakovosti informacij ter preprečevanje neskladnosti med poročilom o dogodku in podrobnostmi o dogodku, ki so bile prvotno zbrane. Ob podpori Komisije bi bilo treba pripraviti tudi ustrezne smernice, zlasti zaradi zagotavljanja kakovosti in omogočanja popolnosti podatkov ter skladnega in enotnega vključevanja podatkov v podatkovne baze. Treba bi bilo organizirati tudi delavnice, zlasti s strani Komisije, da bi zagotovili potrebno podporo.

- (14) Komisija bi morala izdelati skupni evropski sistem za klasifikacijo tveganj, ki bi zagotavljal identifikacijo hitrih ukrepov, potrebnih za obravnavo posameznih dogodkov, ki pomenijo veliko varnostno tveganje. Ta sistem bi moral ob obravnavi zbirnih informacij tudi omogočati opredeliti, katera so ključna področja tveganja. Takšen sistem bi moral biti zadevnim organom v pomoč pri ocenjevanju dogodkov in ugotavljanju, kam morajo usmeriti svoja prizadevanja. Skupni evropski sistem za klasifikacijo tveganj bi moral omogočati povezan in usklajen pristop k obvladovanju tveganj v celotnem evropskem letalskem sistemu, da bi lahko organizacije, države članice, Komisija in Agencija glavno pozornost namenile usklajenim prizadevanjem za izboljšanje varnosti.
- (15) Skupni evropski sistem za klasifikacijo tveganj bi moral na podlagi zbirnih informacij z evropskega vidika tako omogočiti opredelitev ključnih področij tveganja v Uniji kot tudi podpirati delo, opravljeno na področju Evropskega programa za varnost v letalstvu in Evropskega načrta za varnost v letalstvu. Komisija bi morala zagotoviti ustrezno podporo dosledni in enotni klasifikaciji tveganj v državah članicah.
- (16) Zaradi lažje izmenjave informacij bi morala biti poročila o dogodkih shranjena v podatkovnih bazah, ki bi bile skladne z Evropskim koordinacijskim centrom za obvezno poročanje o letalskih nesrečah (Eccairs) (programska oprema, ki jo uporabljajo vse države članice in evropska centralna podatkovna baza za shranjevanje poročil o dogodkih) in taksonomijo ADREP (taksonomija Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO)), ki se uporablja tudi za programsko opremo Eccairs). Agencija in Komisija bi morali zagotavljati tehnično podporo za interoperabilnost sistemov.
- (17) Organizacije bi morale poročila o dogodkih, ki temeljijo na podrobnostih o dogodkih, zbranih v skladu z obveznimi in, kjer je ustrezno, sistemi prostovoljnega poročanja, hraniti v eni ali več podatkovnih bazah. Kompleksnost podatkovne baze bi lahko bila sorazmerna z velikostjo zadevne organizacije in/ali njenim pomenom za cilje te uredbe, vsebovati pa bi morala vsaj podatkovno datoteko z običajnimi in, kjer je ustrezno, posebnimi obveznimi podatkovnimi polji.
- (18) Kadar je v dogodek vpleten zrakoplov, ki je registriran v državi članici, ali ki ga upravlja podjetje s sedežem v državi članici, bi bilo treba o tem dogodku poročati, tudi če se je zgodil izven ozemlja te države članice.
- (19) Informacije o dogodkih bi si bilo treba izmenjavati znotraj Unije, da bi izboljšali odkrivanje dejanskih ali možnih nevarnosti. Taka izmenjava informacij bi morala omogočiti državam članicam dostop do vseh informacij o dogodkih, ki se zgodijo na njihovem ozemlju ali v njihovem zračnem prostoru in o katerih se obvesti drugo državo članico. Poleg tega bi tako lahko Agencija imela natančne informacije o dogodkih in dostop do vseh poročil o dogodkih, zbranih v Uniji, da bi po potrebi lahko sprejeli korektivne ukrepe, s katerimi bi se odzvali na tveganja, ugotovljena v Uniji. Taka izmenjava informacij bi omogočala pristojnim organom držav članic pridobivanje natančnih informacij o dogodkih v svojem zračnem prostoru, s čimer se jim omogoči, da po potrebi sprejmejo korektivne ukrepe, s katerimi bi se odzvali na tveganje, ugotovljeno na njihovem ozemlju.
- (20) Cilj izmenjave informacij o dogodkih bi moral biti preprečevanje nesreč in incidentov v letalstvu. Ne bi se smel uporabljati za pripisovanje krivde ali odgovornosti ter določanja ravni varnosti.
- (21) Najučinkovitejši način, da se zagotovi izmenjava velike količine informacij v zvezi z varnostjo med državami članicami, Komisijo in Agencijo, je evropska centralna podatkovna baza, do katere pa morajo imeti države članice, Komisija in Agencija neomejen dostop.
- (22) Vse informacije v zvezi z varnostjo iz poročil o dogodkih, zbranih v Uniji, bi bilo treba pravočasno prenesti v evropsko centralno podatkovno bazo. Vključene bi morale biti zbrane informacije o incidentih, pa tudi informacije o nesrečah in resnih incidentih, za katere je bila na podlagi Uredbe (EU) št. 996/2010 opravljena preiskava.
- (23) Ta uredba bi se morala uporabljati za informacije o dogodkih, ki so shranjene v podatkovnih bazah organizacij, držav članic ali Agencije.

- (24) Vse informacije v zvezi z varnostjo, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza, bi morale biti dostopne subjektom, ki so zadolženi za varnost v civilnem letalstvu v Uniji, vključno z Agencijo, ter organom, ki so odgovorni za preiskovanje nesreč in incidentov v Uniji.
- (25) Zainteresirane strani lahko ob upoštevanju pravil o zaupnosti takšnih informacij in anonimnosti vpletenih oseb zahtevajo dostop do določenih informacij, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza.
- (26) Ker nacionalne kontaktne točke najbolje poznajo zainteresirane strani s sedežem v zadevni državi članici, bi morala vsaka nacionalna kontaktna točka obravnavati zahteve zainteresiranih strani s sedežem na ozemlju svoje države članice. Zahteve zainteresiranih strani iz tretjih držav ali mednarodnih organizacij pa bi morala obravnavati Komisija.
- (27) Informacije, ki jih vsebujejo poročila o dogodkih, bi morale biti analizirane in opredeljena bi morala biti varnostna tveganja. Za izboljšanje varnosti v letalstvu bi bilo treba posledično opredeliti kakršne koli primerne ukrepe in jih pravočasno izvesti. Informacije o analizi dogodkov in spremljanju bi bilo treba razširjati znotraj organizacij, pristojnih organov držav članic in Agencije, saj so povratne informacije o sporočenih dogodkih za posameznike dobra spodbuda k poročanju o dogodkih. Kadar je pomembno in mogoče, bi bilo treba informacije o analizi dogodkov in spremljanju posredovati tudi posameznikom, ki o dogodkih neposredno poročajo pristojnim organom držav članic ali Agenciji. Takšne povratne informacije bi morale biti v skladu s pravili o zaupnosti ter zaščititi poročevalca in oseb, omenjenih v poročilu o dogodku iz te uredbe.
- (28) Ta uredba bi morala pomagati državam članicam, Agenciji in organizacijam pri obvladovanju varnostnih tveganj v letalstvu. Sisteme upravljanja varnosti v organizacijah dopolnjujejo sistemi upravljanja varnosti držav članic in Agencije. Organizacije obvladujejo varnostna tveganja, povezana z njihovimi posebnimi dejavnostmi, pristojni organi držav članic in Agencija pa varnostna tveganja za letalske sisteme za vse države članice oziroma Unije v celoti, pri čemer obravnavajo pogosta varnostna tveganja v letalstvu v zadevni državi članici ali na ravni Unije. Odgovornosti Agencije in pristojnih organov držav članic ne bi smele razbremeniti organizacij njihove neposredne odgovornosti za upravljanje varnosti izdelkov in storitev, ki jih ponujajo. Zato bi morale organizacije zbirati in analizirati informacije o dogodkih, da bi odkrile in zmanjšale nevarnosti, povezane s svojimi dejavnostmi. Prav tako bi morale oceniti s tem povezana varnostna tveganja in zagotoviti sredstva za sprejetje takojšnjih in primernih ukrepov za njihovo zmanjšanje. Celotni proces bi moral nadzorovati ustrezen pristojni organ, ki bi moral po potrebi zahtevati sprejetje dodatnih ukrepov, da bi ustrezno odpravili varnostne pomanjkljivosti. Pristojni organi držav članic in Agencija bi morali po drugi strani dopolnjevati sisteme upravljanja varnosti v organizacijah na državni oziroma evropski ravni.
- (29) Pri odločanju o tem, kateri ukrep bodo vključile v državni varnostni program in državni varnostni načrt, bi morale države članice uporabiti informacije iz zbranih poročil o dogodkih in njihove analize ter tako poskrbeti, da bodo ukrepi objektivno utemeljeni. Varnostni programi držav in njihovi državni varnostni načrti na evropski ravni dopolnjujeta Evropski program za varnost v letalstvu in Evropski načrt za varnost v letalstvu.
- (30) Ker države članice ne morejo zadovoljivo izboljšati varnosti v letalskem prometu, saj so sistemi poročanja, ki jih upravljajo posamezne države članice same zase, manj učinkoviti od usklajene mreže z izmenjavo informacij, ki omogoča prepoznavanje možnih varnostnih problemov in ključnih področij tveganj na ravni Unije, bi bilo treba zaradi učinkovitejšega preprečevanja letalskih nesreč in incidentov analizo na nacionalni ravni dopolniti z analizo in spremljanjem na ravni Unije. To nalogo bi moralo na ravni Unije izvajati omrežje analitikov varnosti v letalstvu ob usklajevanju z Agencijo in Komisijo. Navedeno omrežje lahko soglasno sklene, da na svoje sestanke povabi tudi druge opazovalce, vključno z zaposlenimi v industriji ali njenimi predstavniki.
- (31) Evropski program za varnost v letalstvu in Evropski načrt za varnost v letalstvu bi se morala opirati na delo omrežja analitikov varnosti v letalstvu zlasti pri določanju ukrepov, ki bi jih bilo treba izvesti na ravni Unije na podlagi dokazov.
- (32) Širši javnosti bi bilo treba zagotoviti splošne zbirne informacije o stopnji varnosti v letalstvu v državah članicah in Uniji. Te informacije bi morale zajemati zlasti trende in analize, ki izhajajo iz izvajanja te uredbe v državah članicah, kot tudi zbirne informacije o vsebini evropske centralne podatkovne baze. Te informacije o stopnji varnosti se lahko zagotovijo z objavo kazalnikov uspešnosti na področju varnosti.

- (33) Sistem varnosti v civilnem letalstvu temelji na povratnih informacijah ter izkušnjah iz nesreč in incidentov. Poročanje o dogodkih in uporaba informacij o dogodkih za izboljšanje varnosti sta odvisna od odnosa zaupanja med poročevalcem in subjektom, ki je odgovoren za zbiranje in oceno informacij. Pri tem je treba strogo uporabljati pravila o zaupnosti. Namen varovanja informacij v zvezi z varnostjo pred neustrezno uporabo in omejitve dostopa do evropske centralne podatkovne baze, ki velja izključno za zainteresirane strani, ki sodelujejo pri izboljšanju varnosti v civilnem letalstvu, je zagotoviti stalno razpoložljivost informacij v zvezi z varnostjo, da je mogoče sprejeti primerne in pravočasne preventivne ukrepe ter izboljšati varnost v letalstvu. V tem smislu bi bilo treba občutljive informacije v zvezi z varnostjo ustrezno zaščititi in za njihovo zbiranje poskrbeti tako, da se v sistemih poročanja o dogodkih zagotovi njihova zaupnost, zaščiti njihov vir in zagotovi zaupanje osebja v civilnem letalstvu. Sprejeti bi bilo treba ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so informacije, zbrane v sistem poročanja o dogodkih, zaupne in za omejitve dostopa do evropske centralne podatkovne baze. Nacionalna pravila o svobodi obveščanja bi morala upoštevati potrebno zaupnost teh informacij. Zbrane informacije bi bilo treba ustrezno zaščititi pred nepooblaščenno uporabo ali razkritjem. Uporabljati bi jih bilo treba izključno za ohranjanje ali izboljšanje varnosti v letalstvu in ne za pripisovanje krivde ali odgovornosti.
- (34) Da bi v sistemu za poročanje o dogodkih v organizaciji zaposlenim ali pogodbenemu osebju zagotovili zaupnost, bi bilo treba informacije, vsebovane v poročilih o dogodkih, ustrezno zaščititi in smeli bi jih uporabljati le za ohranjanje ali izboljšanje varnosti v letalstvu. Notranja pravila "kulture pravičnosti", ki jih na podlagi te uredbe sprejmejo organizacije, bi morala zlasti prispevati k uresničevanju tega cilja. Učinkovit način za uresničitev tega cilja bi bila lahko tudi omejitev prenosa osebnih podatkov ali informacij, ki bi lahko omogočile razkritje identitete poročevalca ali drugih oseb, omenjenih v poročilu o dogodku, z jasno ločitvijo oddelkov, ki obravnavajo poročila o dogodkih, in ostalim delom organizacije.
- (35) Poročevalca ali osebo, ki je omenjen v poročilih o dogodku, bi bilo treba ustrezno zaščititi. V tem smislu bi morala biti poročila o dogodkih anonimna, podrobnosti o identiteti poročevalca in oseb, omenjenih v poročilu o dogodku, pa ne bi smele biti zavedene v podatkovnih bazah.
- (36) Poleg tega bi moral sistem civilnega letalstva spodbujati „kulturo varnosti“, kar bi olajšalo spontano poročanje o dogodkih in tako pospešilo uvajanje načela „kulture pravičnosti“. „Kultura pravičnosti“ je ključni element širšega pojma „kultura varnosti“, ki je temelj zanesljivega sistema upravljanja varnosti. Okolje, v katerem veljajo načela „kulture varnosti“, ne bi smelo preprečiti izvedbe ukrepov, kateri so potrebni za ohranjanje ali izboljšanje stopnje varnosti v letalstvu.
- (37) „Kultura pravičnosti“ bi morala posameznike spodbujati k poročanju o informacijah, povezanih z varnostjo. Ne bi pa jih smelo odvezati njihovih običajnih odgovornosti. Zato se zaposlenih in pogodbenega osebja ne bi smelo nikakor oškodovati zaradi informacij, ki so jih zagotovili na podlagi te uredbe, razen v primerih namerne kršitve ali očitnega, hudega in resnega neupoštevanja očitnega tveganja ter resnega pomanjkanja poklicne odgovornosti, ki bi narekovala takšno ukrepanje, ki je očitno potrebno v danih okoliščinah, kar bi povzročilo predvidljivo škodo osebi ali premoženju ali resno ogrozilo stopnjo varnosti v letalstvu.
- (38) Da bi spodbudili poročanje o dogodkih, bi bilo treba poleg poročevalcev zaščititi tudi osebe, ki so omenjene v zadevnem poročilu o dogodku. Vendar takšna zaščita ne bi smela oprostiti teh oseb dolžnosti poročanja na podlagi te uredbe. Zlasti bi morala oseba, omenjena v poročilu o dogodku, ki bi bila sama dolžna poročati o tem dogodku, vendar tega namenoma ne bi storila, izgubiti pravico do zaščite in biti kaznovana na podlagi te uredbe.
- (39) Brez poseganja v nacionalno kazensko pravo in ustrezno sodno varstvo je pomembno, da se jasno določi meja, ki ščiti poročevalca in druge osebe, omenjene v poročilih o dogodku, pred oškodovanjem ali preganjanjem.
- (40) Da bi okrepili zaupanje posameznikov v sistem, bi morala biti obravnava poročil o dogodkih organizirana tako, da bi bila v skladu s spodbujanjem „kulture pravičnosti“ ustrezno zavarovana zaupnost identitete poročevalca in drugih oseb, omenjenih v poročilu o dogodku. Če je le mogoče, naj bi tako omogočili vzpostavitev sistema za neodvisno obravnavo dogodkov.

- (41) Pomembno vlogo pri ugotavljanju varnostnih tveganj in pomanjkljivosti ima osebje organizacij, pristojnih organov držav članic in Agencije, ki sodeluje pri oceni, obdelavi ali analizi dogodkov. Izkušnje kažejo, da analiza dogodkov, potem ko se je nesreča že zgodila, omogoča prepoznati tveganja in pomanjkljivosti, ki jih sicer ne bi zaznali. Mogoče je, da se osebe, ki sodelujejo pri oceni, obdelavi ali analizi dogodkov, bojijo možnih posledic v obliki pregona s strani sodnih organov. Brez poseganja v nacionalno kazensko pravo in ustrezno sodno varstvo države članice ne bi smele sprožiti postopka proti osebam, ki so v pristojnih organih držav članic vključene v oceno, obdelavo ali analizo dogodkov in v okviru svojih nalog sprejmejo odločitve, za katere se pozneje izkaže, da so bile zmotne ali neučinkovite, čeprav so bile, ko so bile sprejete, glede na tedaj dostopne informacije sorazmerne in ustrezne.
- (42) Zaposleni in pogodbeno osebje bi morali imeti možnost prijaviti kršitve načel, ki urejajo njihovo zaščito v skladu s to uredbo, in zaradi tega ne bi smeli biti kaznovani. Države članice bi morale opredeliti posledice, ki jih bodo nosili tisti, ki so kršili načela zaščite poročevalca in drugih oseb, omenjenih v poročilu o dogodku, ter po potrebi predvideti pravna sredstva ali uvesti kazni.
- (43) Posameznike lahko od poročanja o dogodkih odvrča strah pred samoobdolžitvijo in možnimi posledicami v obliki pregona s strani sodnih organov. Cilje te uredbe je mogoče doseči brez nepotrebne vmešavanja v pravosodni sistem držav članic. Zato je primerno določiti, da zaradi nenaklepnih ali nenamernih kršitev zakona, na katere so organi držav članic opozorjeni le s poročanjem v skladu s to uredbo, ne bi smeli sprožiti disciplinskih, upravnih ali sodnih postopkov, razen če veljavno nacionalno kazensko pravo določa drugače. Ta prepoved pa ne bi smela zajemati pravic tretjih strani do sprožitve civilnih postopkov, za katero bi morala veljati le nacionalna zakonodaja.
- (44) Vendar pa bi morale v okviru razvoja „kulture pravičnosti“ države članice ohraniti možnost, da prepoved uporabe poročil o dogodkih kot dokazov proti poročevalcem v upravnih in disciplinskih postopkih razširijo tudi na civilne ali kazenske postopke.
- (45) Poleg tega bi bilo treba sodelovanje med varnostnimi in sodnimi organi okrepiti in formalizirati s predhodnimi dogovori med njimi, ki bi morali spoštovati ravnotežje med različnimi vpletenimi javnimi interesi ter zlasti zjemati na primer dostop in uporabo poročil o dogodkih, ki jih vsebujejo nacionalne podatkovne baze.
- (46) Da bi podprli razširjene pristojnosti Agencije na podlagi te uredbe, bi morala imeti Agencija na voljo dovolj virov za opravljanje dodatnih nalog, ki so ji dodeljene.
- (47) Za namen dopolnitve ali spremembe te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da sprejme akte v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (48) Komisija bi se morala pri uporabi te uredbe posvetovati z Agencijo in omrežjem analitikov varnosti v letalstvu iz te uredbe.
- (49) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (50) Pri uporabi te uredbe bi bilo treba v celoti upoštevati pravila o obdelavi podatkov in varstvu posameznikov, ki jih določata Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES ⁽²⁾ ter Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Pri uporabi te uredbe bi bilo treba v celoti upoštevati pravila o dostopu do podatkov, kakor jih

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi pravil in splošnih načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽²⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih EU in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

določa Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾, razen kar zadeva razširjanje podatkov in informacij, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza in so zaščiteni skladno s strožjimi pravili iz te uredbe.

- (51) Kazni bi se morale zlasti uporabiti za kaznovanje vsake osebe ali subjekta, ki v nasprotju s to uredbo zlorabi informacije, ki jih štiti ta uredba; dejanj, ki oškodujejo poročevalca ali druge osebe, omenjene v poročilu o dogodku, razen v primerih, kadar se uporabljajo izjeme, določene v tej uredbi; ne zagotovi okolja, v katerem je mogoče zbiranje podrobnosti o dogodkih; ne analizira zbranih informacij ali ne sprejme ukrepov za odpravo ugotovljenih ali možnih varnostnih pomanjkljivosti ali ne izmenjuje informacij, zbranih na podlagi te uredbe.
- (52) Ker cilja te uredbe, namreč določitve skupnih predpisov na področju poročanja o dogodkih v civilnem letalstvu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi vseevropske razsežnosti in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (53) Uredbo (EU) št. 996/2010 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (54) Direktivo 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, Uredbo Komisije (ES) št. 1321/2007 ⁽³⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 1330/2007 ⁽⁴⁾ bi bilo zato treba razveljaviti.
- (55) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 so bila opravljena posvetovanja z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je 10. aprila 2013 podal mnenje ⁽⁵⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilji

1. Cilj te uredbe je izboljšanje varnosti v civilnem letalstvu z zagotavljanjem, da so ustrezne informacije v zvezi z varnostjo v civilnem letalstvu sporočene, zbrane, shranjene, varovane, izmenjane, razširjane in analizirane.

Ta uredba zagotavlja:

- (a) da se po analizi zbranih informacij po potrebi pravočasno izvedejo varnostni ukrepi;
- (b) stalno razpoložljivost informacij v zvezi z varnostjo z vzpostavitvijo pravil glede zaupnosti in pravilne uporabe informacij ter z usklajeno in večjo zaščito poročevalcev in oseb, omenjenih v poročilih o dogodku, in
- (c) da se tveganja za varnost v letalstvu upoštevajo in obravnavajo tako na ravni Unije kot na nacionalni ravni.
2. Edini namen poročanja o dogodkih je preprečevanje nesreč in incidentov, ne pa pripisovanje krivde ali odgovornosti.

⁽¹⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

⁽²⁾ Direktiva 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2003 o poročanju o dogodkih v civilnem letalstvu (UL L 167, 4.7.2003, str. 23).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1321/2007 z dne 12. novembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za vključitev informacij o dogodkih v civilnem letalstvu, izmenjanih v skladu z Direktivo 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta, v centralno podatkovno bazo (UL L 294, 13.11.2007, str. 3).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1330/2007 z dne 24. septembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za razširjanje informacij zainteresiranim strankam o dogodkih v civilnem letalstvu iz člena 7(2) Direktive 2003/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 295, 14.11.2007, str. 7).

⁽⁵⁾ UL C 358, 7.12.2013, str. 19.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „poročevalec“ pomeni fizično osebo, ki poroča o dogodku ali informacijah v zvezi z varnostjo na podlagi te uredbe;
2. „zrakoplov“ pomeni vsako napravo, ki se lahko obdrži v atmosferi zaradi reakcije zraka, razen reakcije zraka na zemeljsko površino;
3. „incident“ pomeni incident v smislu Uredbe (EU) št. 996/2010;
4. „resni incident“ pomeni resni incident v smislu Uredbe (EU) št. 996/2010;
5. „nesreča“ pomeni nesrečo v smislu Uredbe (EU) št. 996/2010;
6. „informacije brez osebnih podatkov“ pomeni informacije iz poročil o dogodkih, iz katerih so bili odstranjeni vsi osebni podatki, npr. imena ali naslovi fizičnih oseb;
7. „dogodek“ pomeni kateri koli dogodek v zvezi z varnostjo, ki ogroža ali ki bi lahko, če se ne odpravi ali če ni obravnavan, ogrozil zrakoplov, osebe v njem ali katero koli drugo osebo in ki zlasti vključuje nesrečo ali resni incident;
8. „organizacija“ pomeni katero koli organizacijo, ki zagotavlja letalske izdelke in/ali zaposluje osebe oziroma z njimi sklepa pogodbe ali uporablja storitve navedenih oseb, ki morajo v skladu s členom 4(6) poročati o dogodkih;
9. „anonimizacija“ pomeni postopek, pri katerem se iz poročil o dogodkih odstranijo vsi osebni podatki v zvezi s poročevalcem in osebami, omenjenimi v poročilu o dogodku, ter vse podrobnosti, vključno z imenom organizacije ali organizacij, udeleženih v dogodku, ki bi lahko razkrile identiteto poročevalca ali tretje osebe ali bi bilo na podlagi poročila o dogodku mogoče o njej sklepati;
10. „nevarnost“ pomeni stanje ali predmet, ki lahko povzroči smrt ali poškodbe osebe, poškoduje opremo ali konstrukcijo, izgubo materiala ali zmanjšanje zmožnosti osebe za opravljanje predpisanih nalog;
11. „organ za preiskave v zvezi z varnostjo“ pomeni stalni nacionalni organ za preiskave v zvezi z varnostjo v civilnem letalstvu, ki izvaja ali nadzoruje preiskave v zvezi z varnostjo iz člena 4 Uredbe (EU) št. 996/2010;
12. „kultura pravičnosti“ pomeni kulturo, v kateri glavni upravljavci ali druge osebe niso kaznovani za svoja dejanja, opustitve ali odločitve, če so v skladu z njihovimi izkušnjami ter usposabljanjem, v kateri pa se huda malomarnost, namerne kršitve in destruktivna dejanja ne dopuščajo;
13. „kontaktna točka“ pomeni:
 - (a) pristojni organ, ki ga določi posamezna država članica v skladu s členom 6(3), kadar zahtevke za informacije predloži zainteresirana stran s sedežem v državi članici;
 - (b) Komisijo, kadar zahtevke za informacije predloži zainteresirana stran, ki ima sedež zunaj Unije;
14. „zainteresirana stran“ pomeni katero koli fizično ali pravno osebo ali kateri koli uradni organ, ne glede na to, ali je pravna oseba ali ne, ki lahko sodeluje pri izboljšanju varnosti v letalstvu z dostopom do informacij o dogodkih, ki si jih izmenjujejo države članice, in je uvrščena v eno od kategorij zainteresiranih strani, določenih v Prilogi II;
15. „državni varnostni program“ pomeni celovit sklop zakonodajnih aktov in dejavnosti, katerih namen je upravljanje varnosti v civilnem letalstvu v državi članici;
16. „Evropski načrt za varnost v letalstvu“ pomeni oceno varnostnih vprašanj in s tem povezan načrt ukrepov na evropski ravni;
17. „Evropski program za varnost v letalstvu“ pomeni celovit sklop predpisov na ravni Unije, skupaj z dejavnostmi in postopki, ki se uporabljajo za skupno upravljanje varnosti v civilnem letalstvu na evropski ravni;
18. „sistem upravljanja varnosti“ pomeni sistematičen pristop k upravljanju varnosti v letalstvu, vključno s potrebnimi organizacijskimi strukturami, odgovornostmi, politikami in postopki, in vključuje vsak sistem upravljanja, ki je namenjen upravljanju varnosti, bodisi samostojno bodisi skupaj z drugimi sistemi upravljanja organizacije.

Člen 3

Predmet in področje uporabe

1. Ta uredba določa pravila za:
 - (a) poročanje o dogodkih, ki ogrožajo ali ki bi, če se ne odpravijo ali če niso obravnavani, ogrozili zrakoplov, osebe v njem ali katero koli drugo osebo, opremo ali napravo, ki vpliva na delovanje zrakoplova, in poročanje o drugih ustreznih informacijah v zvezi z varnostjo z zadevnega področja;
 - (b) analizo in nadaljnje ukrepanje glede sporočenih dogodkov in drugih informacij v zvezi z varnostjo;
 - (c) zaščito letalskih uslužbencev;
 - (d) primerno uporabo zbranih informacij v zvezi z varnostjo;
 - (e) vključevanje informacij v evropsko centralno podatkovno bazo, in
 - (f) razširjanje anonimiziranih informacij zainteresiranim stranem z namenom, da se tem stranem zagotovijo informacije, ki jih potrebujejo za izboljšanje varnosti v civilnem letalstvu.
2. Ta uredba se uporablja za dogodke in druge informacije v zvezi z varnostjo, ki vključujejo civilne zrakoplove, razen zrakoplov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 216/2008. Države članice lahko sklenejo, da se ta uredba uporablja tudi za dogodke in druge informacije v zvezi z varnostjo, ki vključujejo civilne zrakoplove iz Priloge II k navedeni uredbi.

Člen 4

Obvezno poročanje

1. O dogodkih, ki lahko predstavljajo veliko tveganje za varnost v letalstvu in ki spadajo v naslednje kategorije, poročajo osebe iz odstavka 6 v skladu s sistemom obveznega poročanja o dogodkih iz tega člena:
 - (a) dogodki v zvezi z delovanjem zrakoplova, na primer:
 - (i) dogodki v zvezi s trčenjem;
 - (ii) dogodki v zvezi z vzletanjem in pristajanjem;
 - (iii) dogodki v zvezi z gorivom;
 - (iv) dogodki med letom;
 - (v) dogodki v zvezi s komunikacijo;
 - (vi) dogodki v zvezi s poškodbami, z izrednimi in drugimi kritičnimi razmerami;
 - (vii) dogodki v zvezi z onesposobitvijo posadke in drugi dogodki v zvezi s posadko;
 - (viii) dogodki v zvezi z meteorološkimi razmerami ali varnostjo;
 - (b) dogodki v zvezi s tehničnim stanjem, vzdrževanjem in popravili zrakoplova, na primer:
 - (i) okvare na konstrukciji;
 - (ii) napake na sistemih;
 - (iii) težave z vzdrževanjem in popravili;
 - (iv) napake na pogonskih sistemih (vključno z motorji, propelerji in rotorskimi sistemi) in napake na pomožni energetski enoti (APU);
 - (c) dogodki v zvezi z navigacijskimi službami zračnega prometa in letalskimi navigacijskimi sredstvi, na primer:
 - (i) trčenjem, skorajšnjim trčenjem ali možnostjo trčenja;
 - (ii) posebnimi dogodki v zvezi z upravljanjem zračnega prometa in navigacijskimi službami zračnega prometa (ATM/ANS);
 - (iii) dogodki, ki se nanašajo na delovanje ATM/ANS;

- (d) dogodki v zvezi z letališči in zemeljskimi službami, na primer:
- (i) dogodki v zvezi z dejavnostmi na letališču in letališkimi napravami;
 - (ii) dogodki v zvezi s sprejemom in odpremo potnikov, prtljage, pošte in tovara;
 - (iii) dogodki v zvezi z zemeljsko oskrbo zrakoplova in s tem povezanimi storitvami.
2. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici vzpostavi sistem obveznega poročanja za lažje zbiranje podrobnosti o dogodkih iz odstavka 1.
3. Vsaka država članica vzpostavi sistem obveznega poročanja za lažje zbiranje podrobnosti o dogodkih, vključno z zbiranjem podrobnosti o dogodkih, ki jih zberejo organizacije na podlagi odstavka 2.
4. Evropska agencija za varnost v letalstvu (v nadaljnjem besedilu: Agencija) vzpostavi sistem obveznega poročanja, da olajša zbiranje podrobnosti o dogodkih, vključno s podrobnostmi o dogodkih, ki jih na podlagi odstavka 2 zberejo organizacije, ki jih je potrdila ali odobrila Agencija.
5. Komisija z izvedbenimi akti sprejme seznam za razvrščanje dogodkov, ki se uporablja pri poročanju o dogodkih v skladu z odstavkom 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 19(2).

Komisija v te izvedbene akte vključi ločen seznam za razvrščanje dogodkov, ki se uporablja za zrakoplove, ki ne spadajo med zahtevne zrakoplove na motorni pogon. Seznam je poenostavljena različica seznama iz prvega pododstavka in se po potrebi prilagodi posebnostim določeni vrsti letalstva.

6. Spodaj navedene fizične osebe poročajo o dogodkih iz odstavka 1 po možnosti prek sistema, ki ga je v skladu z odstavkom 2 vzpostavila organizacija, v kateri je redno ali pogodbeno zaposlen poročevalec oziroma organizacija uporablja njegove storitve, ali, če pa tega sistema niso izbrale, pa prek sistema, ki ga je v skladu z odstavkom 3 vzpostavila država članica, v kateri je sedež njihove organizacije, ali država, ki je izdala, potrdila ali spremenila licenco pilota, ali prek sistema, ki ga je v skladu z odstavkom 4 vzpostavila Agencija:
- (a) vodja zrakoplova ali v primerih, ko vodja zrakoplova ne more poročati o dogodku, kateri koli drug član posadke, ki je takoj za njim pristojen za nadzor nad zrakoplovom, registriranim v državi članici, ali zrakoplovom, registriranim zunaj Unije, ki ga uporablja operator, za katerega država članica zagotavlja nadzor delovanja, ali operator s sedežem v Uniji;
 - (b) oseba, ki se pod nadzorom države članice ali Agencije ukvarja s projektiranjem, izdelovanjem, spremljanjem plovnosti, vzdrževanjem ali modificiranjem zrakoplova ali katere koli opreme ali dela takšnega zrakoplova;
 - (c) oseba, ki pod nadzorom države članice ali Agencije podpiše potrdilo o pregledu plovnosti ali potrdilo o sprostitvi zrakoplova v obratovanje ali katere koli opreme ali dela takšnega zrakoplova;
 - (d) oseba, ki opravlja nalogo, za katero mora pridobiti dovoljenje države članice kot uslužbenec ponudnika storitev zračnega prometa, ki so mu zaupane odgovornosti v zvezi z navigacijskimi službami zračnega prometa, ali kot operater za storitve informacij za letenje;
 - (e) oseba, ki opravlja nalogo v zvezi z varnostnim upravljanjem letališča, za katerega se uporablja Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta (1);
 - (f) oseba, ki opravlja nalogo v zvezi z namestitvijo, modificiranjem, vzdrževanjem, popravilom, obnovo, preverjanjem med letom ali pregledom letalskih navigacijskih sredstev, za katere država članica zagotavlja nadzor;
 - (g) oseba, ki opravlja naloge v zvezi z zemeljsko oskrbo zrakoplova, vključno z oskrbo z gorivom, pripravo dokumentacije o obremenitvi in uravnoveženosti, natovarjanjem, razledenitvijo in vleko na letališču, iz Uredbe (ES) št. 1008/2008.
7. Osebe, navedene v odstavku 6, poročajo o dogodkih v 72 urah po tem, ko izvejo zanje, razen če to preprečijo izjemne okoliščine.
8. Po uradnem obvestilu o dogodku vsaka organizacija s sedežem v državi članici, ki ni zajeta v odstavku 9, pristojnemu organu navedene države članice iz člena 6(3) čim prej, vsekakor pa najpozneje 72 ur po tem, ko izve za dogodek, sporoči podrobnosti o dogodku, zbrane v skladu z odstavkom 2 tega člena.

(1) Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL L 293, 31.10.2008, str. 3).

9. Po uradnem obvestilu o dogodku vsaka organizacija s sedežem v državi članici, ki jo je potrdila ali odobrila Agencija, Agenciji čim prej, vsekakor pa najpozneje 72 ur po tem, ko izve za dogodek, sporoči podrobnosti o dogodku, zbrane v skladu z odstavkom 2.

Člen 5

Prostovoljno poročanje

1. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici vzpostavi sistem prostovoljnega poročanja za lažje zbiranje:

- (a) podrobnosti o dogodkih, ki jih ni mogoče zajeti v sistemu obveznega poročanja;
- (b) drugih informacij v zvezi z varnostjo, glede katerih poročevalec meni, da pomenijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu.

2. Vsaka država članica vzpostavi sistem prostovoljnega poročanja za lažje zbiranje:

- (a) podrobnosti o dogodkih, ki jih ni mogoče zajeti v sistemu obveznega poročanja;
- (b) drugih informacij v zvezi z varnostjo, glede katerih poročevalec meni, da pomenijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu.

Ta sistem vključuje tudi zbiranje informacij, ki so jih organizacije sporočile na podlagi odstavka 6, vendar ni omejen le na to.

3. Agencija vzpostavi sistem prostovoljnega poročanja za lažje zbiranje:

- (a) podrobnosti o dogodkih, ki jih ni mogoče zajeti v sistemu obveznega poročanja;
- (b) drugih informacij v zvezi z varnostjo, glede katerih poročevalec meni, da pomenijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu.

Ta sistem vključuje tudi, vendar ni omejen na to, zbiranje informacij, ki so jih na podlagi odstavka 5 sporočile organizacije, ki jih je Agencija potrdila ali odobrila.

4. Sistemi prostovoljnega poročanja omogočajo lažje zbiranje podrobnosti o dogodkih in informacijah v zvezi z varnostjo:

- (a) o katerih ni obvezno poročati na podlagi člena 4(1);
- (b) sporočenih s strani oseb, ki niso navedene v členu 4(6).

5. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici, ki jo je potrdila ali odobrila Agencija, Agenciji pravočasno poroča o podrobnostih dogodkov in drugih informacijah v zvezi z varnostjo, ki so zbrane v skladu z odstavkom 1 in ki lahko pomenijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu.

6. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici, ki je ne potrdi ali odobri Agencija, pristojnemu organu navedene države članice, ki je bil določen na podlagi člena 6(3), pravočasno poroča o podrobnostih dogodkov in drugih informacijah v zvezi z varnostjo, ki so zbrane v skladu z odstavkom 1 tega člena in ki lahko pomenijo dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu. Države članice lahko od vsake organizacije s sedežem na njihovem ozemlju zahtevajo, da poroča o podrobnostih vseh dogodkov, ki so bile zbrane na podlagi odstavka 1 tega člena.

7. Države članice, Agencija in organizacije lahko vzpostavijo druge sisteme zbiranja in obdelave informacij v zvezi z varnostjo za zbiranje podrobnosti o dogodkih, ki jih ni mogoče zajeti v sistemih poročanja iz člena 4 ter odstavkov 1, 2 in 3 tega člena. Ti sistemi lahko zajemajo poročanje subjektom, ki niso navedeni v členu 6(3), ter lahko vključujejo dejavno sodelovanje:

- (a) letalske industrije;
- (b) strokovnih organizacij letalskega osebja.

8. Informacije, pridobljene s prostovoljnim in obveznim poročanjem, je mogoče združiti v enotnem sistemu.

Člen 6

Zbiranje in shranjevanje informacij

1. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici imenuje eno ali več oseb, ki neodvisno zbirajo, vrednotijo, obdelujejo, analizirajo in shranijo podrobnosti o dogodkih, o katerih se poroča na podlagi členov 4 in 5.

Obravnava poročil poteka tako, da se v okviru spodbujanja "kulture pravičnosti" prepreči uporaba informacij za druge namene razen varnosti ter da je ustrezno zaščitena zaupnost identitete poročevalca in oseb, omenjenih v poročilu o dogodku.

2. Male organizacije lahko na podlagi dogovora s pristojnim organom vzpostavijo poenostavljen mehanizem za zbiranje, vrednotenje, obdelavo, analizo in shranjevanje poročil o podrobnostih dogodkov. Te naloge lahko opravljajo skupaj z organizacijami iste vrste, pri čemer upoštevajo pravila o zaupnosti in varstvu iz te uredbe.

3. Vsaka država članica določi enega ali več pristojnih organov, ki vzpostavijo mehanizem za neodvisno zbiranje, vrednotenje, obdelavo, analizo in shranjevanje podrobnosti o dogodkih, o katerih se poroča na podlagi členov 4 in 5.

Obravnava poročil poteka tako, da se v okviru spodbujanja "kulture pravičnosti" prepreči uporaba informacij za druge namene razen varnosti ter da je ustrezno zaščitena zaupnost identitete poročevalca in oseb, omenjenih v poročilu o dogodku.

Organi, ki jih je mogoče na podlagi prvega pododstavka skupno ali posamezno določiti za to, so:

- (a) nacionalna uprava za civilno letalstvo in/ali
- (b) organ za preiskave v zvezi z varnostjo in/ali
- (c) kateri koli drugi neodvisni organ ali subjekt s sedežem v Uniji, zadolžen za to nalogo.

Kadar država članica določi več kot en organ ali subjekt, enega od njih imenuje za kontaktno točko za prenos informacij iz člena 8(2).

4. Agencija imenuje eno ali več oseb, ki vzpostavijo mehanizem za neodvisno zbiranje, vrednotenje, obdelavo, analizo in shranjevanje podrobnosti o dogodkih, o katerih se poroča na podlagi členov 4 in 5.

Obravnava poročil poteka tako, da se v okviru spodbujanja "kulture pravičnosti" prepreči uporaba informacij za druge namene razen varnosti ter da je ustrezno zaščitena zaupnost identitete poročevalca in oseb, omenjenih v poročilu o dogodku.

5. Poročila o dogodkih, ki so sestavljena na podlagi podrobnosti o dogodkih, zbranih v skladu s členoma 4 in 5, organizacije hranijo v eni ali več podatkovnih bazah.

6. Poročila o dogodkih, ki so sestavljena na podlagi podrobnosti o dogodkih, zbranih v skladu s členoma 4 in 5, pristojni organi iz odstavka 3 hranijo v nacionalni podatkovni bazi.

7. V takšni nacionalni bazi se shranijo tudi pomembne informacije o nesrečah in resnih incidentih, ki jih zberejo ali izdajo organi za preiskave v zvezi z varnostjo.

8. Poročila o dogodkih, ki so sestavljena na podlagi podrobnosti o dogodkih, zbranih v skladu s členoma 4 in 5, Agencija hrani v podatkovni bazi.

9. Organi za preiskave v zvezi z varnostjo imajo neomejen dostop do nacionalne podatkovne baze iz odstavka 6, da lahko izpolnijo odgovornosti iz člena 5(4) Uredbe (EU) št. 996/2010.

10. Organi za civilno letalstvo držav članic imajo v okviru svojih odgovornosti, povezanih z varnostjo, neomejen dostop do svojih nacionalnih podatkovnih baz iz odstavka 6.

Člen 7

Kakovost in vsebina poročil o dogodkih

1. Poročila o dogodkih iz člena 6 vsebujejo vsaj informacije, navedene v Prilogi I.
2. Poročila o dogodkih iz odstavkov 5, 6 in 8 člena 6 vsebujejo klasifikacijo dogodka, o katerem so zbrane informacije, glede na tveganje za varnost. To klasifikacijo pregleda in po potrebi spremeni ter nato sprejme pristojni organ države članice ali Agencija v skladu s skupnim evropskim sistemom za klasifikacijo tveganj iz odstavka 5 tega člena.
3. Organizacije, države članice in Agencija zaradi večje usklajenosti podatkov, zlasti med prvotno zbranimi informacijami in poročilom, shranjenim v podatkovni bazi, določijo postopke za preverjanje kakovosti podatkov.
4. Podatkovne baze iz odstavkov 5, 6 in 8 člena 6 uporabljajo oblike, ki so:
 - (a) standardizirane, da omogočijo lažjo izmenjavo informacij, ter
 - (b) združljive s programsko opremo Ecaairs in taksonomijo ADREP.
5. Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami in Agencijo prek omrežja analitikov varnosti v letalstvu iz člena 14(2) razvije skupni evropski sistem za klasifikacijo tveganj, da bi organizacijam, državam članicam in Agenciji omogočila razvrščanje dogodkov glede na tveganje za varnost. Pri tem upošteva potrebo po združljivosti z obstoječimi sistemi za klasifikacijo tveganj.

Komisija ta sistem razvije do 15. maja 2017.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 18 v zvezi z opredelitvijo skupnega evropskega sistema za klasifikacijo tveganj.
7. Komisija z izvedbenimi akti sprejme ureditve za izvajanje skupnega evropskega sistema za klasifikacijo tveganj. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 19(2).
8. Komisija in Agencija podpirata pristojne organe držav članic pri opravljanju naloge vključevanja podatkov, vključno na primer pri:
 - (a) vključevanju minimalnih informacij iz odstavka 1;
 - (b) klasifikaciji dogodkov glede na tveganje iz odstavka 2 in
 - (c) vzpostavitvi postopkov za preverjanje kakovosti podatkov iz odstavka 3.

Komisija in Agencija nudita to podporo na način, da prispeva k harmonizaciji procesa vnosa podatkov v državah članicah, in zlasti osebju organov ali subjektov iz člena 6(1), (3) in (4) zlasti zagotavljata:

- (a) smernice;
- (b) delavnice, in
- (c) ustrezno usposabljanje.

Člen 8

Evropska centralna podatkovna baza

1. Komisija upravlja evropsko centralno podatkovno bazo za shranjevanje vseh poročil o dogodkih, zbranih v Uniji.
2. Vsaka država članica v dogovoru s Komisijo posodablja evropsko centralno podatkovno bazo, tako da vanjo prenese vse informacije v zvezi z varnostjo, ki so shranjene v nacionalnih podatkovnih bazah iz člena 6(6).

3. Agencija se s Komisijo dogovori o tehničnih protokolih za prenos vseh poročil o dogodkih, ki jih Agencija zbere v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 in njenimi izvedbenimi pravili, zlasti za dogodke, shranjene v notranjih sistemih poročanja o dogodkih, ter informacij, zbranih na podlagi členov 4(9) in 5(5), v evropsko centralno podatkovno bazo.

4. Komisija z izvedbenimi akti sprejme ureditve za upravljanje evropske centralne podatkovne baze iz odstavkov 1 in 2. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 19(2).

Člen 9

Izmenjava informacij

1. Države članice in Agencija sodelujejo pri izmenjavi informacij, tako da pristojnim organom drugih držav članic, Agenciji in Komisiji prek evropske centralne podatkovne baze omogočijo dostop do vseh informacij v zvezi z varnostjo, shranjenih v svojih podatkovnih bazah.

Poročila o dogodkih se v evropsko centralno podatkovno bazo prenesejo najpozneje v 30 dneh po njihovem vnosu v nacionalno podatkovno bazo.

Poročila o dogodkih se po potrebi posodobijo z dodatnimi informacijami v zvezi z varnostjo.

2. Države članice v evropsko centralno podatkovno bazo prav tako prenesejo informacije v zvezi z nesrečami in resnimi incidenti na naslednji način:

(a) med izvajanjem preiskave: predhodne dejanske informacije o nesrečah in resnih incidentih;

(b) po koncu preiskave:

(i) končno poročilo o preiskavi, in

(ii) povzetek navedenega poročila v angleškem jeziku, če je ta na voljo.

3. Država članica ali Agencija, ustreznim organom države članice ali Agenciji čim prej pošlje vse ustrezne informacije v zvezi z varnostjo, ki med zbiranjem podrobnosti o dogodkih, shranjevanjem poročil o dogodkih ali opravljanjem analize v skladu s členom 13(6), odkrije varnostna vprašanja, za katera meni, da:

(a) zadevajo druge države članice ali Agencijo, ali

(b) da bi druge države članice ali Agencija mogoče morale zaradi njih uvesti varnostni ukrep.

Člen 10

Razširjanje informacij, shranjenih v evropski centralni podatkovni bazi

1. Vsi subjekti, pristojni za urejanje varnosti v civilnem letalstvu, ali organi za preiskave v zvezi z varnostjo v Uniji imajo varen in neomejen spletni dostop do informacij o dogodkih, shranjenih v evropski centralni podatkovni bazi.

Informacije se uporabljajo v skladu s členoma 15 in 16.

2. Zainteresirane strani, našete v Prilogi II, lahko zahtevajo dostop do nekaterih informacij, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza.

Zainteresirane strani s sedežem v Uniji naslovijo zahtevek za informacije na kontaktno točko države članice, v kateri imajo sedež.

Zainteresirane strani, ki imajo sedež zunaj Unije, svoje zahtevke naslovijo na Komisijo.

Komisija pristojni organ zadevne države članice obvesti o zahtevku na podlagi tega odstavka.

3. Ob upoštevanju člena 15(2) Uredbe (EU) št. 996/2010 se informacije iz evropske centralne podatkovne baze o tekočih preiskavah v zvezi z varnostjo, ki se izvajajo v skladu z navedeno uredbo, ne razkrivajo zainteresiranim stranem na podlagi tega člena.

4. Iz varnostnih razlogov se zainteresiranim stranem ne omogoči neposredni dostop do evropske centralne podatkovne baze.

Člen 11

Obdelava zahtevkov in odločitev

1. Zahtevki za informacije iz evropske centralne podatkovne baze se predložijo na obrazcih, ki jih je potrdila kontaktna točka. Ti obrazci vsebujejo vsaj elemente iz Priloge III.

2. Kontaktna točka, ki prejme zahtevek, preveri, ali je:

- (a) zahtevek vložila zainteresirana stran;
- (b) pristojna za obravnavo tega zahtevka.

Kadar kontaktna točka ugotovi, da je za obravnavo zahtevka pristojna druga država članica ali Komisija, zahtevek posreduje tej državi članici oziroma Komisiji.

3. Kontaktna točka, ki prejme zahtevek, za vsak primer posebej oceni, ali je zahtevek upravičen in izvedljiv.

Kkontaktna točka lahko zainteresiranim stranem sporoča informacije na papirju ali z uporabo varne elektronske komunikacije.

4. Kadar kontaktna točka sprejme zahtevek, določi obseg in stopnjo informacij, ki se sporočijo. Brez poseganja v člena 15 in 16 se sporočanje informacij omeji na to, kar je nujno potrebno za namene zahtevka.

Informacije, ki niso povezane z opremo, poslovanjem ali področjem delovanja zainteresirane strani, se predložijo samo v zbirni ali anonimizirani obliki. Informacije, ki niso v zbirni obliki, se lahko predložijo zainteresirani strani, če pošlje podrobno pisno utemeljitev. Te informacije je treba uporabljati v skladu s členoma 15 in 16.

5. Kontaktna točka sporoča zainteresiranim stranem iz točke (b) Priloge II samo informacije v zvezi z njihovo opremo, poslovanjem ali področjem delovanja.

6. Kontaktna točka, ki prejme zahtevek zainteresirane strani iz točke (a) Priloge II, lahko sprejme splošno odločitev, da navedeni zainteresirani strani redno posreduje informacije, pod pogojem da:

- (a) se zahtevane informacije nanašajo na opremo, poslovanje ali področje delovanja zainteresirane strani;
- (b) splošna odločitev ne zagotovi dostopa do celotne vsebine podatkovne baze;
- (c) splošna odločitev zajema samo dostop do anonimiziranih informacij.

7. Zainteresirana stran uporabi informacije, prejete na podlagi tega člena, pod naslednjimi pogoji:

- (a) zainteresirana stran uporabi informacije samo za namen, ki je naveden na obrazcu zahtevka in je združljiv s ciljem iz člena 1 te uredbe, in
- (b) zainteresirana stran ne razkrije prejetih informacij brez pisnega soglasja kontaktne točke, ki je informacije posredovala, in sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev ustrezne zaupnosti prejetih informacij.

8. Odločitev o razširjanju informacij na podlagi tega člena je omejena na to, kar je nujno potrebno za namene njihovega uporabnika.

Člen 12

Evidenca zahtevkov in izmenjava informacij

1. Kontaktna točka vodi evidenco vseh prejetih zahtevkov in ukrepov, sprejetih na podlagi teh zahtevkov.

Navedene informacije se Komisiji pravočasno sporočijo vsakič, ko se prejme zahtevek in/ali sprejme ukrep.

2. Komisija da na voljo vsem kontaktnim točkam posodobljen seznam zahtevkov, ki so jih prejele različne kontaktne točke in Komisija, ter ukrepov, ki so jih sprejele.

Člen 13

Analiza dogodkov in spremljanje na nacionalni ravni

1. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici razvije postopek analize dogodkov, zbranih v skladu s členoma 4(2) in 5(1), da se opredelijo tveganja za varnost, povezana z ugotovljenimi dogodki ali skupinami dogodkov.

Na podlagi navedene analize vsaka organizacija določi morebitne ustrezne korektivne ali preventivne ukrepe, ki so potrebni za povečanje varnosti letalstva.

2. Potem, ko organizacija s sedežem v državi članici na podlagi analize iz odstavka 1 opredeli kakršne koli ustrezne korektivne ali preventivne ukrepe, ki so potrebni za odpravljanje dejanskih ali možnih varnostnih pomanjkljivosti v letalstvu:

(a) te ukrepe pravočasno izvede, in

(b) vzpostavi postopek za spremljanje izvajanja in učinkovitosti ukrepov.

3. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici svojim zaposlenim ali pogodbenemu osebju redno zagotavlja informacije v zvezi z analizo in spremljanjem dogodkov, za katere so sprejeti preventivni ali korektivni ukrepi.

4. Kadar organizacija s sedežem v državi članici, ki ni zajeta v odstavku 5, na podlagi svoje analize dogodkov ali skupine dogodkov, sporočenih na podlagi členov 4(8) in 5(6), opredeli dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu, pristojnemu organu te države članice v 30 dneh od dneva, ko poročevalec pošlje uradno obvestilo o dogodku, posreduje:

(a) morebitne prve rezultate analize, ki je bila izvedena na podlagi odstavka 1, ter

(b) kakršne koli ukrepe, ki jih je treba sprejeti na podlagi odstavka 2.

Organizacija sporoči končne rezultate analize takoj, ko so na voljo, načeloma pa najpozneje tri mesece od dneva uradnega obvestila o dogodku.

Pristojni organ države članice lahko od organizacije zahteva, naj mu posreduje prve ali končne rezultate analize vseh dogodkov, o katerih je bil uradno obveščen, vendar v zvezi z njimi ni prejel informacij o spremljanju ali pa je prejel le prve rezultate.

5. Kadar organizacija s sedežem v državi članici in ki jo potrdi ali odobri Agencija, na podlagi svoje analize dogodkov ali skupine dogodkov, sporočenih na podlagi členov 4(9) in 5(5), opredeli dejansko ali možno tveganje za varnost v letalstvu, Agenciji v 30 dneh od dneva, ko poročevalec pošlje uradno obvestilo o dogodku, posreduje:

(a) morebitne prve rezultate analize, ki je bila izvedena na podlagi odstavka 1, in

(b) kakršne koli ukrepe, ki jih je treba sprejeti na podlagi odstavka 2.

Vsaka organizacija, ki jo potrdi ali odobri Agencija, pošlje Agenciji končne rezultate analize, kadar je bila potrebna, sporočijo takoj, ko so na voljo, načeloma pa najpozneje tri mesece od dneva uradnega obvestila o dogodku.

Agencija lahko od organizacij zahteva, naj ji posredujejo prve ali končne rezultate analize vseh dogodkov, o katerih je bila uradno obveščena, vendar v zvezi z njim ni prejela informacij o spremljanju ali pa je prejela le prve rezultate.

6. Vse države članice in Agencija oblikujejo postopek analize informacij o dogodkih, o katerih so bile neposredno obveščene v skladu s členi 4(6), 5(2) in 5(3), da se opredelijo tveganja za varnost, povezana s temi dogodki. Na podlagi te analize določijo vse ustrezne korektivne ali preventivne ukrepe, ki so potrebni za izboljšanje varnosti v letalstvu.

7. Po tem, ko država članica ali Agencija na podlagi analize iz odstavka 6 opredeli kakršne koli korektivne ali preventivne ukrepe, ki so potrebni za obravnavo dejanskih ali možnih varnostnih pomanjkljivosti:

(a) te ukrepe pravočasno izvede, ter

(b) vzpostavi postopek za spremljanje izvajanja in učinkovitosti ukrepov.

8. Vsaka država članica in Agencija imajo za vsak dogodek ali skupino dogodkov, ki se spremljajo v skladu z odstavkom 4 ali 5, dostop do izvedene analize in ustrezno spremljajo ukrepe, ki jih sprejmejo organizacije, za katere so pristojne.

Če država članica ali Agencija oceni, da izvajanje in učinkovitost odzivov, o katerih je obveščena, nista primerna za odpravljanje dejanskih ali možnih varnostnih pomanjkljivosti, zagotovi, da ustrezna organizacija sprejme in izvede ustrezne dodatne ukrepe.

9. Informacije, povezane z analizo in spremljanjem posameznih dogodkov ali skupin dogodkov, pridobljene na podlagi tega člena se, če so na voljo, pravočasno in najpozneje dva meseca po njihovi shranitvi v nacionalni podatkovni bazi v skladu s členom 8(2) in (3) shranijo v evropski centralni podatkovni bazi.

10. Države članice informacije, pridobljene z analizo poročil o dogodkih, uporabijo za opredelitev morebitnih korektivnih ukrepov, ki naj se izvedejo v okviru državnega varnostnega programa.

11. Da bi javnost obvestile o stopnji varnosti v civilnem letalstvu, vsaka država članica vsaj enkrat na leto objavijo poročilo o varnosti. Poročilo o varnosti:

(a) vsebuje informacije v zbirni in anonimizirani obliki o vrstah dogodkov in druge informacije v zvezi z varnostjo, poročane v okviru nacionalnih sistemov obveznega in prostovoljnega poročanja;

(b) opredeli trende;

(c) opredeli ukrepe, ki so bili sprejeti.

12. Države članice lahko objavijo tudi anonimizirana poročila o dogodkih in rezultate analize tveganja.

Člen 14

Analiza dogodkov in spremljanje na ravni Unije

1. Komisija, Agencija in pristojni organi držav članic skupaj sodelujejo pri redni izmenjavi in analizi informacij, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza.

Brez poseganja v zahteve glede zaupnosti iz te uredbe je mogoče, kadar je to ustrezno in glede na posamezni primer, povabiti tudi opazovalce.

2. Komisija, Agencija in pristojni organi držav članic sodelujejo prek omrežja analitikov varnosti v letalstvu.

Omrežje analitikov varnosti v letalstvu prispeva k večji varnosti v letalstvu v Uniji, zlasti z izvajanjem analiz varnosti v podporo Evropskemu programu za varnost v letalstvu in Evropskemu načrtu za varnost v letalstvu.

3. Agencija podpira dejavnosti omrežja analitikov varnosti v letalstvu tako, da na primer nudi pomoč pri pripravi in organizaciji srečanj članov omrežja.

4. Agencija informacije o rezultatih analize informacij iz odstavka 1 vključi v letno poročilo o varnosti iz člena 15(4) Uredbe (ES) št. 216/2008.

Člen 15

Zaupnost in ustrezna uporaba informacij

1. Države članice in organizacije, v skladu s svojim nacionalnim pravom, ter Agencija sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo ustrezno zaupnost glede podrobnosti o dogodkih, ki jih prejmejo v skladu s členi 4, 5 in 10.

Vse države članice, vse organizacije s sedežem v državi članici ali Agencija obdelujejo osebne podatke samo v obsegu, ki je potreben za namen te uredbe, in brez poseganja v nacionalne pravne akte za izvajanje Direktive 95/46/ES.

2. Brez poseganja v določbe v zvezi z zaščito informacij o varnosti iz členov 12, 14 in 15 Uredbe (EU) št. 996/2010 se informacije iz poročil o dogodkih uporabljajo le za namen, za katerega so bile zbrane.

Države članice, Agencija in organizacije informacij o dogodkih ne dajo na razpolago oziroma jih ne uporabljajo:

(a) za pripisovanje krivde ali odgovornosti, ali

(b) za kateri koli drug namen, razen za ohranjanje ali izboljšanje varnosti v letalstvu.

3. Komisija, Agencija in pristojni organi držav članic pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz člena 14 v zvezi z informacijami, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza:

(a) zagotovijo zaupnost informacij, in

(b) omejijo rabo informacij v okviru, ki je nujno potreben za izpolnjevanje njihovih obveznosti v zvezi z varnostjo brez pripisovanja krivde ali odgovornosti; v tem smislu se te informacije uporabijo zlasti za obvladovanje tveganj in analizo trendov na področju varnosti, na podlagi katerih se lahko sprejmejo varnostna priporočila ali ukrepi za obravnavo dejanskih ali možnih varnostnih pomanjkljivosti.

4. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi iz člena 6(3) in njihovi pravosodni organi med seboj sodelujejo na podlagi predhodnih upravnih dogovorov. Namen teh predhodnih upravnih dogovorov je zagotoviti ustrezno ravnotežje med potrebo po ustreznem delovanju sodstva na eni strani in potrebo po stalni razpoložljivosti informacij v zvezi z varnostjo na drugi strani.

Člen 16

Zaščita vira informacij

1. V tem členu „osebni podatki“ vključujejo zlasti imena ali naslove posameznikov.

2. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici zagotovi, da so vsi osebni podatki članom osebja te organizacije, ki niso osebe, imenovane na podlagi člena 6(1), dostopni le, kadar je to nujno potrebno za preiskavo dogodkov zaradi povečanja varnosti v letalstvu.

Informacije brez osebnih podatkov se razširjajo znotraj organizacije, če je to primerno.

3. Vsaka država članica zagotovi, da osebni podatki niso nikoli zabeleženi v nacionalni podatkovni bazi iz člena 6(6). Takšne informacije brez osebnih podatkov se dajo na voljo vsem zadevnim stranem, da se jim na primer omogoči izpolnjevanje njihovih obveznosti v zvezi z izboljšanjem varnosti v letalstvu.

4. Agencija zagotovi, da osebni podatki niso nikoli zabeleženi v podatkovni bazi Agencije iz člena 6(8). Takšne informacije brez osebnih podatkov se dajo na voljo vsem zadevnim stranem, da se jim na primer omogoči izpolnjevanje njihovih obveznosti v zvezi z izboljšanjem varnosti v letalstvu.

5. Državam članicam in Agenciji je prepuščeno sprejemanje vseh potrebnih ukrepov za ohranjanje ali izboljšanje varnosti v letalstvu.

6. Brez poseganja v veljavno nacionalno kazensko pravo se države članice vzdržijo sprožitve postopkov za nenačrtovane ali nenamerne kršitve zakonodaje, na katere so bile opozorjene samo zato, ker so bile sporočene na podlagi členov 4 in 5.

Prvi pododstavek se ne uporablja v primerih iz odstavka 10. Države članice lahko ohranijo ali sprejmejo ukrepe za izboljšanje zaščite poročevalcev ali oseb, ki so omenjene v poročilih o dogodku. Države članice lahko to pravilo uporabljajo zlasti brez izjem iz odstavka 10.

7. Kadar so disciplinski ali upravni postopki sproženi na podlagi nacionalne zakonodaje, se informacije iz poročil o dogodkih ne uporabijo proti:

(a) poročevalcem, ali

(b) osebam, ki so omenjene v poročilih o dogodku.

Prvi pododstavek se ne uporablja za primere iz odstavka 10.

Države članice lahko ohranijo ali sprejmejo ukrepe za izboljšanje zaščite poročevalcev ali oseb, ki so omenjene v poročilih o dogodku. Države članice lahko to zaščito zlasti razširijo na civilne ali kazenske postopke.

8. Države članice lahko sprejmejo ali ohranijo v veljavi zakonske določbe, s katerimi zagotovijo višjo raven zaščite za poročevalce ali osebe, ki so omenjene v poročilih o dogodku, kakor je določena v tej uredbi.

9. Delodajalec ali organizacija, za katero se opravljajo storitve, zaradi informacij, ki jih predloži poročevalec, ne oškoduje zaposlenih in pogodbenega osebja, ki poročajo ali so omenjeni v poročilih o dogodkih, zbranimi v skladu s členoma 4 in 5, razen kadar se uporablja odstavek 10.

10. Zaščita iz odstavkov 6, 7 in 9 tega člena se ne uporablja v naslednjih primerih:

(a) namerna kršitev;

(b) očitno, hudo in resno neupoštevanje očitnega tveganja ter resnega pomanjkanja poklicne odgovornosti, ki bi narekovala takšno ukrepanje, ki je očitno potrebno v danih okoliščinah, kar bi povzročilo predvidljivo škodo osebi ali premoženju ali resno ogrozilo stopnjo varnosti v letalstvu.

11. Vsaka organizacija s sedežem v državi članici po posvetovanju s predstavniki osebja sprejme notranja pravila, ki opisujejo, kako se v njej zagotavljajo in izvajajo načela „kulture pravičnosti“, zlasti načelo iz odstavka 9.

Organ, določen na podlagi odstavka 12, lahko zaprosi, da se pregledajo notranja pravila organizacij s sedežem v državi članici tega organa, preden se ta notranja pravila začnejo izvajati.

12. Vsaka država članica določi organ, odgovoren za izvajanje odstavkov 6, 9 in 11.

Temu organu lahko zaposleni in pogodbeno osebje poročajo o domnevnih kršitvah pravil, določenih v tem členu. Zaposleni in pogodbeno osebje za poročanje o kršitvah niso kaznovani. Ko poročajo o takšnih domnevnih kršitvah, lahko zaposleni in pogodbeno osebje o tem obvestijo Komisijo.

Imenovani organ po potrebi svetuje ustreznim organom svoje države članice glede pravnih sredstev ali kazni na podlagi člena 21.

13. Vsaka država članica 15. maja 2019 in potem vsakih pet let Komisiji predloži poročilo o izvajanju tega člena in zlasti o dejavnostih organa, določenega na podlagi odstavka 12. To poročilo ne vsebuje osebnih podatkov.

Člen 17

Posodobitev prilog

Na Komisijo se v skladu s členom 18 prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za:

- (a) posodobitev seznama obveznih podatkovnih polj v poročilih o dogodkih, določenih v Prilogi I, kadar se glede na izkušnje, pridobljene pri uporabi te uredbe, izkaže, da so zaradi večje varnosti v letalstvu potrebne spremembe;
- (b) posodobitev obrazca zahtevka za informacije iz evropske centralne podatkovne baze iz Priloge III, da se upoštevajo pridobljene izkušnje in razvoj dogodkov;
- (c) uskladitev katere koli od prilog s programsko opremo Ecairs in taksonomijo ADREP, z zakonodajnimi akti, ki jih je sprejela Unija, in z mednarodnimi sporazumi.

Za posodobitev seznama obveznih polj Agencija in omrežje analitikov varnosti v letalstvu iz člena 14(2) Komisiji predloži ustrezno mnenje/mnenja.

Člen 18

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 7(6) in člena 17 se Komisiji podeli za obdobje petih let od začetka veljavnosti te uredbe. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Pooblastilo iz člena 7(6) in člena 17 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 7(6) in členom 17, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 19

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen v skladu s členom 65 Uredbe (ES) št. 216/2008. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011. Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 20

Dostop do dokumentov in varstvo osebnih podatkov

1. Razen členov 10 in 11, v katerih so določena strožja pravila za dostop do podatkov in informacij, ki jih vsebuje evropska centralna podatkovna baza, se ta uredba uporablja brez poseganja v Uredbo (ES) št. 1049/2001.
2. Ta uredba se uporablja brez poseganja v nacionalne pravne akte za izvajanje Direktive 95/46/ES in v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001.

Člen 21

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe. Predvidene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice uradno obvestijo Komisijo o navedenih določbah in vseh nadaljnjih spremembah teh določb.

Člen 22

Sprememba Uredbe (EU) št. 996/2010

Člen 19 Uredbe (EU) št. 996/2010 se črta.

Vendar se navedeni člen še naprej uporablja do dneva začetka uporabe te uredbe v skladu s členom 24(3).

Člen 23

Razveljavitve

Direktiva 2003/42/ES, Uredba (ES) št. 1321/2007 in Uredba (ES) št. 1330/2007 se razveljavijo. Uporabljajo se še naprej do dneva začetka uporabe te uredbe v skladu s členom 24(3).

Člen 24

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Komisija do 16. novembra 2020 objavi in pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo, v katerem oceni izvajanje te uredbe. To poročilo zlasti zajema prispevek te uredbe k zmanjšanju števila letalskih nesreč in z njimi povezanih smrtnih žrtev. Če je primerno in na podlagi tega poročila Komisija po potrebi pripravi predloge za spremembo te uredbe.
3. Ta uredba se uporablja od 15. novembra 2015 in ne pred začetkom veljavnosti izvedbenih ukrepov iz člena 4(5). Člen 7(2) se začne uporabljati, ko začnejo veljati delegirani in izvedbeni akti, ki določajo in vzpostavljajo skupni evropski sistem za klasifikacijo tveganj iz člena 7(6) in (7).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 3. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA I

SEZNAM ZAHTEV, KI SE UPORABLJAJO ZA SISTEMA OBVEZNEGA IN PROSTOVOLJNEGA POROČANJA
O DOGODKIH

Opomba: Podatkovna polja je treba obvezno izpolniti z zahtevanimi informacijami. Če pristojni organi države članice ali Agencija teh informacij ne bi mogli vključiti, ker jih organizacija ali poročevalec nista zagotovila, se lahko v podatkovno polje vnese vrednost „ni znano“. Vendar bi se bilo treba zaradi zagotovitve prenosa ustreznih informacij čim bolj izogibati uporabi vrednosti „ni znano“ in, če je to mogoče, poročilo pozneje dopolniti z informacijami.

1. SKUPNA OBVEZNA PODATKOVNA POLJA

Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. Naslov

— Naslov

2. Informacije o dokumentu

— Odgovorni subjekt

— Referenčna številka

— Status dogodka

3. Čas

— Datum UTC

4. Kraj

— Država/Območje dogodka

— Kraj dogodka

5. Razvrstitev

— Razred dogodka

— Kategorija dogodka

6. Opis

— Jezik opisa

— Opis

7. Dogodki

— Vrsta dogodka

8. Razred tveganja

2. POSEBNA OBVEZNA PODATKOVNA POLJA

2.1 Podatkovna polja v zvezi z zrakoplovom

Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. Identifikacija zrakoplova

— Država registracije

— Znamka/Model/Serija

- Serijska številka zrakoplova
 - Registracijska številka zrakoplova
 - Klicni znak
2. Upravljanje zrakoplova
- Operator
 - Vrsta dejavnosti
3. Opis zrakoplova
- Kategorija zrakoplova
 - Vrsta pogonskega sistema
 - Razred glede na maso
4. Zgodovina leta
- Zadnja izhodiščna točka
 - Predvidena destinacija
 - Faza leta
5. Vreme
- Povezava z vremenom

2.2 Podatkovna polja v zvezi z navigacijskimi službami zračnega prometa

Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. Povezava z ATM
 - Prispevek ATM
 - Vpletena služba (vpliv na službo ATM)
2. Naziv enote ATS

2.2.1 Podatkovna polja v zvezi z izgubo minimalnega razdvajanja/izgubo razdalje in kršitvijo zračnega prostora

Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:

- (1) Zračni prostor
 - Vrsta zračnega prostora
 - Razred zračnega prostora
 - Naziv FIR/UIR

2.3 Podatkovna polja v zvezi z letališčem

Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. Oznaka kraja (oznaka ICAO za letališče)
2. Kraj na letališču

2.4 Podatkovna polja v zvezi s škodo na zrakoplovu ali poškodbo osebe

Organizacije, države članice in Agencija pri vnašanju informacij o vsakem obvezno sporočenem dogodku in, kolikor je to mogoče, vsakem prostovoljno sporočenem dogodku v svoje podatkovne baze zagotovijo, da poročila o dogodkih, zapisana v njihovih podatkovnih bazah, vsebujejo vsaj naslednje informacije:

1. Resnost

- Največja škoda
- Stopnja poškodbe

2. Poškodbe oseb

- Število poškodb na tleh (smrtne, hude, manjše)
 - Število poškodb na zrakoplovu (smrtne, hude, manjše)
-

PRILOGA II

ZAINTERESIRANE STRANI

- (a) Seznam zainteresiranih strani, ki lahko prejmejo informacije na podlagi odločitve za vsak primer posebej na podlagi člena 11(4) ali na podlagi splošne odločitve v skladu s členom 11(6):
1. Proizvajalci: oblikovalci in proizvajalci zrakoplovov, motorjev, propelerjev, delov in naprav zrakoplovov ter njihova združenja; oblikovalci in proizvajalci sistemov upravljanja zračnega prometa (ATM) in njihovih sestavnih delov; oblikovalci in proizvajalci sistemov za navigacijske službe zračnega prometa (ANS) in njihovih sestavnih delov; oblikovalci in proizvajalci sistemov in opreme, ki se uporabljajo za zračni del letališča
 2. Vzdrževanje: organizacije, ki sodelujejo pri vzdrževanju ali obnovi zrakoplovov, motorjev, propelerjev ter delov in naprav zrakoplovov; pri namestitvi, modificiranju, vzdrževanju, popravilih, obnovi, preverjanju med letom ali pregledu letalskih navigacijskih sredstev; ali pri vzdrževanju ali obnovi sistemov zračnega dela letališča, njegovih sestavnih delov in opreme
 3. Letalski prevozniki: letalske družbe in letalski prevozniki ter združenja letalskih družb in letalskih prevoznikov; upravljalci letališč in združenja upravljalcev letališč
 4. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa in izvajalci posebnih funkcij ATM
 5. Izvajalci letaliških storitev: organizacije, ki se ukvarjajo z zemeljsko oskrbo zrakoplovov, vključno z oskrbo z gorivom, pripravo dokumentacije o obremenitvi in uravnoveženosti, natovarjanjem, razledenitvijo in vleko na letališču ter z reševanjem in gašenjem požarov ali drugimi storitvami ukrepanja ob nesrečah
 6. Organizacije za usposabljanje na področju letalstva
 7. Organizacije iz tretjih držav: državni letalski organi in organi za preiskovanje nesreč iz tretjih držav
 8. Mednarodne organizacije na področju letalstva
 9. Raziskave: javni ali zasebni raziskovalni laboratoriji, centri ali subjekti ali univerze, ki sodelujejo pri raziskavah ali študijah o letalski varnosti
- (b) Seznam zainteresiranih strani, ki lahko prejmejo informacije na podlagi odločitve za vsak primer posebej na podlagi členov 11(4) in 11(5):
1. Piloti (na osebno pobudo)
 2. Kontrolorji zračnega prometa (na osebno pobudo) in drugo osebje ATM/ANS, ki izvaja naloge v zvezi z varnostjo
 3. Inženirji/tehniki/osebje, ki skrbi za varnostno elektroniko v zračnem prometu/menedžerji na področju letalstva (ali menedžerji, ki upravljajo letališča) (na osebno pobudo)
 4. Strokovni predstavniški organi osebja, ki izvaja naloge v zvezi z varnostjo
-

PRILOGA III

ZAHTEVEK ZA INFORMACIJE IZ EVROPSKE CENTRALNE PODATKOVNE BAZE

1. Ime:

Funkcija/položaj:

Podjetje:

Naslov:

Telefon:

E-naslov:

Datum:

Poslovno področje:

Kategorija vložnika (glej Prilogo II k Uredbi (EU) št. 376/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o poročanju, analizi in spremljanju dogodkov v civilnem letalstvu ⁽¹⁾):

2. Zahtevane informacije (prosimo za čim podrobnejši opis, vključno z datumom/obdobjem, ki vas zanima):

3. Razlog za vložitev zahtevka:

4. Opis namena, za katerega bodo informacije uporabljene:

5. Datum, do katerega se zahtevajo informacije:

6. Izpolnjen obrazec je treba poslati po elektronski pošti na naslov: (kontaktna točka)

7. Dostop do informacij

Kontaktna točka ni dolžna predložiti zahtevanih informacij. To lahko stori le, če je prepričana, da je zahtevek skladen z Uredbo (EU) št. 376/2014. Vložnik v svojem imenu in imenu svoje organizacije zagotavlja, da bo informacije uporabil samo za namen iz točke 4. Treba je opozoriti tudi, da se informacije, posredovane na podlagi tega zahtevka, dajejo na voljo samo za potrebe varnosti letenja, kot določa Uredba (EU) št. 376/2014, in ne za druge namene, kot so zlasti za pripisovanje krivde ali odgovornosti ali v komercialne namene.

Vložnik ne sme razkriti informacij, ki so mu bile posredovane, brez pisnega dovoljenja kontaktne točke informacij.

Zaradi neupoštevanja navedenih pogojev se lahko zavrne dostop do nadaljnjih informacij iz evropske centralne podatkovne baze in uvedejo kazni, kadar je to primerno.

8. Datum, kraj in podpis:

⁽¹⁾ UL L 122, 24.4.2014, str. 18

UREDBA (EU) št. 377/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 3. aprila 2014
o vzpostavitvi programa Copernicus in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 911/2010
(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 189(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Globalno spremljanje okolja in varnosti (GMES) je bila pobuda za spremljanje Zemlje, ki se je pod vodstvom Unije izvajala v partnerstvu z državami članicami in Evropsko vesoljsko agencijo (ESA). Začetki programa GMES segajo v maj 1998, ko so institucije, sodelujoče pri razvoju vesoljskih dejavnosti v Evropi, sprejele skupno izjavo, znano kot „Baveno Manifesto“. V tem dokumentu so pozvale k dolgoročni zavezanosti razvoju vesoljskih storitev za spremljanje okolja, pri katerih se uporabljajo in nadalje razvijajo evropsko znanje in tehnologije. Unija se je leta 2005 strateško odločila, da bo skupaj z ESA razvila neodvisno evropsko zmogljivost za opazovanje Zemlje, ki bo zagotavljala storitve na področjih okolja in varnosti.
- (2) Na podlagi navedene pobude so bili z Uredbo (EU) št. 911/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ vzpostavljeni evropski program za spremljanje Zemlje (GMES) in pravila za izvajanje njegovih začetnih operativnih dejavnosti.
- (3) Program, vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 911/2010, bi bilo treba nadaljevati v okviru večletnega finančnega okvira 2014–2020, vzpostavljenega z Uredbo Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽⁴⁾, vendar bi bilo treba kratico „GMES“ nadomestiti z imenom „Copernicus“, da bi se olajšala komunikacija s širšo javnostjo. Komisija je blagovno znamko registrirala, tako da jo institucije Unije lahko uporabljajo, njena uporaba pa se lahko dovoli tudi drugim zainteresiranim uporabnikom, zlasti ponudnikom temeljnih storitev.
- (4) Program Copernicus temelji na partnerstvu med Unijo, ESA in državami članicami. Zato bi moral temeljiti na obstoječih evropskih in nacionalnih zmogljivostih, ki bi jih moral dopolnjevati z novo skupno razvito infrastrukturo. Za izvedbo tega pristopa bi morala Komisija vzdrževati dialog z ESA in državami članicami, ki so lastnice zadevne infrastrukture v vesolju in *in situ*.
- (5) Program Copernicus bi za uresničitev svojih ciljev moral zagotavljati avtonomno zmogljivost Unije za opazovanje iz vesolja ter operativne storitve na področju okolja, civilne zaščite in civilne varnosti, pri tem pa dosledno spoštovati nacionalne mandate glede uradnega opozarjanja. Uporabljati bi moral tudi razpoložljive podatke iz sodelujočih misij in podatke *in situ*, ki jih zagotavljajo zlasti države članice. Program Copernicus bi moral v največjem možnem obsegu uporabljati zmogljivosti za opazovanje iz vesolja držav članic in s tem povezane storitve. Uporabljati bi moral tudi zmogljivosti komercialnih pobud v Evropi in s tem prispevati tudi k razvoju donosnega komercialnega vesoljskega sektorja v Evropi. Spodbujati bi bilo treba tudi sisteme za optimizacijo prenosa podatkov, da bi se nadalje izboljšale zmogljivosti zaradi naraščajočega povpraševanja uporabnikov po podatkih v skoraj realnem času.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 16. oktobra 2013.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 24. marca 2014.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 911/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2010 o evropskem programu za spremljanje Zemlje (GMES) in njegovih začetnih operativnih dejavnostih (2011–2013) (UL L 276, 20.10.2010, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

- (6) Lokalnim organom ter malim in srednje velikim podjetjem (MSP) bi pri spodbujanju in lažšanju uporabe tehnologij za opazovanje Zemlje morale pomagati namenske mreže za razširjanje podatkov programa Copernicus, tudi nacionalni in regionalni organi.
- (7) Cilj programa Copernicus bi moral biti zagotavljanje točnih in zanesljivih informacij na področju okolja in varnosti, ki so prilagojene potrebam uporabnikov in podpirajo druge politike Unije, zlasti v zvezi z notranjim trgov, prevozom, okoljem, energijo, civilno zaščito in civilno varnost, sodelovanjem s tretjimi državami in humanitarno pomočjo.
- (8) Program Copernicus bi moral veljati za evropski prispevek h gradnji Globalnega sistema sistemov za opazovanje Zemlje (GEOSS), razvitega v okviru Skupine za opazovanje Zemlje (GEO).
- (9) Izvajanje programa Copernicus bi moralo biti usklajeno z drugimi ustreznimi instrumenti in ukrepanjem Unije, zlasti z okoljskimi ukrepi in ukrepi na področju podnebnih sprememb, ter instrumenti na področju varnosti, varstva osebnih podatkov, konkurenčnosti in inovativnosti, kohezije, raziskav, prevoza, konkurence in mednarodnega sodelovanja, ter z evropskima satelitskima navigacijskima sistemoma (Galileo in EGNOS). Podatki programa Copernicus bi morali biti skladni z referenčnimi prostorskimi podatki držav članic ter z izvedbenimi pravili in tehničnimi smernicami za infrastrukturo za prostorske informacije v Uniji, kot je vzpostavljeno z Direktivo 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Program Copernicus bi moral dopolnjevati tudi skupni okoljski informacijski sistem (SEIS), kot je navedeno v Sporočilu Komisije z dne 1. februarja 2008 z naslovom „Za skupni okoljski informacijski sistem (SEIS)“, in dejavnosti Unije na področju odzivanja na izredne razmere. Program Copernicus bi se moral izvajati v skladu s cilji Direktive 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ o ponovni uporabi informacij javnega sektorja, zlasti cilji glede preglednosti, ustvarjanja pogojev, ki prispevajo k razvoju storitev, ter prispevanja h gospodarski rasti in ustvarjanju novih delovnih mest. Dostop do podatkov in informacij programa Copernicus bi moral biti prost in neomejen, da se podpre Evropska digitalna agenda, kot je navedeno v Sporočilu Komisije z dne 26. avgusta 2010 z naslovom „Evropska digitalna agenda“.
- (10) Copernicus je program, ki se izvaja v okviru strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast (v nadaljnjem besedilu: strategija Evropa 2020). Koristiti bi moral številnim politikam Unije in prispevati k doseganju ciljev strategije Evropa 2020, zlasti z razvojem učinkovite vesoljske politike, da se zagotovijo orodja za obravnavanje nekaterih ključnih globalnih izzivov ter doseganje ciljev na področju podnebnih sprememb in energetske trajnosti. Podpirati bi moral tudi izvajanje evropske vesoljske politike ter rast evropskih trgov za podatke in storitve iz vesolja.
- (11) Program Copernicus bi moral uporabljati tudi rezultate programa Obzorje 2020, vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, pridobljene zlasti prek dejavnosti na področju raziskav in inovacij za prihodnje tehnologije in aplikacije za opazovanje Zemlje, ki za odzivanje na velike družbene izzive uporabljajo zaznavanje na daljavo, aeronavtične tehnologije in podatke ter tehnologije in podatke *in situ*. Komisija bi morala zagotoviti ustrezno sinergijo med različnimi vidiki programa Copernicus ter njihovo preglednost in jasnost.
- (12) Razvoj vesoljske komponente programa Copernicus bi moral temeljiti na analizi možnosti za izpolnitev razvijajočih se potreb uporabnikov, tudi glede javnega naročanja pri nacionalnih/javnih misijah in komercialnih ponudnikih v Evropi, opredelitve novih namenskih misij, mednarodnih sporazumov, ki zagotavljajo dostop do neevropskih misij, in evropskega trga za opazovanje Zemlje.
- (13) Zaradi jasnosti in lažjega obvladovanja stroškov bi bilo treba najvišji znesek, ki ga Unija dodeli za izvajanje dejavnosti programa Copernicus, razčleniti v več kategorij. Kljub temu bi morala imeti Komisija možnost, da zaradi prilagodljivosti in zagotavljanja nemotenega delovanja programa Copernicus prerazporedi sredstva iz ene kategorije v drugo.

⁽¹⁾ Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2003/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L 345, 31.12.2003, str. 90).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) – Obzorje 2020 in razveljavitvi Sklepa št. 1982/2006/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 104).

- (14) Zagotavljanje operativnih storitev je odvisno od dobrega delovanja, stalne razpoložljivosti in varnosti vesoljske komponente programa Copernicus. To komponento resno ogroža rastoče tveganje trkov z drugimi sateliti in vesoljskimi odpadki. Zato bi dejavnosti programa Copernicus morale vključevati varovanje njegove vesoljske komponente in njegovih operativnih dejavnosti, tudi pri izstrelitvi satelitov. Sorazmeren prispevek k stroškom za storitve, ki lahko zagotavljajo tako varovanje, bi se torej lahko financiral iz proračuna, dodeljenega programu Copernicus, kolikor bi ga bilo na voljo po strogem upravljanju stroškov in ob doslednem upoštevanju najvišjega zneska v višini 26,5 milijonov EUR v tekočih cenah, ki je določen v tej uredbi. Tak prispevek bi se moral uporabljati samo za zagotavljanje podatkov in storitev in ne za nakup infrastrukture.
- (15) Za boljše izvajanje programa Copernicus in njegovo dolgoročno načrtovanje bi morala Komisija sprejeti letni delovni program, vključno z načrtom izvajanja ukrepov, potrebnih za doseganje ciljev programa Copernicus. To bi moral biti perspektiven program izvajanja, v katerem bi morali biti opisani ukrepi, potrebni za izvajanje programa Copernicus, ob upoštevanju razvijajočih se potreb uporabnikov in tehnološkega razvoja.
- (16) Zaradi kompleksnosti in sredstev, dodeljenih programu Copernicus, bi moralo izvajanje storitvene komponente programa Copernicus temeljiti na tehničnih specifikacijah. Tako bi tudi javnost lahko lažje uporabljala storitve, saj bi uporabniki lahko predvideli razpoložljivost in razvoj storitev, lažje pa bi bilo tudi sodelovanje z državami članicami in drugimi stranmi. Zato bi morala Komisija sprejemati in po potrebi posodabljati tehnične specifikacije vseh storitev programa Copernicus, ter pri tem upoštevati vidike, kot so obseg, struktura, tehnični portfelji storitve, okvirna razčlenitev stroškov in okvirno načrtovanje, stopnje uspešnosti, potrebe po dostopu podatkov iz vesolja in *in situ*, razvoj, standardi, shranjevanje in razširjanje podatkov.
- (17) Zaradi kompleksnosti in sredstev, dodeljenih programu Copernicus, bi moralo izvajanje vesoljske komponente programa Copernicus temeljiti na tehničnih specifikacijah. Zato bi morala Komisija sprejemati in po potrebi posodabljati tehnične specifikacije, v katerih bi podrobno navedla dejavnosti, ki jih podpira vesoljska komponenta programa Copernicus, ter okvirno razčlenitev stroškov in okvirno načrtovanje teh dejavnosti. Ker bi program Copernicus moral temeljiti na naložbah Unije, ESA in držav članic, prejetih v okviru pobude za globalno spremljanje okolja in varnosti, bi bilo treba pri dejavnostih vesoljske komponente programa Copernicus po potrebi upoštevati elemente dolgoročnega scenarija (LTS) ESA, to je dokument, ki ga pripravlja in posodablja ESA, in ki določa splošni okvir vesoljske komponente programa Copernicus.
- (18) Program Copernicus bi moral biti uporabniško naravnan, zato potrebuje stalno in učinkovito udeležbo uporabnikov, zlasti pri opredelitvi in potrjevanju zahtev v zvezi s storitvami.
- (19) Mednarodna razsežnost programa Copernicus je zlasti pomembna pri izmenjavi podatkov in informacij ter pri dostopu do infrastrukture za opazovanje. Takšna izmenjava je stroškovno bolj učinkovita od shem za odkup podatkov in krepi svetovno razsežnost programa Copernicus.
- (20) S Sporazumom o Evropskem gospodarskem prostoru (EGP) in okvirnimi sporazumi z državami kandidatkami in morebitnimi kandidatkami je določeno sodelovanje teh držav v programih Unije. Sodelovanje drugih tretjih držav in mednarodnih organizacij bi bilo treba omogočiti s sklenitvijo ustreznih mednarodnih sporazumov.
- (21) Državam članicam, tretjim državam in mednarodnim organizacijam bi bilo treba omogočiti, da na podlagi ustreznih sporazumov prispevajo k programom.
- (22) Splošno odgovornost za program Copernicus bi morala nositi Komisija. Določiti bi morala prednostne naloge ter zagotavljati splošno usklajevanje in nadzor programa Copernicus. Med drugim bi si morala posebej prizadevati za večjo seznanjenost javnosti s pomenom vesoljskih programov za evropske državljane. Evropskemu parlamentu in Svetu bi morala pravočasno zagotavljati vse ustrezne informacije o programu Copernicus.
- (23) Kadar je ustrezno, bi se morala Komisija pri izvajanju programa Copernicus, kar zadeva tehnično usklajevanje vesoljske komponente programa Copernicus, opredelitev njene strukture, razvoj in javno naročanje vesoljske infrastrukture, dostop do podatkov in izvajanje namenskih misij, opreti na evropske medvladne organizacije, s katerimi je že sklenila partnerstva, zlasti z ESA. Opreti pa bi se morala tudi na Evropsko organizacijo za uporabo meteoroloških satelitov (Eumetsat), kar zadeva izvajanje namenskih misij v skladu s strokovnim znanjem in mandatom te organizacije.

- (24) Ob upoštevanju partnerske razsežnosti programa Copernicus ter zaradi preprečevanja podvajanja tehničnega strokovnega znanja, bi bilo treba izvajanje programa Copernicus prenesti na subjekte z ustrezno tehnično in strokovno zmogljivostjo. Te subjekte bi bilo treba spodbujati, da v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba) izvajanje navedenih nalog do določene mere omogočijo konkurentom.
- (25) V program Copernicus bi bilo treba vključiti storitveno komponento za zagotavljanje informacij na področjih spremljanja ozračja, spremljanja morskega okolja, spremljanja kopnega, podnebnih sprememb, ravnanja v izrednih razmerah in varnosti. V okviru programa Copernicus bi bilo treba zagotavljati zlasti informacije o stanju ozračja, tudi na lokalni, nacionalni, evropski in svetovni ravni; informacije o stanju oceanov, tudi prek ustanovitve namenskega Evropskega združenja za spremljanje morskega okolja; informacije v podporo spremljanju kopnega, ki so v pomoč pri izvajanju lokalnih, nacionalnih in evropskih politik; informacije v podporo prilagajanju podnebnim spremembam in blažitvi njihovih posledic; geoprostorske informacije v podporo ravnanju v izrednih razmerah, tudi z dejavnostmi preprečevanja, in v podporo civilni varnosti, vključno s podporo zunanjemu delovanju Unije. Komisija bi morala opredeliti primerne pogodbene ureditve, ki bodo omogočale trajnost zagotavljanja storitev.
- (26) Kjer je to ustrezno utemeljeno s posebno vrsto dejavnosti in posebnim strokovnim znanjem, se lahko Komisija pri izvajanju storitvene komponente programa Copernicus opre na pristojne subjekte, kot so Evropska agencija za okolje, Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (Frontex), Evropska agencija za pomorsko varnost (EMSA) in Satelitski center Evropske unije (Satcen), Evropski center za srednjeročne vremenske napovedi (ECMWF), druge ustrezne evropske agencije, združenja ali konzorciji nacionalnih organov, ali kateri koli ustrezní organ, ki je morda upravičen do prenosa pooblastil v skladu s finančno uredbo. Pri izbiri subjekta bi bilo treba ustrezno upoštevati stroškovno učinkovitost prenosa teh nalog ter vpliv na strukturo upravljanja subjekta in na njegove finančne in človeške vire.
- (27) Skupno raziskovalno središče (JRC) Komisije je dejavno sodelovalo pri pobudi GMES in izvajanju njegovih začetnih operativnih dejavnosti, določenih z Uredbo (EU) št. 911/2010. Komisija bi se morala pri izvajanju programa Copernicus tudi v prihodnje opirati na znanstveno in tehnično podporo JRC.
- (28) Javno naročanje subjektov, ki so pooblaščení za izvajanje programa Copernicus, bi moralo biti skladno s predpisi Unije ali enakovrednimi mednarodnimi standardi, in sicer v obsegu, ki ga dovoljujejo določbe finančne uredbe o javnih naročilih. V ustreznih sporazumih o prenosu bi bilo treba opredeliti posebne prilagoditve teh predpisov ter ureditve za podaljšanje obstoječih pogodb. Pri javnem naročanju bi si bilo treba zlasti prizadevati za najugodnejšo ponudbo, obvladovanje stroškov, zmanjšanje tveganj, izboljšanje učinkovitosti in zmanjšanje odvisnosti od enega samega dobavitelja. Različnim sektorjem na vseh ravneh, med drugim zlasti novim ponudnikom ter MSP, bi bilo treba zagotoviti prost dostop in pošteno konkurenco v celotni dobavni verigi ter uravnotežene možnosti sodelovanja. Preprečevati bi bilo treba morebitne zlorabe prevladujočega položaja in dolgotrajno odvisnost od enega samega dobavitelja. Za zmanjšanje tveganj v zvezi s programom, preprečevanje odvisnosti od enega samega dobavitelja. Za zmanjšanje tveganj v zvezi s programom Copernicus, njegovimi stroški in časovnim načrtom, bi bilo treba uporabljati različne vire dobave, kjer je to ustrezno. Poleg tega bi morali ohranjanjati in spodbujati razvoj evropske industrije na vseh področjih, povezanih z opazovanjem Zemlje, v skladu z mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenica je Unija.
- (29) Tveganje neučinkovitega izvajanja ali neizpolnitve javnih naročil bi bilo treba čim bolj zmanjšati. Izvajalci bi morali v ta namen dokazati, da so sposobni uspešno izpolniti naročilo v skladu s prevzetimi obveznostmi in v pogodbenem roku. Kjer je to ustrezno, bi naročniki zato morali natančno navesti zahteve glede zanesljivosti dobave in zagotavljanja storitev. Poleg tega bi v primeru nabave blaga in storitev občutljive narave naročniki lahko za takšne nabave določili posebne zahteve, predvsem zato, da bi zagotovili varnost informacij. Industriji Unije bi bilo treba omogočiti, da za nekatere elemente in storitve uporabi vire, ki ne izvirajo iz Unije, kadar se dokažejo znatne prednosti glede kakovosti in stroškov, pri čemer pa se upoštevajo strateški značaj programa Copernicus ter zahteve Unije v zvezi z varnostjo in nadzorom izvoza. Treba bi bilo izkoristiti naložbe javnega sektorja ter izkušnje in kompetence industrije, pri čemer bi bilo treba zagotoviti, da se ne kršijo pravila o konkurenčnih razpisnih postopkih.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (30) Da bi lahko bolje ocenili skupne stroške proizvoda, storitve ali dela, ki je predmet javnega naročila, tudi njegove dolgoročne operativne stroške, bi bilo treba med postopkom javnega naročanja, kjer je to ustrezno, upoštevati skupne stroške v celotni uporabni življenjski dobi zadevnega proizvoda, storitve ali dela; v ta namen se pri javnem naročilu upošteva pristop stroškovne učinkovitosti, na primer izračun stroškov v življenjskem ciklu, da se naročilo dodeli ekonomsko najugodnejšemu ponudniku. Javni naročnik bi moral v ta namen zagotoviti, da je v dokumentaciji o oddaji naročila ali obvestilu o naročilu izrecno navedena metodologija, ki se bo uporabila za izračun stroškov v uporabni življenjski dobi proizvoda, storitve ali dela, in da je s to metodologijo mogoče preveriti točnost informacij, ki so jih predložili ponudniki.
- (31) Javni naročnik bi moral imeti možnost ponovne vzpostavitve pravičnih konkurenčnih pogojev, kadar ima eno ali več podjetij že pred javnim razpisom informacije o dejavnostih v zvezi z javnim razpisom, zaradi katerih je (so) v prednostnem položaju. Imeti bi moral tudi možnost, da naročilo odda v obliki javnega naročila s pogojnimi deli, pod določenimi pogoji uvede dopolnilo k pogodbi v okviru uspešnosti njenega izvajanja ali celo določi najmanjšo stopnjo oddaje naročil podizvajalcem. In nenazadnje, zaradi tehnoloških negotovosti, značilnih za program Copernicus, cen javnih naročil ni mogoče vedno natančno oceniti, zato je zaželeno, da se pogodbe sklepajo v posebni obliki, ki ne določa fiksnih in dokončnih cen ter vključuje določbe za varovanje finančnih interesov Unije.
- (32) Da bi s kar največjim možnim zmanjšanjem tehničnih tveganj in tveganj, povezanih z uresničevanjem časovnega načrta, ter z njimi povezanih stroškov zagotovili, da program Copernicus ne preseže najvišjega zneska, pa tudi stalno zanesljivost oskrbe, bi moral program Copernicus v največji možni meri izkoriščati predhodne finančne in infrastrukturne naložbe javnega sektorja ter industrijske izkušnje in kompetence, pridobljene s takimi naložbami v GMES. To bi moralo še zlasti veljati za periodične dele vesoljske in zemeljske komponente, ki jih razvijajo ESA in njene sodelujoče države v okviru neobveznega programa vesoljske komponente GMES, pri katerem finančno sodeluje Unija. V slednjem primeru bi moral javni naročnik ustrezno preučiti možnost uporabe postopka s pogajanjem brez predhodne objave obvestila o naročilu ali podobnega obvestila.
- (33) Za trajnostno uresničitev ciljev programa Copernicus je treba uskladiti dejavnosti številnih partnerjev, ki sodelujejo v programu Copernicus, ter razviti, vzpostaviti in upravljati storitvene in opazovalne zmogljivosti, ki so skladne s potrebami uporabnikov. S tem v zvezi bi moral Komisiji pri zagotavljanju usklajevanja prispevkov za program Copernicus, ki jih priskrbijo Unija, države članice in medvladne organizacije, ter usklajevanju z zasebnim sektorjem pomagati odbor (odbor Copernicus), da bi se čim boljše izkoristile obstoječe zmogljivosti in ugotovile pomanjkljivosti, ki jih je treba obravnavati na ravni Unije. Komisiji bi moral pomagati tudi pri spremljanju skladnega izvajanja programa Copernicus. Ker so za dobro javno upravljanje potrebni enotno vodenje programa Copernicus, hitrejše sprejemanje odločitev in enak dostop do informacij, bi morale biti predstavniki subjektov, pooblaščenih za naloge izvrševanja proračuna, omogočeno, da kot opazovalci sodelujejo pri delu odbora Copernicus. Iz istih razlogov bi morali imeti predstavniki tretjih držav in mednarodnih organizacij, ki so sklenile mednarodni sporazum z Unijo, možnost sodelovanja pri delu navedenega odbora, ob upoštevanju varnostnih omejitev in v skladu s pogoji takega sporazuma. Ti predstavniki ne bi smeli sodelovati pri glasovanju odbora Copernicus.
- (34) Delo subjektov, na katere je Komisija prenesla naloge izvajanja, bi bilo treba oceniti tudi na podlagi kazalnikov uspešnosti. Na ta način bi bila Evropski parlament in Svet seznanjena z napredkom operativnih dejavnosti in izvajanjem programa Copernicus.
- (35) V Delegirani uredbi Komisije (EU) št. 1159/2013 ⁽¹⁾ so določeni pogoji za registracijo in izdajo licenc uporabnikom GMES ter opredeljena merila za omejitev dostopa do namenskih podatkov GMES in informacij storitev GMES.
- (36) Pod primernimi pogoji in omejitvami bi bilo treba omogočiti popoln, odprt in brezplačen dostop do podatkov in informacij, pridobljenih v okviru programa Copernicus, da bi se spodbudila njihova uporaba in izmenjava ter okrepili evropski trgi za opazovanje Zemlje, zlasti v prodajnem sektorju, s čimer bi se omogočila rast in ustvarjanje delovnih mest.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1159/2013 z dne 12. julija 2013 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 911/2010 Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem programu za spremljanje Zemlje (GMES) z opredelitvijo pogojev za registracijo in izdajo licenc uporabnikom GMES in opredelitvijo meril za omejitev dostopa do namenskih podatkov GMES in informacij storitev GMES (UL L 309, 19.11.2013, str. 1).

- (37) Komisija bi morala v skladu s to uredbo in veljavnimi pravicami tretjih strani pri določitvi pogojev za izdajo licenc za podatke tretjih strani sodelovati s ponudniki podatkov, da se olajša njihova uporaba v programu Copernicus.
- (38) Upoštevat bi bilo treba pravice dostopa do podatkov satelitov Sentinel v programu Copernicus, podeljene s programom vesoljske komponente GMES, kot ga je 24. septembra 2013 odobril programski odbor ESA za opazovanje Zemlje.
- (39) Program Copernicus je civilni program pod civilnim nadzorom, zato bi moral prednostno pridobivati podatke in informacije, tudi slike visoke ločljivosti, ki ne pomenijo tveganja za varnost Unije ali njenih držav članic ali grožnje tej varnosti. Ker bi bilo treba nekatere podatke in informacije programa Copernicus zavarovati, da se zagotovi varno kroženje teh informacij v okviru področja uporabe te uredbe, bi morali vsi sodelujoči v programu Copernicus zagotoviti enako raven varovanja tajnih podatkov EU, kot je zagotovljena s pravili o varovanju tajnosti, določenimi v Prilogi k Sklepu Komisije 2001/844/ES, ESPJ, Euratom ⁽¹⁾, in varnostnimi predpisi Sveta, določenimi v prilogah k Sklepu Sveta 2013/488/EU ⁽²⁾.
- (40) Nekateri podatki in informacije programa Copernicus, tudi slike visoke ločljivosti, lahko vplivajo na varnost Unije ali njenih držav članic, zato bi moral biti Svet v ustrezno utemeljenih primerih pooblaščen za sprejemanje ukrepov v odziv na tveganja za varnost Unije in njenih držav članic ter grožnje tej varnosti.
- (41) Unija bi morala biti lastnica vseh opredmetenih in neopredmetenih sredstev, ustvarjenih ali razvitih v okviru programa Copernicus. Da bi se v celoti spoštovale vse temeljne pravice, izhajajoče iz lastništva, bi bilo treba z obstoječimi lastniki skleniti potrebne dogovore. Razumeti bi bilo treba, da določbe glede lastništva neopredmetenih sredstev iz te uredbe ne zajemajo nematerialnih pravic, ki niso prenosljive v skladu z ustreznimi nacionalnimi zakoni. Tako lastništvo Unije ne bi smelo posegati v možnost, da Unija v skladu s to uredbo in v primerih, kadar se zdi primerno, na podlagi ocene vsakega takega primera ta sredstva da na voljo tretjim stranem ali jih odpiše. Zlasti bi Unija morala imeti možnost, da prenese lastništvo pravic intelektualne lastnine, ki izhajajo iz dela v okviru programa Copernicus, ali licenco zanje, da bi nadaljnji uporabniki v večji meri uporabljali storitve programa Copernicus.
- (42) Finančni interesi Unije bi morali biti v celotnem ciklu odhodkov zaščiteni s sorazmernimi ukrepi, vključno s preprečevanjem, odkrivanjem in preiskovanjem nepravilnosti, povračilom izgubljenih, napačno plačanih ali nepravilno uporabljenih sredstev, ter po potrebi z upravnimi in finančnimi kaznimi v skladu s finančno uredbo.
- (43) Program Copernicus je kompleksen program, zato bi Komisiji morali pomagati neodvisni strokovnjaki številnih zainteresiranih strani, med drugim zlasti strokovnjaki na področju varnostnih vprašanj, ki jih imenujejo države članice ter predstavniki zadevnih nacionalnih subjektov, odgovornih za uporabnike vesolja in programa Copernicus, ki bi ji zagotovili potrebno tehnično in znanstveno strokovno znanje ter meddisciplinarno in medsektorsko perspektivo, ob upoštevanju ustreznih obstoječih pobud na ravni Unije ter na nacionalni in regionalni ravni.
- (44) Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje te uredbe, zlasti kar zadeva sprejetje letnega delovnega programa, tehničnih specifikacij za storitveno in vesoljsko komponento, varnostnih vidikov in ukrepov za spodbujanje konvergence držav članic pri uporabi podatkov in informacij programa Copernicus in njihovega dostopa do tehnologije ter razvoja na področju opazovanja Zemlje, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (45) Program Copernicus je uporabniško naravnana, zato potrebuje stalno in učinkovito udeležbo uporabnikov, zlasti pri opredelitvi in potrjevanju zahtev v zvezi s storitvami. Da bi imel večjo vrednost za uporabnike, bi bilo treba njihovo sodelovanje aktivno podpirati prek rednih posvetovanj s končnimi uporabniki iz javnega in zasebnega sektorja. V ta namen bi bilo treba ustanoviti delovno skupino (v nadaljnjem besedilu: forum uporabnikov) za pomoč odboru Copernicus pri opredelitvi zahtev uporabnikov, potrjevanju skladnosti storitev in usklajevanju uporabnikov iz javnega sektorja.

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2001/844/ES, ESPJ, Euratom z dne 29. novembra 2001 o spremembah njenega Poslovnika (UL L 317, 3.12.2001, str. 1).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2013/488/EU z dne 23. septembra 2013 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 274, 15.10.2013, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (46) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v zvezi z zahtevami glede podatkov, potrebnih za operativne storitve, pogoji in postopki glede dostopa do podatkov in informacij programa Copernicus ter njihove registracije in uporabe, posebnimi tehničnimi merili, ki so potrebna za preprečevanje motenj pri podatkih in informacijah programa Copernicus ter merili za omejitve pridobivanja ali razširjanja podatkov in informacij programa Copernicus zaradi nasprotujočih si pravic. Zlasti je pomembno, da Komisija med pripravljanim delom opravi ustrezna posvetovanja, tudi s strokovnjaki. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti Evropskemu parlamentu in Svetu predloženi istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (47) Da se omogočijo prilagoditve in nov razvoj, bi bilo treba spremljati in oceniti ukrepe, financirane v okviru te uredbe. V oceni bi bilo treba oceniti zlasti učinke politike glede podatkov in informacij programa Copernicus na zainteresirane strani, uporabnike, vpliv na podjetja ter na domače in zasebne naložbe v infrastrukturo za opazovanje Zemlje. Preučiti pa bi bilo treba tudi morebitno prihodnje sodelovanje ustreznih evropskih agencij, kot je Agencija za evropski GNSS. Da bi dosegli čim boljše rezultate in izkoristili strokovno znanje, pridobljeno v fazah izvajanja programa Copernicus, bi bilo za prihodnje načrtovanje treba preučiti nove organizacijske modele, ki bodo zagotavljali dolgoročno ekonomsko zavezanost.
- (48) Ker cilja te uredbe, to je vzpostavitev programa Copernicus, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj bo obsegal tudi vseevropske zmogljivosti in bo odvisen od usklajenega zagotavljanja storitev v državah članicah, ki ga je treba usklajevati na ravni Unije, temveč se zaradi obsega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (49) Ta uredba določa finančna sredstva, ki v okviru letnega proračunskega postopka za Evropski parlament in Svet pomenijo prednostni referenčni znesek v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽¹⁾.
- (50) Obdobje financiranja te uredbe bi bilo primerno uskladiti z obdobjem financiranja, predvidenim v Uredbi (EU, Euratom) št. 1311/2013. Zato bi se ta uredba morala uporabljati od 1. januarja 2014.
- (51) Prav tako je treba razveljaviti Uredbo (EU) št. 911/2010, da bi se vzpostavil ustrezen okvir za upravljanje in financiranje ter zagotovil v celoti delujoč program Copernicus. Vsi ukrepi, sprejeti na podlagi Uredbe (EU) št. 911/2010, bi morali ostati veljavni, da se zagotovi njihovo neprekinjeno nadaljevanje –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE IN FINANČNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

S to uredbo se vzpostavi program Copernicus, program Unije za opazovanje in spremljanje Zemlje (v nadaljnjem besedilu: program Copernicus), in se določijo pravila za njegovo izvajanje.

Člen 2

Področje uporabe

1. Program Copernicus je uporabniško naravnani civilni program pod civilnim nadzorom, ki temelji na obstoječih nacionalnih in evropskih zmogljivostih ter zagotavlja nadaljevanje dejavnosti iz pobude za globalno spremljanje okolja in varnosti.

⁽¹⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

2. Program Copernicus sestavljajo naslednje komponente:
 - (a) storitvena komponenta za zagotavljanje informacij na naslednjih področjih: spremljanje ozračja, spremljanje morskega okolja, spremljanje kopnega, podnebne spremembe, ravnanje v izrednih razmerah, in varnost;
 - (b) vesoljska komponenta za zagotavljanje trajnostnih opazovanj iz vesolja za storitvena področja iz točke (a);
 - (c) komponenta *in situ* za zagotavljanje usklajenega dostopa do opazovanj prek naprav v zraku, na morju in tleh za storitvena področja iz točke (a).
3. Med komponentami iz odstavka 2 se vzpostavijo ustrezne povezave in vmesniki.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „namenske misije“ pomeni misije opazovanja Zemlje iz vesolja, ki se uporabljajo in upravljajo v okviru programa Copernicus, zlasti misije Sentinel;
2. „sodelujoče misije“ pomeni misije opazovanja Zemlje iz vesolja za pridobivanje podatkov za program Copernicus, ki dopolnjujejo podatke iz namenskih misij;
3. „podatki iz namenskih misij“ pomeni podatke o opazovanju Zemlje iz vesolja, pridobljene v namenskih misijah za uporabo v programu Copernicus;
4. „podatki iz sodelujočih misij“ pomeni podatke o opazovanju Zemlje iz vesolja, pridobljene v sodelujočih misijah ter licencirane ali zagotovljene za uporabo v programu Copernicus;
5. „podatki *in situ*“ pomeni podatke o opazovanju iz senzorjev, nameščenih na tleh, morju ali v zraku, ter referenčne in pomožne podatke, licencirane ali zagotovljene za uporabo v programu Copernicus;
6. „podatki in informacije tretje strani“ pomeni podatke in informacije, pridobljene izven področja uporabe programa Copernicus ter nujne za izvajanje ciljev tega programa;
7. „podatki programa Copernicus“ pomeni podatke iz namenskih misij, podatke iz sodelujočih misij in podatke *in situ*;
8. „informacije programa Copernicus“ pomeni informacije iz storitev programa Copernicus iz člena 5(1), potem ko so bili podatki iz programa Copernicus obdelani ali modelirani;
9. „uporabniki programa Copernicus“ pomeni:
 - (a) glavne uporabnike programa Copernicus: institucije in organe Unije, evropske, nacionalne, regionalne ali lokalne organe, pristojne za opredelitev, izvajanje, izvrševanje ali spremljanje javne storitve ali politike na področjih iz točke (a) člena 2(2);
 - (b) raziskovalne uporabnike: univerze ali druge raziskovalne in izobraževalne organizacije;
 - (c) komercialne in zasebne uporabnike;
 - (d) dobrodelne ustanove, nevladne organizacije in mednarodne organizacije.

Člen 4

Cilji

1. Program Copernicus prispeva k naslednjim splošnim ciljem:
 - (a) spremljanje Zemlje v podporo varstvu okolja ter prizadevanjem za civilno zaščito in civilno varnost;
 - (b) zagotavljanje čim več družbeno-ekonomskih koristi, kar prispeva k strategiji Evropa 2020 in njenim ciljem pametne, trajnostne in vključujoče rasti, in sicer s spodbujanjem uporabe in storitev za opazovanje Zemlje;
 - (c) spodbujanje razvoja konkurenčnega evropskega vesoljskega in storitvenega sektorja ter omogočanje, da bi imela evropska podjetja čim več priložnosti za razvoj in zagotavljanje inovativnih sistemov in storitev za opazovanje Zemlje;

- (d) zagotavljanje avtonomnega dostopa do okoljskega znanja, ključnih tehnologij za opazovanje Zemlje in geoinformacijskih storitev, da bo Evropa lahko dosegla samostojno sprejemanje odločitev in ukrepanje;
 - (e) podpora in prispevanje k evropskim politikam ter spodbujanje globalnih pobud, kot je GEOSS.
2. Za uresničitev splošnih ciljev iz odstavka 1 ima program Copernicus naslednje posebne cilje:
- (a) dolgoročno in trajnostno zagotavljanje točnih in zanesljivih podatkov in informacij uporabnikom programa Copernicus, da se omogočijo storitve iz člena 5(1) in zadovoljijo zahteve glavnih uporabnikov programa Copernicus;
 - (b) zagotavljanje trajnostnega in zanesljivega dostopa do podatkov in informacij iz vesolja, ki jih priskrbi neodvisna evropska služba za opazovanje Zemlje z doslednimi tehničnimi specifikacijami s pomočjo obstoječe evropske in nacionalne infrastrukture ter zmogljivosti, pri čemer jih program po potrebi dopolni;
 - (c) zagotavljanje trajnostnega in zanesljivega dostopa do podatkov *in situ*, zanašajoč se zlasti na obstoječe zmogljivosti, upravljane na evropski in nacionalni ravni, ter globalne sisteme in omrežja za opazovanje.
3. Doseganje ciljev iz odstavkov 1 in 2 se meri z naslednjimi kazalniki rezultatov:
- (a) podatki in informacijami programa Copernicus, ki so bili dani na voljo v skladu z ustreznimi zahtevami glede zagotavljanja storitev na področju okolja, civilne zaščite in civilne varnosti;
 - (b) večjim povpraševanjem po podatkih in informacijah programa Copernicus, ki se meri z rastočim številom uporabnikov, obsegom podatkov in informacij z dodano vrednostjo, do katerih je dostopilo vse več prodajnih storitev, ter povečanim razširjanjem podatkov v državah članicah in Uniji;
 - (c) uporabo podatkov in informacij programa Copernicus v institucijah in organih Unije, mednarodnih organizacijah ter evropskih, nacionalnih, regionalnih ali lokalnih organih, vključno s stopnjo uporabnikov in zadovoljstva, ter koristimi za evropske družbe;
 - (d) prodorom na trg, tudi širjenjem obstoječih trgov in ustvarjanjem novih, in konkurenčnostjo evropskih izvajalcev v prodajnem sektorju;
 - (e) trajno razpoložljivostjo podatkov programa Copernicus za njegove storitve.

Člen 5

Storitvena komponenta programa Copernicus

1. Storitveno komponento programa Copernicus sestavljajo naslednje storitve:
- (a) storitev za spremljanje ozračja, ki zagotavlja informacije o kakovosti zraka na evropski ravni in kemijski sestavi ozračja na svetovni ravni. Ta storitev zagotavlja zlasti informacije za sisteme spremljanja kakovosti zraka na lokalni in nacionalni ravni in prispeva k spremljanju podnebnih spremenljivk v zvezi s sestavo ozračja, vključno z interakcijami z drevesnimi krošnjami, kjer je to izvedljivo;
 - (b) storitev za spremljanje morskega okolja, ki zagotavlja informacije o stanju in dinamiki fizičnih oceanskih in morskih ekosistemov na svetovnih oceanskih in evropskih regionalnih morskih območjih za podporo pomorski varnosti, prispevku k spremljanju tokov odpadkov, morskega okolja, obalnih in polarnih regij in morskih virov ter vremenskega napovedovanja in spremljanja podnebja;
 - (c) storitev za spremljanje kopnega, ki zagotavlja informacije o spremenljivkah v zvezi z rabo in pokrovnostjo tal, kriosfero in podnebnimi spremembami ter o biogeografskih spremenljivkah, vključno z njihovo dinamiko, za podporo globalnega in lokalnega okoljskega spremljanja biotske raznovrstnosti, tal, celinskih in obalnih voda, gozdov, vegetacije in naravnih virov ter za splošno izvajanje politik na področju okolja, kmetijstva, razvoja, energetike, urbanističnega načrtovanja, infrastrukture in prevoza;
 - (d) storitev za spremljanje podnebnih sprememb, ki zagotavlja informacije, s katerimi se povečuje baza znanja, za podporo politikam za prilagajanje podnebnim spremembam in ublažitev njihovih posledic. Ta storitev prispeva zlasti k zagotavljanju ključnih podnebnih spremenljivk, podnebnih analiz, napovedi in kazalnikov na časovnih in prostorskih ravneh, pomembnih za strategije prilagajanja podnebnim spremembam in ublažitev njihovih posledic ter namenjenih številnim sektorskim in družbenim področjem v Uniji, ki jim lahko koristijo;

- (e) storitev za ravnanje v izrednih razmerah, ki zagotavlja informacije za ukrepanje v izrednih razmerah v zvezi z različnimi vrstami nesreč, vključno z vremensko pogojenimi nesrečami, geofizikalnimi nesrečami, nesrečami, ki jih namerno ali nenamerno povzroči človek, in ostalimi humanitarnimi nesrečami, ter za dejavnosti preprečevanja, pripravljenosti, odzivanja in vzpostavljanja normalnega stanja;
- (f) varnostna storitev, ki zagotavlja informacije za reševanje izzivov Evrope na področju civilne varnosti, ki omogočajo izboljševanje zmogljivosti preprečevanja kriznih razmer ter pripravljenosti in odzivanja nanje, zlasti za mejni in pomorski nadzor, podpira pa tudi zunanje ukrepanje Unije brez poseganja v dogovore o sodelovanju, ki jih Komisija lahko sklene z različnimi organi s področja skupne zunanje in varnostne politike, zlasti Satelitskim centrom Evropske unije.

2. Opravljanje storitev iz odstavka 1, pri katerem se upoštevata načeli subsidiarnosti in sorazmernosti, je stroškovno učinkovito in po potrebi decentralizirano, da se na evropski ravni vključijo obstoječi vesoljski in referenčni podatki, podatki *in situ* ter zmogljivosti držav članic ter tako prepreči podvajanje. Prepreči se pridobivanje novih podatkov, ki podvajajo obstoječe vire, razen če uporaba obstoječih ali nadgradljivih skupkov podatkov ni tehnično ali pravočasno izvedljiva in stroškovno učinkovita.

V okviru storitev se izvajajo strogi sistemi nadzora kakovosti in zagotavljajo informacije o ravneh storitev, tudi o razpoložljivosti, zanesljivosti, kakovosti in pravočasnosti.

3. Da se zagotovi razvoj storitev iz odstavka 1 in njihova uporaba v javnem sektorju, se izvajajo tudi naslednje dejavnosti:

- (a) razvoj, katerega namen je izboljšanje kakovosti in delovanja storitev, vključno z njihovim razvojem in prilagoditvijo, izogibanje operativnim tveganjem ali njihova ublažitev ter izkoriščanje sinergij med zadevnimi dejavnostmi, na primer v okviru programa Obzorje 2020;
- (b) podpora, ki jo sestavljajo ukrepi za spodbujanje uporabe in prevzemanja podatkov in informacij programa Copernicus s strani:
 - (i) javnih organov, pristojnih za opredelitev, izvajanje, izvrševanje ali spremljanje javne storitve ali politike na področjih iz odstavka 1. Sem spada vzpostavitev zmogljivosti ter oblikovanje standardnih postopkov in orodij za vključitev podatkov in informacij programa Copernicus v potek dela uporabnikov;
 - (ii) drugih uporabnikov in prodajnih storitev. Sem spadajo dejavnosti ozaveščanja, usposabljanja in razširjanja informacij.

Člen 6

Vesoljska komponenta programa Copernicus

1. Vesoljska komponenta programa Copernicus zagotavlja opazovanje iz vesolja, zlasti za storitve iz člena 5(1).
2. Vesoljska komponenta programa Copernicus je sestavljena iz podatkov namenskih misij in podatkov sodelujočih misij ter vključuje naslednje dejavnosti:
 - (a) zagotavljanje opazovanj iz vesolja, vključno z:
 - (i) dokončanjem, vzdrževanjem in izvajanjem namenskih misij, kar obsega tudi dodeljevanje nalog satelitom, spremljanje in nadzor satelitov, sprejemanje, obdelavo, arhiviranje in razširjanje podatkov ter trajno kalibracijo in potrjevanje;
 - (ii) zagotavljanjem podatkov *in situ* za kalibracijo in potrjevanje opazovanj iz namenskih misij;
 - (iii) zagotavljanjem, arhiviranjem in razširjanjem podatkov iz sodelujočih misij, ki dopolnjujejo podatke iz namenskih misij;
 - (b) dejavnosti za odziv na spreminjajoče se potrebe uporabnikov, vključno z:
 - (i) odkrivanjem vrzeli v opazovanjih in opredelitvijo novih namenskih misij na podlagi zahtev uporabnikov;
 - (ii) razvojem, katerega namen je posodobitev in dopolnitev namenskih misij, vključno z zasnovo in pridobivanjem novih elementov za pripadajočo vesoljsko infrastrukturo;
 - (c) zaščita satelitov pred tveganjem trkov, ob upoštevanju podpornega okvira Unije za nadzor in sledenje v vesolju;
 - (d) varna razgradnja odsluženih satelitov.

Člen 7

Komponenta in situ programa Copernicus

1. Komponenta *in situ* programa Copernicus zagotavlja dostop do podatkov *in situ*, namenjenih zlasti storitvam programa Copernicus iz člena 5(1).

Vključuje naslednje dejavnosti:

- (a) zagotavljanje podatkov *in situ* operativnim storitvam, vključno s podatki *in situ* tretje strani na mednarodni ravni, odvisno od obstoječih zmogljivosti;
- (b) usklajevanje in harmonizacijo zbiranja in zagotavljanja podatkov *in situ*;
- (c) tehnično pomoč Komisiji v zvezi s storitvenimi zahtevami za podatke, zbrane z opazovanjem *in situ*;
- (d) sodelovanje z izvajalci *in situ* za spodbujanje skladnosti razvojnih dejavnosti v zvezi z opazovalno infrastrukturo in omrežji *in situ*;
- (e) odkrivanje vrzeli v opazovanjih *in situ*, ki jih ni mogoče premostiti z obstoječo infrastrukturo in omrežji, tudi na svetovni ravni, in odpravljanje teh vrzeli ob spoštovanju načela subsidiarnosti.

2. Podatki *in situ* se v programu Copernicus uporabljajo v skladu z veljavnimi pravicami tretjih strani, tudi držav članic, in veljavnimi omejitvami glede uporabe ali ponovnega razširjanja.

3. V skladu s točko (c) člena 58(1) finančne uredbe lahko Komisija dejavnosti komponente *in situ* delno ali v celoti zaupa izvajalcem storitev iz člena 11(1) te uredbe ali, kadar je potrebno splošno usklajevanje, Evropski agenciji za okolje.

Člen 8

Finančna sredstva

1. Finančna sredstva za izvajanje dejavnosti iz členov 5, 6 in 7 znašajo 4 291,48 milijonov EUR v tekočih cenah za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

2. Znesek iz odstavka 1 se razčleni na naslednje kategorije izdatkov v tekočih cenah:

- (a) 897,415 milijonov EUR za dejavnosti iz členov 5 in 7;
- (b) 3 394,065 milijonov EUR za dejavnosti iz člena 6, vključno z največjim zneskom v višini 26,5 milijonov EUR za dejavnosti iz točke (c) člena 6(2).

3. Komisija lahko do 10 % zneska iz odstavka 1 prenese iz ene od kategorij izdatkov iz točk (a) in (b) odstavka 2 v drugo kategorijo. Kadar je skupni znesek prenosa višji od 10 % zneska iz odstavka 1, se Komisija posvetuje z odborom Copernicus, v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 30(3).

4. Obresti iz predhodnih plačil subjektom, odgovornim za posredno izvrševanje proračuna, se namenijo za dejavnosti, ki so predmet sporazuma o prenosu pooblastila ali pogodbe med Komisijo in zadevnim subjektom. V skladu z načelom dobrega finančnega poslovanja subjekti, odgovorni za posredno izvrševanje proračuna, odprejo račune, ki omogočajo identifikacijo sredstev in ustreznih obresti.

5. Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira. Proračunske obveznosti za dejavnosti, ki trajajo več kot eno proračunsko leto, se lahko razčlenijo v letne obroke prek več let.

6. Iz dodeljenih finančnih sredstev programu Copernicus se lahko krijejo tudi izdatki, povezani z dejavnostmi priprave, spremljanja, nadzora, revizije in vrednotenja, ki so neposredno potrebne za upravljanje programa Copernicus in doseganje njegovih ciljev, vključno s študijami, sestanki, informacijskimi in komunikacijskimi dejavnostmi, ter izdatki, povezanimi z omrežji IT za obdelavo informacij in izmenjavo podatkov.

7. Komisija lahko za izvajanje programa Copernicus pooblasti subjekte iz točke (c) člena 58(1) finančne uredbe. Kadar se proračun programa Copernicus izvršuje posredno na podlagi členov 10(3) ali 11(1), se uporabljajo pravila glede javnih naročil subjektov, pooblaščenih za naloge izvrševanja proračuna, kolikor je to dovoljeno v skladu s členom 60 finančne uredbe. V ustreznih sporazumih o prenosu se opredelijo posebne prilagoditve teh predpisov ter ureditve za podaljšanje obstoječih pogodb.

POGLAVJE II

UPRAVLJANJE PROGRAMA COPERNICUS

Člen 9

Vloga Komisije

1. Komisija nosi splošno odgovornost za program Copernicus in usklajevanje njegovih različnih komponent. Upravlja sredstva, dodeljena s to uredbo, in nadzoruje izvajanje programa Copernicus, tudi določitev prednostnih nalog, sodelovanje uporabnikov, stroške, časovni načrt, uspešnost in javna naročila.
2. Komisija v imenu Unije in v okviru svojih pristojnosti skrbi za odnose s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami ter zagotavlja usklajenost programa Copernicus z dejavnostmi na nacionalni ravni, ravni Unije in mednarodni ravni.
3. Komisija spodbuja usklajene prispevke držav članic ter si prizadeva za zagotavljanje operativnih storitev in dolgoročno razpoložljivost potrebnih podatkov iz opazovanja.
4. Komisija podpira ustrezní razvoj storitev programa Copernicus ter zagotavlja dopolnjevanje, usklajenost in povezave programa Copernicus in drugih ustreznih politik, instrumentov, programov in ukrepov Unije, da bi te politike, instrumenti, programi in ukrepi lahko imeli koristi od storitev programa Copernicus.
5. Komisija spodbuja dolgoročno stabilno naložbeno okolje in se pri odločitvah o spremembi proizvodov podatkovnih in informacijskih storitev programa Copernicus iz te uredbe posvetuje z zainteresiranimi stranmi.
6. Komisija zagotovi, da vsak subjekt, pooblaščen za naloge izvajanja, zagotavlja storitve vsem državam članicam.
7. Komisija v skladu s členom 31 sprejme delegirane akte o določitvi zahtev glede podatkov za razvoj storitvene komponente programa Copernicus iz člena 5(1).
8. Komisija v skladu s postopkom pregleda iz člena 30(4) sprejme izvedbene akte glede:
 - (a) tehničnih specifikacij za storitveno komponento programa Copernicus iz člena 5(1) v zvezi z njenim izvajanjem;
 - (b) tehničnih specifikacij za vesoljsko komponento programa Copernicus iz člena 6 v zvezi z njenim izvajanjem in razvojem na podlagi zahtev uporabnikov.
9. Komisija državam članicam in Evropskemu parlamentu pravočasno predloži vse ustrezne informacije v zvezi s programom Copernicus, zlasti glede obvladovanja tveganja, skupnih stroškov, letnih operativnih stroškov vsakega pomembnega elementa infrastrukture programa Copernicus, časovnega načrta, uspešnosti, javnih naročil in ocene upravljanja pravic intelektualne lastnine.

Člen 10

Vloga Evropske vesoljske agencije

1. Komisija z ESA sklene sporazum o prenosu pooblastil, s katerim jo pooblasti za naslednje naloge:
 - (a) zagotavljanje tehničnega usklajevanja vesoljske komponente programa Copernicus;
 - (b) določitev splošne strukture sistema za vesoljsko komponento programa Copernicus in njen razvoj na podlagi zahtev uporabnikov, ki jih usklajuje Komisija;
 - (c) upravljanje dodeljenih sredstev;
 - (d) zagotavljanje postopkov spremljanja in nadzora;
 - (e) razvoj novih namenskih misij;
 - (f) naročanje periodičnih namenskih misij;
 - (g) izvajanje namenskih misij, razen misij, ki jih izvaja Eumetsat v skladu z odstavkom 2 tega člena;
 - (h) usklajevanje sistema za dostop storitev programa Copernicus do podatkov iz sodelujočih misij;
 - (i) pridobitev pravic do dostopa in pogajanje o pogojih uporabe komercialnih satelitskih podatkov, ki jih potrebujejo storitve programa Copernicus iz člena 5(1).

2. Komisija z EUMETSAT sklene sporazum o prenosu pooblastil, ga pooblasti za izvajanje namenskih misij in mu zagotovi dostop do podatkov iz sodelujočih misij, skladno z njegovim mandatom in strokovno usposobljenostjo.
3. Sporazuma o prenosu pooblastil z ESA in Eumetsat se skleneta na podlagi sklepa o prenosu pooblastil, ki ga Komisija sprejme v skladu s točko (c) člena 58(1) finančne uredbe.
4. V skladu s členom 60 finančne uredbe, ESA in Eumetsat delujeta, kjer je ustrezno, kot javni naročnik z možnostjo sprejemanja odločitev glede izvajanja in usklajevanja nanju prenesenih nalog javnega naročanja.
5. Če je to potrebno za izvajanje prenesenih nalog in izvrševanje proračuna, se v sporazumih o prenosu pooblastil določijo splošni pogoji upravljanja sredstev, zaupanih ESA in Eumetsat, in po potrebi upošteva dolgoročni scenarij ESA. Z njima se določijo zlasti ukrepi, ki jih je treba izvesti v zvezi z oblikovanjem in delovanjem vesoljske komponente programa Copernicus ter javnimi naročili, ustreznim financiranjem, postopki upravljanja, ukrepi spremljanja in nadzora, ukrepi, ki se uporabljajo v primeru neustreznega izvajanja pogodb z vidika stroškov, časovnega načrta, uspešnosti in javnega naročanja, ter pravila glede lastništva vseh opredmetenih in neopredmetenih sredstev.
6. Ukrepi spremljanja in nadzora določajo zlasti sistem za predvidevanje okvirnih stroškov, sistematično obveščanje Komisije o stroških in časovnem načrtu ter v primeru razkoraka med predvidenimi sredstvi, uspešnostjo in časovnim načrtom popravljalne ukrepe za zagotovitev izvajanja dejavnosti v okviru dodeljenih sredstev.
7. Z odborom Copernicus se v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 30(3) opravi posvetovanje glede sklepa o prenosu pooblastil iz odstavka 3 tega člena. Odbor Copernicus se vnaprej obvesti o sporazumih o prenosu pooblastil, ki jih namerava skleniti Unija, ki jo zastopa Komisija, z ESA in Eumetsat.
8. Komisija obvesti odbor Copernicus o rezultatih ocene javnih razpisov in o pogodbah, ki naj bi jih ESA in Eumetsat sklenila s subjekti v zasebnem sektorju, predloži pa mu tudi informacije v zvezi z oddajanjem naročil podizvajalcem.

Člen 11

Izvajalci storitev

1. Kadar je to ustrezno utemeljeno s posebno naravo ukrepa in obstoječim posebnim strokovnim znanjem, mandatom, zmogljivostjo za izvajanje in upravljanje, lahko Komisija s sporazumi o prenosu pooblastil ali pogodbenimi sporazumi prenese izvedbene naloge storitvene komponente, med drugim na naslednje subjekte:
 - (a) Evropsko agencijo za okolje (EEA);
 - (b) Evropsko agencijo za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (Frontex);
 - (c) Evropsko agencijo za pomorsko varnost (EMSA);
 - (d) Satelitski center Evropske unije (Satcen);
 - (e) Evropski center za srednjeročno napovedovanje vremena (ECMWF);
 - (f) druge ustrezne evropske agencije, združenja ali konzorcije nacionalnih organov.

Sporazumi o prenosu pooblastil z izvajalci storitev se sklenejo na podlagi sklepa o prenosu pooblastil, ki ga Komisija sprejme v skladu s točko (c) člena 58(1) finančne uredbe.

2. Pri izbiri subjekta iz odstavka 1 se ustrezno upoštevajo stroškovna učinkovitost prenosa teh nalog ter vpliv na strukturo upravljanja subjektov in njihove finančne in človeške vire.
3. Z odborom Copernicus se v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 30(3) opravi posvetovanje glede sklepa o prenosu pooblastil iz odstavka 1 tega člena. Odbor Copernicus se vnaprej obvesti o sporazumih o prenosu pooblastil, ki jih namerava skleniti Unija, ki jo zastopa Komisija, z izvajalci storitev.

Člen 12

Delovni program Komisije

1. Komisija z izvedbenim aktom sprejme letni delovni program programa Copernicus v skladu s členom 84 finančne uredbe
2. Letni delovni program vsebuje načrt izvajanja, v katerem so podrobno opisani ukrepi v zvezi s komponentami programa Copernicus iz členov 5, 6 in 7; to je program, ki je usmerjen v prihodnost in ki upošteva spreminjajoče se potrebe uporabnikov in tehnološki napredek.
3. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 30(4) te uredbe.

Člen 13

Sodelovanje z državami članicami

1. Komisija sodeluje z državami članicami, da se izboljša izmenjava podatkov in informacij med njimi ter spodbudi razširjanje podatkov na regionalni in lokalni ravni. Komisija si prizadeva zagotoviti, da so programu Copernicus na voljo potrebni podatki in informacije. Sodelujoče misije držav članic, storitve in infrastrukture *in situ* so ključni prispevki k programu Copernicus.
2. Komisija lahko z izvedbenimi akti sprejme ukrepe za spodbujanje uporabe podatkov in informacij programa Copernicus v državah članicah ter njihovega dostopa do tehnologije in razvoja na področju opazovanja Zemlje. Ti ukrepi ne izkrivljajo svobodne konkurence. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 30(4).

POGLAVJE III

JAVNA NAROČILA

ODDELEK I

Splošne določbe, ki se uporabljajo za javna naročila

Člen 14

Splošna načela

Brez poseganja v člen 8(7) in ukrepe, potrebne za zaščito bistvenih interesov varnosti Unije ali javne varnosti ali za spoštovanje predpisov Unije o nadzoru izvoza, se za program Copernicus uporablja finančna uredba, zlasti načela prostega dostopa in poštene konkurence v celotni industrijski dobavni verigi, razpisni postopki na podlagi preglednih in pravočasnih informacij ter jasno obveščanje o veljavnih pravilih glede javnih naročil, pogojih za sodelovanje in merilih za oddajo naročil ter o vseh drugih ustreznih informacijah, da se omogočijo enaki pogoji za vse morebitne ponudnike.

Člen 15

Posebni cilji

Med postopkom javnega naročanja javni naročniki pri javnih razpisih uresničujejo naslednje cilje:

- (a) spodbujanje čim širšo in čim bolj odprto udeležbo vseh gospodarskih subjektov po vsej Uniji, zlasti novih ponudnikov in MSP, vključno s spodbujanjem ponudnikov, da sklepajo pogodbe s podizvajalci;
- (b) preprečevanje morebitnih zlorab prevladujočega položaja in odvisnosti od enega samega dobavitelja;
- (c) izkoriščanje prednosti, ki jih ponujajo predhodne naložbe javnega sektorja, in uporaba pridobljenih spoznanj ter izkušenj in zmožnosti industrije, pri čemer je treba zagotoviti spoštovanje pravil o konkurenčnih razpisnih postopkih;
- (d) naročanje iz različnih virov, kadar je to potrebno, da se zagotovi boljši splošni nadzor nad programom Copernicus ter stroški in časovnim načrtom programa;
- (e) upoštevanje skupnih stroškov v celotni uporabni življenjski dobi proizvoda, storitve ali dela v okviru javnega naročila, kadar je to potrebno.

ODDELEK II

Posebne določbe, ki se uporabljajo za javna naročila

Člen 16

Vzpostavitev pravičnih konkurenčnih pogojev

Javni naročnik sprejme ustrezne ukrepe za vzpostavitev pravičnih konkurenčnih pogojev, kadar lahko predhodna udeležba gospodarskega subjekta pri dejavnostih, povezanih z dejavnostmi, ki so predmet javnega razpisa:

- (a) temu gospodarskemu subjektu omogoči precejšnje prednosti v obliki informacij, zaradi katerih je v boljšem položaju, in se lahko zaradi tega zbudi dvom o spoštovanju načela enake obravnave, ali
- (b) vpliva na običajne pogoje konkurence ali nepristranskost in objektivnost pri oddaji ali izvajanju javnega naročila.

Ti ukrepi ne smejo izkrivljati konkurence ali ogroziti enake obravnave oziroma zaupnosti podatkov, pridobljenih v zvezi s podjetji, njihovimi poslovnimi odnosi in njihovo stroškovno strukturo. Omenjeni ukrepi zato upoštevajo naravo in podrobnosti predvidenega naročila.

Člen 17

Varovanje podatkov

V primeru naročil, ki vključujejo, zahtevajo in/ali vsebujejo tajne podatke, javni naročnik v razpisni dokumentaciji natančno navede vse ukrepe in zahteve, potrebne za zagotavljanje varovanja tajnosti teh podatkov na zahtevani ravni.

Člen 18

Zanesljivost dobave

Javni naročnik v razpisni dokumentaciji natančno navede svoje zahteve glede zanesljivosti dobave in opravljanja storitev v okviru izvajanja javnega naročila.

Člen 19

Javno naročilo s pogojnimi deli

1. Javni naročnik lahko javno naročilo odda v obliki naročila s pogojnimi deli.
2. Naročilo s pogojnimi deli vključuje fiksni del, ki ga spremljata proračunska obveznost in posledična trdna zaveza, da se izvede gradnja ali zagotovijo blago ali storitve, dogovorjeni za ta del naročila, ter enega ali več delov, ki so pogojni tako z vidika proračuna kot z vidika izvedbe. V dokumentaciji javnega naročila se navedejo posebni elementi naročila s pogojnimi deli. Opredeljeni so zlasti predmet naročila, cena ali podrobna pravila o njenem določanju ter podrobna pravila o izvedbi gradenj, zagotavljanju blaga in opravljanju storitev iz vsakega dela.
3. Storitve iz fiksnega dela so skladna celota; to velja tudi za storitve iz vsakega pogojnega dela ob upoštevanju storitev iz vseh prejšnjih delov.
4. Izvajanje posameznega pogojnega dela je predmet odločitve javnega naročnika, o kateri je izvajalec obveščen v skladu s pogoji iz javnega naročila. Kadar je pogojni del potrjen z zamudo ali ni potrjen, lahko izvajalec prejme nadomestilo za zamudo ali nadomestilo za odstop, če je to predvideno v javnem naročilu in pod pogoji, ki so v njem določeni.
5. Če javni naročnik v zvezi s posameznim delom naročila ugotovi, da gradnje, blago in storitve, dogovorjene za ta del, niso bile dokončane ali opravljene, lahko zahteva odškodnino in odpove naročilo, če je to predvideno v naročilu, in pod pogoji, določenimi v njem.

Člen 20

Javna naročila s povračilom stroškov

1. Javni naročnik se lahko pod pogoji iz odstavka 2 odloči za javno naročilo s celotnim ali delnim povračilom stroškov do zgornje cenovne meje.

Cena za plačilo takšnih javnih naročil je povračilo vseh neposrednih stroškov, ki jih ima izvajalec pri izvajanju naročila, kot so stroški dela, materiala, potrošnega blaga ter uporabe opreme in infrastrukture, potrebnih za izvajanje naročila. Tem stroškom se doda pavšalni znesek za kritje posrednih stroškov in dobička ali znesek za kritje posrednih stroškov in premija glede na upoštevanje zastavljenih ciljev glede rezultatov in časovnega razporeda.

2. Javni naročnik se lahko odloči za naročilo s celotnim ali delnim povračilom stroškov, kadar je objektivno nemogoče natančno določiti fiksno ceno in če je mogoče razumno dokazati, da bi bila taka fiksna cena izjemno visoka zaradi negotovosti pri izvajanju javnega naročila, ker:

- (a) javno naročilo vsebuje elemente, ki so zelo kompleksni ali pri katerih je potrebna uporaba nove tehnologije, in zato vključuje velika tehnična tveganja, ali
- (b) se morajo dejavnosti, ki so predmet javnega naročila, iz operativnih razlogov začeti izvajati takoj, čeprav še ni mogoče v celoti določiti fiksne in dokončne cene, ker obstajajo velika tveganja ali ker je izvajanje naročila deloma odvisno od izvajanja drugih naročil.

3. Zgornja cenovna meja pri naročilu s celotnim ali delnim povračilom stroškov je najvišja cena, ki se lahko plača. Prekorači se lahko samo v ustrezno utemeljenih izjemnih primerih s predhodnim soglasjem javnega naročnika.

4. V dokumentaciji javnega naročila s celotnim ali delnim povračilom stroškov se določi naslednje:

- (a) vrsta javnega naročila, in sicer ali gre za javno naročilo s celotnim ali delnim povračilom stroškov z zgornjo cenovno mejo;
- (b) pri javnem naročilu z delnim povračilom stroškov elementi javnega naročila, na katere se nanaša povračilo stroškov;
- (c) višina zgornje cenovne meje;
- (d) merila za oddajo naročil, ki morajo omogočati presojo verodostojnosti predvidenega celotnega proračuna, povračljivih stroškov, mehanizmov za ugotavljanje teh stroškov in dobičkov, navedenih v ponudbi;
- (e) vrsta povečanja iz odstavka 1, ki se uporabi pri neposrednih stroških;
- (f) pravila in postopki za ugotavljanje upravičenosti stroškov, ki jih predvideva ponudnik za izvajanje naročila, v skladu z načeli iz odstavka 5;
- (g) računovodska pravila, ki jih morajo upoštevati ponudnik;
- (h) pri naročilu z delnim povračilom stroškov, ki naj bi se spremenil v naročilo s fiksno in dokončno ceno, parametri takšne spremembe.

5. Stroški, ki jih izkaže izvajalec med izvajanjem naročila s celotnim ali delnim povračilom stroškov, so upravičeni samo:

- (a) če so dejansko nastali med trajanjem naročila, razen stroškov opreme, infrastrukture in neopredmetenih osnovnih sredstev, potrebnih za izvajanje naročila, ki se lahko štejejo za upravičene v višini celotne nabavne vrednosti;
- (b) če so navedeni v oceni celotnega proračuna, ki je lahko revidiran z dopolnili k prvotnemu naročilu;
- (c) če so potrebni za izvajanje naročila;
- (d) če izhajajo iz izvajanja naročila in se mu lahko pripišejo;
- (e) če so prepoznavni, preverljivi, vknjiženi v izvajalčevih računovodskih izkazih in določeni v skladu z računovodskimi standardi, navedenimi v specifikacijah in v naročilu;
- (f) če so v skladu z določbami veljavnega davčnega in socialnega prava;
- (g) če ne odstopajo od pogojev naročila;
- (h) če so razumni, utemeljeni in spoštujejo zahteve dobrega finančnega poslovanja, zlasti v zvezi z gospodarnostjo in učinkovitostjo.

Izvajalec je odgovoren za knjiženje svojih stroškov in za ustrezno vodenje računovodskih evidenc ter vseh drugih dokumentov, potrebnih kot dokazilo, da so stroški, katerih povračilo zahteva, nastali in da so v skladu z načeli iz tega člena. Stroški, ki jih izvajalec ne more utemeljiti, se štejejo za neupravičene in njihovo povračilo se zavrne.

6. Javni naročnik za zagotovitev ustreznega izvajanja naročil s povračilom stroškov opravlja naslednje naloge:
 - (a) določi čim bolj realno zgornjo cenovno mejo, pri čemer omogoči prožnost, potrebno za vključitev tehničnih tveganj;
 - (b) spremeni naročilo z delnim povračilom stroškov v naročilo s fiksno in dokončno ceno v celoti, takoj ko je med izvajanjem naročila tako fiksno in dokončno ceno mogoče določiti. Za ta namen določi parametre preračuna za spremembo naročila s povračilom stroškov v naročilo s fiksno in dokončno ceno;
 - (c) uvede ukrepe spremljanja in nadzora, ki zlasti določajo sistem ocene stroškov;
 - (d) določi ustrezna načela, orodja in postopke za izvajanje naročil, zlasti za ugotavljanje in preverjanje upravičenosti stroškov, ki jih izkaže izvajalec ali njegovi podizvajalci med izvajanjem naročila, in za uvajanje dopolnil k naročilu;
 - (e) preveri, ali izvajalec in njegovi podizvajalci upoštevajo računovodske standarde, določene v naročilu, in izpolnjujejo obveznost predložitve računovodskih dokumentov, ki morajo imeti dokazno vrednost;
 - (f) pri izvajanju naročila stalno preverja učinkovitost načel, orodij in postopkov iz točke (d).

Člen 21

Dopolnila

Javni naročnik in izvajalci lahko naročilo spremenijo z dopolnilom, če to dopolnilo izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) ne spremeni predmeta naročila;
- (b) ne poruši ekonomskega ravnotežja naročila;
- (c) ne uvaja pogojev, ki bi, če bi prvotno obstajali v dokumentaciji javnega naročila, omogočili udeležbo drugih ponudnikov, kot so bili prvotno sprejeti, ali izbiro druge ponudbe, kot je bila prvotno izbrana.

Člen 22

Oddaja naročil podizvajalcem

1. Javni naročnik od ponudnika zahteva, da del javnega naročila odda podizvajalcem s konkurenčnim razpisnim postopkom za podizvajalce na ustreznih ravneh, in sicer podjetjem, ki ne spadajo v skupino, v katero spada sam, zlasti novim ponudnikom na trgu in MSP.
2. Javni naročnik izrazi zahtevani delež naročila, ki se odda podizvajalcem, v obliki razpona med najnižjim in najvišjim deležem. Javni naročnik zagotovi, da je ta delež sorazmeren s predmetom in vrednostjo naročila, ob upoštevanju narave zadevnega področja dejavnosti ter zlasti ugotovljenega stanja konkurence in industrijskega potenciala.
3. Če ponudnik v ponudbi navede, da ne namerava dodeliti nobenega dela naročila podizvajalcem ali da jim namerava dodeliti del, ki je manjši od najnižjega deleža iz odstavka 2, v ponudbi javnemu naročniku hkrati navede razloge za to. Javni naročnik te informacije predloži Komisiji.
4. Javni naročnik lahko zavrne podizvajalce, ki jih izbere kandidat v postopku oddaje glavnega javnega naročila ali ponudnik, izbran za izvajanje javnega naročila. To zavrnitev, ki lahko temelji izključno na merilih, ki se uporabljajo za izbiro ponudnikov za glavno naročilo, pisno utemelji.

POGLAVJE IV

POLITIKA GLEDE PODATKOV IN VARNOSTI

Člen 23

Politika glede podatkov in informacij programa Copernicus

1. S politiko glede podatkov in informacij programa Copernicus, ki se uporablja za ukrepe, financirane v okviru programa Copernicus, se podpirajo cilji iz člena 4 in naslednji cilji:

- (a) spodbujanje uporabe in izmenjave podatkov in informacij programa Copernicus;
- (b) krepitev evropskih trgov za opazovanje Zemlje, zlasti prodajnega sektorja, da se omogočita rast in ustvarjanje delovnih mest;
- (c) prispevanje k trajnemu in neprekinjenemu zagotavljanju podatkov in informacij programa Copernicus;
- (d) podpora evropskim raziskovalnim, tehnološkim in inovacijskim skupnostim.

2. Dostop do podatkov iz namenskih misij in informacij programa Copernicus je popoln, odprt in brezplačen ter pod vnaprej določenimi tehničnimi pogoji omogočen prek platform za razširjanje programa Copernicus, pri čemer veljajo naslednje omejitve:

- (a) pogoji za izdajo dovoljenj v zvezi s podatki in informacijami tretje strani;
- (b) oblike, značilnosti in načini razširjanja podatkov;
- (c) varnostni interesi in zunanji odnosi Unije ali njenih držav članic;
- (d) tveganje motenj v sistemu, ki zagotavlja podatke in informacije programa Copernicus, iz varnostnih ali tehničnih razlogov;
- (e) zagotavljanje zanesljivega dostopa evropskih uporabnikov do podatkov in informacij programa Copernicus.

Člen 24

Pogoji in omejitve v zvezi z dostopom do podatkov in informacij programa Copernicus ter njihovo uporabo

1. Komisija lahko ob upoštevanju politik tretjih strani glede podatkov in informacij ter brez poseganja v pravila in postopke za vesoljsko infrastrukturo in infrastrukturo *in situ*, ki je pod nacionalnim nadzorom ali pod nadzorom mednarodnih organizacij, v skladu s členom 31 sprejme delegirane akte o:

- (a) pogojih in postopkih v zvezi z dostopom do podatkov in informacij programa Copernicus ter njihovo registracijo in uporabo, vključno z načini razširjanja;
- (b) posebnih tehničnih merilih, potrebnih za preprečevanje motenj podatkov in informacij programa Copernicus, vključno s prednostnim dostopom;
- (c) merilih in postopkih za omejitve pridobivanja ali razširjanja podatkov in informacij programa Copernicus zaradi nasprotujočih si pravic.

2. Komisija lahko ob upoštevanju politik tretjih strani glede podatkov in informacij ter brez poseganja v pravila in postopke za vesoljsko infrastrukturo in infrastrukturo *in situ*, ki je pod nacionalnim nadzorom ali pod nadzorom mednarodnih organizacij, v skladu s postopkom pregleda iz člena 30(4) sprejme ukrepe o:

- (a) tehničnih specifikacijah za posredovanje in uporabo podatkov iz namenskih misij, posredovanih sprejemnim postajam ali prek namenskih širokopasovnih povezav postajam, ki niso del programa Copernicus;
- (b) tehničnih specifikacijah za arhiviranje podatkov in informacij programa Copernicus.

3. Komisija v skladu s to uredbo in zadevnimi pravicami tretjih strani določi ustrezne pogoje za izdajo dovoljenj in postopke za podatke iz namenskih misij in informacije programa Copernicus ter za posredovanje satelitskih podatkov sprejemnim postajam ali prek namenskih širokopasovnih povezav postajam, ki niso del programa Copernicus.

Člen 25

Zaščita varnostnih interesov

1. Komisija ob upoštevanju ciljev iz člena 4 oceni varnostni okvir programa Copernicus. V ta namen oceni potrebne varnostne ukrepe, ki so oblikovani za izogibanje vsakršnemu tveganju ali grožnjam interesom ali varnosti Unije ali njenih držav članic, zlasti za zagotavljanje izpolnjevanja načel, določenih v Sklepu 2001/844/ES, ESPJ, Euratom in Sklepu 2013/488/EU.
2. Komisija na podlagi ocene iz odstavka 1 z izvedbenim aktom določi potrebne tehnične specifikacije, povezane z varnostjo programa Copernicus. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopka pregleda iz člena 30(4).
3. Komisiji lahko pri opredelitvi tehničnih specifikacij varnostnega okvira iz odstavka 2 pomagajo neodvisni strokovnjaki držav članic.
4. Svet ne glede na odstavek 2 sprejme ukrepe, ki se izvajajo, kadar bi podatki in informacije programa Copernicus lahko ogrozili varnost Unije ali njenih držav članic.
5. Če se v okviru programa Copernicus pridobivajo ali obdelujejo tajni podatki EU, vsi sodelujoči v tem programu zagotovijo enako raven varovanja tajnih podatkov, kot jo zagotavljajo pravila iz Priloge k Sklepu 2001/844/ES, ESPJ, Euratom in prilog k Sklepu 2013/488/EU.

POGLAVJE V

RAZNO

Člen 26

Mednarodno sodelovanje

1. Na podlagi ustreznih sporazumov lahko v programu Copernicus sodelujejo naslednje države ali mednarodne organizacije:
 - (a) države Evropskega združenja za prosto trgovino (Efta), ki so pogodbenice Sporazuma EGP, v skladu s pogoji iz Sporazuma EGP;
 - (b) države kandidatke in morebitne kandidatke v skladu z ustreznimi okvirnimi sporazumi ali protokolom k sporazumu o pridružitvi o splošnih načelih in pogojih sodelovanja teh držav v programih Unije;
 - (c) Švicarska konfederacija, ostale tretje države, ki niso navedene v točkah (a) in (b), ter mednarodne organizacije, v skladu s sporazumi, ki jih je Unija sklenila s takimi tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami v skladu s členom 218 PDEU ter v katerih so določeni pogoji in podrobna pravila za njihovo sodelovanje.
2. Države ali mednarodne organizacije iz odstavka 1 lahko programu Copernicus zagotovijo finančno podporo ali prispevke v naravi. Ta finančna podpora in prispevki se obravnavajo kot zunanji namenski prejemki v skladu s členom 21(2) finančne uredbe ter so dopustni pod pogoji iz sporazuma, ki je bil sklenjen z zadevno tretjo državo ali mednarodno organizacijo.
3. V okviru programa Copernicus je mogoče usklajevati sisteme za opazovanje Zemlje na mednarodni ravni in s tem povezano izmenjavo podatkov, s čimer se krepi razsežnost in komplementarnost programa na svetovni ravni, ob upoštevanju veljavnih mednarodnih sporazumov in procesov usklajevanja.

Člen 27

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo s programom Copernicus, finančni interesi Unije zaščiteni, in sicer z izvajanjem preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem ter z učinkovitim preverjanjem, ob odkritju nepravilnosti pa z izterjavo napačno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in finančnimi kaznimi.
2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče lahko izvajajo revizije na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi programa Copernicus.

3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ter Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽²⁾, opravlja preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi v zvezi s sporazumom o nepovratnih sredstvih, sklepom o nepovratnih sredstvih ali naročilom, ki se financira v okviru programa Copernicus, ugotovil morebitne primere goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe, sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki izhajajo iz izvajanja programa Copernicus, vsebujejo določbe, ki izrecno pooblaščajo Komisijo, Računsko sodišče in urad OLAF za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

Člen 28

Lastništvo

1. Unija je lastnik vseh opredmetenih in neopredmetenih sredstev, ustvarjenih ali razvitih v okviru programa Copernicus. V ta namen se v zvezi z obstoječimi lastninskimi pravicami sklenejo dogovori s tretjimi stranmi.
2. Pogoji glede prenosa lastništva na Unijo so določeni v dogovorih iz odstavka 1.
3. Komisija z ustreznim okvirom zagotovi optimalno uporabo sredstev iz tega člena; zlasti karseda učinkovito upravlja pravice intelektualne lastnine, povezane s programom Copernicus, pri čemer upošteva potrebo po varstvu in ovrednotenju pravic intelektualne lastnine Unije, interese vseh zainteresiranih strani ter potrebo po skladnem razvoju trgov in novih tehnologij in neprekinjenosti storitev. V ta namen zagotovi, da javna naročila, sklenjena v okviru programa Copernicus, vsebujejo možnost prenosa pravic intelektualne lastnine ali podeljevanja licenc za te pravice, ki izhajajo iz dela, opravljenega v okviru programa Copernicus.

Člen 29

Pomoč Komisiji

Komisiji lahko pomagajo neodvisni strokovnjaki z različnih področij, povezanih s področjem uporabe programa Copernicus, ki zastopajo široko paleto zainteresiranih strani, vključno s predstavniki uporabnikov programa Copernicus in nacionalnimi subjekti, pristojnimi za področje vesolja, da bi ji zagotovili potrebno tehnično in znanstveno strokovno znanje ter meddisciplinarno in medsektorsko perspektivo, ob upoštevanju ustreznih obstoječih pobud na ravni Unije ter na nacionalni in regionalni ravni.

Člen 30

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor (odbor Copernicus). Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

Odbor Copernicus se sestaja v posebnih sestavah, zlasti kar zadeva varnostne vidike („varnostni odbor“).

2. Odbor Copernicus v skladu s svojim poslovníkom ustanovi forum uporabnikov kot delovno skupino, ki odboru Copernicus svetuje glede vidikov, povezanih z uporabniškimi zahtevami.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
5. Predstavniki subjektov, pooblaščenih za izvajanje nalog v okviru programa Copernicus, so v delo odbora Copernicus, kadar je to potrebno, vključeni kot opazovalci pod pogoji iz poslovníka odbora.
6. V sporazumih, ki jih Unija sklene na podlagi člena 26, je lahko po potrebi predvidena udeležba predstavnikov tretjih držav ali mednarodnih organizacij pri delu odbora Copernicus pod pogoji, določenimi v njegovem poslovníku.

⁽¹⁾ Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

7. Odbor Copernicus se redno sestaja, po možnosti vsake tri mesece. Komisija na vsakem sestanku predloži poročilo o napredku pri izvajanju programa Copernicus. Ta poročila vsebujejo splošen pregled stanja in napredka pri izvajanju programa Copernicus, zlasti glede upravljanja tveganj, stroškov, časovnega načrta, uspešnosti, javnih naročil in ustreznih nasvetov Komisiji.

Člen 31

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 9(7) in 24(1) se prenese na Komisijo za obdobje trajanja programa Copernicus.
3. Pooblastilo iz člena 9(7) in člena 24(1) lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v njej. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akti, sprejeti v skladu s členoma 9(7) in 24(1), začnejo veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 32

Ocena

1. Komisija najpozneje do 31. decembra 2017 po posvetovanju z ustreznimi zainteresiranimi stranmi pripravi ocenjevalno poročilo o uresničevanju ciljev vseh nalog, financiranih v okviru programa Copernicus, in sicer z vidika njihovih rezultatov, učinkov in dodane vrednosti na evropski ravni, ter o učinkovitosti porabe sredstev. V oceni obravnava nadaljnjo ustreznost vseh ciljev, prispevek ukrepov k ciljem iz člena 4, uspešnost organizacijske strukture in obseg izvedenih storitev. Vanjo vključi tudi oceno morebitnega sodelovanja ustreznih evropskih agencij (tudi Agencije za evropski GNSS) in ji po potrebi priloži ustrezne zakonodajne predloge.

V oceni se ocenijo zlasti učinki politike glede podatkov in informacij programa Copernicus na zainteresirane strani, uporabnike, vpliv na podjetja ter na domače in zasebne naložbe v infrastrukturo za opazovanje Zemlje.

2. Komisija izvede oceno iz odstavka 1 v tesnem sodelovanju z izvajalci in uporabniki programa Copernicus ter preuči učinkovitost in uspešnost programa ter njegovo prispevanje k ciljem iz člena 4. Komisija rezultate teh ocen sporoči Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij ter po potrebi predlaga ustrezne ukrepe.
3. Komisija lahko – po potrebi ob pomoči neodvisnih subjektov – oceni načine izvedbe projektov in vpliv njihove izvedbe, da bi ugotovila, ali so bili cilji, vključno s cilji varstva okolja, doseženi.
4. Komisija lahko od države članice zahteva, da zagotovi posebno oceno ukrepov in z njimi povezanih projektov, financiranih v okviru te uredbe, ali da ji po potrebi zagotovi informacije in pomoč, potrebne za oceno teh projektov.

Člen 33

Razveljavitev

1. Uredba (EU) št. 911/2010 se razveljavi.
2. Vsi ukrepi, sprejeti na podlagi Uredbe (EU) št. 911/2010, ostanejo veljavni.
3. Sklicevanja na razveljavljeno Uredbo (EU) št. 911/2010 štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge.

Člen 34

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 3. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA

Korelacijska tabela iz člena 33

Uredba (EU) št. 911/2010	ta uredba
člen 1	člen 1
člen 2	členi 2, 5, 6 in 7
člen 3	–
člen 4	členi 4, 9, 10, 11, 13 in 26
člen 5	členi 5, 9, 11 in 13
člen 6	členi 14 do 22
člen 7	člena 9 in 26
člen 8	člen 8
člen 9	členi 23, 24 in 25
člen 10	člena 24 in 31
člen 11	člen 31
člen 12	člen 31
člen 13	členi 23, 24 in 25
člen 14	člena 4 in 32
člen 15	člena 9 in 12
člen 16	člen 30
člen 17	člen 30
člen 18	člen 27
člen 19	člen 34
Priloga	člen 4

UREDBA (EU) št. 378/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 3. aprila 2014
o spremembi Uredbe (ES) št. 1166/2008 v zvezi s finančnim okvirom za obdobje 2014–2018
(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 338(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Uredbi (ES) št. 1166/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ je določeno, da morajo države članice v letih 2010, 2013 in 2016 izvesti raziskovanja strukture kmetijskih gospodarstev. Države članice od Unije prejmejo finančni prispevek v višini največ 75 % za kritje stroškov izvedbe teh raziskovanj v skladu z opredeljenimi najvišjimi zneski.
- (2) Za izvedbo raziskovanj strukture kmetijskih gospodarstev in za izpolnitev zahtev Unije po informacijah je potrebno znatno financiranje iz držav članic in Unije.
- (3) V Uredbi (ES) št. 1166/2008 so določena finančna sredstva za izvedbo programa raziskovanj, vključno z upravljanjem, vzdrževanjem in razvojem sistemov podatkovnih zbirk, ki jih Komisija uporablja za obdelavo podatkov, ki so jih poslale države članice, in določila znesek za obdobje 2008–2013.
- (4) V skladu z Uredbo (ES) št. 1166/2008 bi moral znesek za obdobje 2014–2018 določiti proračunski in zakonodajni organ na predlog Komisije na podlagi novega finančnega okvira za obdobje, ki se začne leta 2014.
- (5) Predlagana finančna sredstva bi morala financirati samo izvedbo raziskovanja strukture kmetijskih gospodarstev in leta 2016 in s tem povezano upravljanje, vzdrževanje in razvoj sistemov podatkovnih zbirk, ki jih Komisija uporablja za obdelavo podatkov, ki so jih poslale države članice.
- (6) Glede na pristop Hrvaške in potrebo po izvedbi raziskovanj strukture kmetijskih gospodarstev v tej državi članici v letu 2016 bi bilo treba za Hrvaško določiti najvišji prispevek Unije za posamezno raziskovanje; ta prilagoditev je potrebna zaradi pristopa in v Aktu o pristopu ni določena.
- (7) Opravljena so bila posvetovanja s Stalnim odborom za kmetijsko statistiko.
- (8) Uredbo (ES) št. 1166/2008 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 24. marca 2014.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1166/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o raziskovanjih strukture kmetijskih gospodarstev in metod kmetijske proizvodnje ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 571/88 (UL L 321, 1.12.2008, str. 14).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1166/2008 se spremeni:

1. v členu 13 se doda naslednji odstavek:

„4a. Za raziskovanje strukture kmetijskih gospodarstev v letu 2016 je najvišji znesek za Hrvaško 500 000 EUR.“;

2. člen 14 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Finančna sredstva za izvedbo raziskovanj strukture kmetijskih gospodarstev v letu 2016, vključno z odobritvami, potrebnimi za upravljanje, vzdrževanje in razvoj sistemov podatkovnih zbirk, ki jih Komisija uporablja za obdelavo podatkov, ki so jih poslale države članice na podlagi te uredbe, se določijo v višini 20 650 000 EUR za obdobje 2014–2018.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Komisija izvaja finančno pomoč Unije v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

(*) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).“;

3. vstavi se naslednji člen:

„Člen 14a

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju dejavnosti, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni z izvajanjem preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugemu protipravnemu ravnanju ter z učinkovitim preverjanjem, ob odkritju nepravilnosti pa z izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče lahko izvajajo revizije na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi programa.

Evropski urad za boj proti goljufijam (urad OLAF) lahko izvaja preglede in inšpekcije na kraju samem pri gospodarskih subjektih, ki jih neposredno ali posredno zadeva takšno financiranje, v skladu s postopki iz Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 (*), da bi ugotovil, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo o financiranju s strani Unije prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega protipravnega ravnanja, ki škodi finančnim interesom Unije.

Ne glede na prvi in drugi pododstavek se v sporazumih o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, v sporazumih o dodelitvi nepovratnih sredstev, v sklepih o dodelitvi nepovratnih sredstev in v pogodbah, ki izhajajo iz izvajanja te uredbe, Komisija, Računsko sodišče in urad OLAF izrecno pooblastijo za opravljanje takšnih revizij ter pregledov in inšpekcij na kraju samem.

(*) Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 3. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL